

Vol. I
No. 15

Monday
15th March, 1951

HYDERABAD LEGISLATIVE ASSEMBLY

Part II—Proceedings other than Questions and Answers

CONTENTS

	Page
Statement by Shri Gopal Rao Ekbote re : allocations to the the Tahsildar, Andole	800-810
Announcement by the Speaker re : the Message from the Rajya mukh re : reconsideration of the Prize Competition Control and Tax Bill 1953	810-811
General Budget—Demands for Grants :	812-890
Demand No. 8—Charges on account of Motor Vehicles Act Rs.16,22,000	
Demand No. 16—Elections	5,85,500
Demand No. 18—Administration of Justice	13,91,000
Demand No. 19—Jails and convict Settlements	23,82,000
Demand No. 20—Police	3,29,89,000
Demand No. 61—Road Transport Dept.	2,58,88,000
Demand No. 75—Evacuee Department	1,58,800
Demand No. 80—Grant for Rehabilitation of Dis- placed persons	2,50,000
Demand No. 81—Welfare of ex-Criminal Tribes	55,000
Demand No. 98—Capital outlay on Road Transport Scheme	86,22,000

NOTE :—(*) At the beginning of the Speech denotes confirmation not received.

THE HYDERABAD LEGISLATIVE ASSEMBLY

Monday, the 15th March, 1954.

The House met at Half Past Two of the Clock

[MR. SPEAKER IN THE CHAIR]

Questions and Answers

(See Part I)

Statement by Shri Gopal Rao Ekbote re : allegations against the Tahsildar, Andole.

منسٹر فار ایجوکیشن اینڈ لوکل گورنمنٹ (شری گوپال راؤ اکبوتے) - مسٹر اسپیکر
۵ - مارچ سنہ ۱۹۵۴ء کو سدی پیشہ کے آنریبل ممبر نے ایک انڈر ٹیکنٹ موشن کیلئے
نوٹس دیا تھا اور وہ یہ چاہتے تھے کہ پنچایت ایکٹ کے تحت جو جائیدادیں منقولہ ضبط
کی گئی ہیں اس پر اس ہاؤز میں ڈسکشن (Discussion) کیا جائے۔ اسپیکر صاحب
نے اس انڈر ٹیکنٹ موشن کو مختلف وجوہ کی بنا پر نامنظور فرمادیا لیکن میں نے اس وقت
یہ کہا تھا کہ اس سلسلہ میں ایوان کے سامنے ایک وضاحتی اسٹیٹ منٹ (Statement)
دونگا۔ انڈر ٹیکنٹ موشن جو پیش کیا گیا تھا اس میں دو الیگیشنس (Allegations)
لگائے گئے تھے۔ ایک تو یہ تھا کہ تحصیلدار تعلقہ اندول نے ایسی پراپرٹی ایٹیچ (Attach)
کی جو ہینڈلوم سے تعلق رکھتی ہے اور اسکو ۶ - مارچ سنہ ۱۹۵۴ء آکشن (Auction)
کر دیا جائیگا۔ دوسرا الیگیشن یہ تھا کہ یہ عمل پنچایت کے قواعد کے تحت ٹھیک نہیں
ہے۔ جہاں تک پہلے کمپلینٹ (Complaint) کا تعلق ہے میں نے انکوائری
(Enquiry) کی تو معلوم ہوا کہ ٹکس ادا کرنے والوں کو کافی سہولتیں دی گئی
ہیں۔ پہلے تو یہ کہ پلم حصہ ٹکس پہلے داخل کرنے کی سہولت دی گئی تھی لیکن انہیں
ٹکسٹ پر بھی اعتراض تھا۔ ظاہر ہے کہ یہ چیز ٹکس وصول کرنے والی مشنری کے
مذکورہ اختیارات خارج تھی۔ اسلئے اس پر توجہ نہیں کی جاسکتی تھی۔ جہاں تک ضبطی
جائیداد کا تعلق ہے صرف ایسی جائیداد منقولہ ضبط کی گئی ہے جو قابل ضبطی تھی۔ یہ
سنکر ضبط ہوا کہ ان لوگوں نے جن کے ذمہ بقایا تھا خود اپنی جائیداد کو ضبطی
کیلئے پیش کیا۔ اور ایسی ہی جائیداد کو ان لوگوں نے پیش کیا جو ضبط کی جاسکتی تھی۔
یہ صحیح نہیں ہے کہ ہینڈلوم اور وینگ (Weaving) سے تعلق رکھنے والے
آرٹیکلس (Articles) کو ضبط کیا گیا ہے۔

*Announcement by the
Speaker re : the Message
from Rajpramukh re :
reconsideration of the
Prize Competitions
Control and Tax Bill, 1953*

دوسرا اعتراض یہ تھا کہ یہ پنچایت ریگولری (Regularly) کانسٹیٹیوٹ (Constitute) نہیں کی گئی ہے۔ ڈپٹی کلکٹر نے جو اس الکشن کو باضابطہ طریقہ پر کنڈکٹ (Conduct) کیا ہے چار ممبروں کے منتخب ہونے کا اعلان کیا تھا۔ دو نامزد کئے گئے تھے۔ اس طرح چھ ارکان پر جو پنچایت ہونی چاہئے تھی وہ ہو گئی تھی۔

اس سے معلوم ہوگا کہ ان لوگوں کو ضروری سہولتیں دی گئی تھیں۔ البتہ دو چیزوں کی غلط فہمی ہوئی تھی۔ مینہ ۵۲-۵۳ کے ٹکسس وصول شدنی تھے جنکو اکٹھے طور پر وصول کرنے کی وجہ سے یہ غلط فہمی ہوئی ہے۔ اب ڈپٹی کلکٹر اور کلکٹر نے کافی وضاحت کر دی ہے۔ ۲۵۔ فیوری کو اعلان کیا گیا کہ پنچایت رولس کے تحت اسسمنٹ کی جانچ کی جائیگی اور اس وقت تک پراپرٹی کی ضبطی کے اعلان کو ملتوی کیا گیا ہے۔ میں سمجھتا ہوں کہ اس وضاحت کے بعد تشنی ہو جائیگی۔

شری. وھئی. ڈی. دیشپانڈے (ایپیاگودا):—یہ جو پंचायत के चार मेंबर्स लिये गये उनका नामि-नेशन हुआ था या अिलेक्शन हुआ था?

شری گوپال راؤ اکبوتے۔ چار الکیڈ ممبرس (Elected members) ہیں اور دو نامینیڈ ممبرس (Nominated members) ہیں۔

شری. وھئی. ڈی. دیشپانڈے :—जिस सिलसिले में अिलेक्शन कराने के लिये क्या सब जरूरी बातें पूरी तरह की गयी थीं? क्या फार्म वगैरा बराबर भरवाकर लिये गये थे?

شری گوپال راؤ اکبوتے۔ ہاں ولیج پنچایت ایکٹ کے تحت نامزدگیاں عمل میں آئی ہیں۔

*Announcement by the Speaker re. Message from Rajpramukh
re: reconsideration of the Prize Competitions Control and
Tax Bill, 1953*

Mr. Speaker : The following message has been received from the Rajpramukh in pursuance of Article 175 (2) read with Article 238 of the Constitution in connection with L. A. Bill No. XIV of 1953, the Hyderabad Prize Competitions Control and Tax Bill, 1953, passed by the Assembly on 11th September, 1953 and reserved for assent of the President on 29th September, 1953 under the provisions of Article 254 (2).

“The President having considered the Hyderabad Prize Competitions Control and Tax Bill, 1953 which was reserved

for his consideration under the provisions of Article 254 (2) of the Constitution of India, has directed in pursuance of the Proviso to Article 201 (read with Article 238) of the said Constitution that the Bill be returned to the State Legislative Assembly with a message requesting that the Bill be modified to make provision for prohibiting the running of an unlawful prize competition.

I, Mir Osman Ali Khan, therefore, return the said Bill for the reconsideration of the Legislative Assembly. ”

In view of this message, I am bringing this Bill before the House for reconsideration.

The time and date will be announced later.

वित्तमंत्री (श्री. वि. के. कोरटकर) :—आपने जो तारीख के बारेमें कहा है उसमें अमेंडमेंट के लिये तारीख मुकर होगी या फर्स्ट रीडिंग के लिये मुकर होगी ?

شری کے وینکٹ رام راؤ (چناکنڈور) - اسمبلی کے وجود میں آنے کے بعد سے یہ پہلی مرتبہ ہے کہ راج پر سکھ کے پاس جانے کے بعد بل اسمبلی کو پھر واپس ہوا ہے کیا یہ کیا بینٹ (Cabinet) کے مشورہ سے کیا گیا ہے - اگر ایسا کیا گیا ہے تو کیا کیا بینٹ اس پر روشنی ڈالے گی ؟

مسٹر اسپیکر - جس تاریخ یہ بل پیش ہوگا اوس روز دیکھا جائیگا -

شری کے - وینکٹ رام راؤ - کیونکہ یہ پہلا واقعہ ہے اسلئے

مسٹر اسپیکر - پہلا واقعہ ہے تو کیا ہوا - کانسی ٹیوشنلی (Constitutionally) ایسا ہو سکتا ہے -

Mr. Speaker : The next item is the introduction of L. A. Bill No. IX of 1954, the Hyderabad Nurses, Midwives and Health Visitors Registration (Amendment) Bill, 1954.

(Shri Mehdi Nawaz Jung, Minister for Public Health, Medical and Rural Reconstruction was not found present in the House.)

Mr. Speaker : Now we shall take up Demands for grants of the hon. Home Minister.

General Budget—Demands for Grants

The Minister for Home, Law and Rehabilitation (Shri D. G. Bindu) : Sir, I beg to move :

“ That a sum not exceeding Rs. 16,22,000 under Demand No. 8 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges that would come for payment during the course of the year ending 31st day of March, 1955. The Demand has the recommendation of the Rajpramukh. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Shri D. G. Bindu : Sir, I beg to move :

“ That a sum not exceeding Rs. 5,85,500 under Demand No. 16 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges that would come for payment during the course of the year ending 31st day of March, 1955. The Demand has the recommendation of the Rajpramukh. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Shri V. D. Deshpande : I think the amount of this demand is not correct in the sense that part of the amount is given by the Government of India. Actually we find in the budget about 2 lakhs and odd and it is not known how this amount of 5 lakhs and odd has been arrived at.

شری دگمبر راؤ بندو - یہ اعتراض اس ڈیمانڈ سے غیر متعلق ہے آئندہ جب معاملہ ڈیمانڈ پیش ہوگا میں اسکی وضاحت کرونگا ۔

Shri D. G. Bindu : Sir, I beg to move :

“ That a sum not exceeding Rs. 43,94,000 under Demand No. 18 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges that would come for payment during the course of the year ending 31st day of March, 1955. The Demand has the recommendation of the Rajpramukh. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Shri D. G. Bindu : Sir, I beg to move :

“ That a sum not exceeding Rs. 25,82,000 under Demand No. 19 be granted to the Rajpramukh to defray the several

charges that would come for payment during the course of the year ending 31st day of March, 1955. The Demand has the recommendation of the Rajpramukh. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Shri D. G. Bindu : Sir, I beg to move :

“ That a sum not exceeding Rs. 3,29,39,000 under Demand No. 20 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges that would come for payment during the course of the year ending 31st day of March, 1955. The Demand has the recommendaton of the Rajpramukh. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Shri D. G. Bindu : Sir, I beg to move :

“ That a sum not exceeding Rs. 2,53,88,000 Under Demand No.61 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges that would come for payment during the course of the year ending the 31st day of March, 1955. The Demand has the recommendation of the Rajpramukh ”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Shri D. G. Bindu : Sir, I beg to move :

“ That a sum not exceeding Rs. 1,58,300 under Demand No. 75 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges that would come for payment during the course of the year ending 31st day of March, 1955. The Demand has the recommendation of the Rajpramukh. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

شری دگمبر راؤ بندو۔ اسکے بعد ڈیمانڈ نمبر (۷۵) ہے۔ اس بارے میں یہ عرض کرنا کہ ری ہیبیلیٹیشن کے نام سے یہ ڈیمانڈ مجھ سے متعلق کر دیا گیا ہے دراصل یہ لیبر ڈپارٹمنٹ کا ڈیمانڈ ہے۔ لیبر مسٹر صاحب جب اپنے ڈیمانڈس (Demands) پیش کریں گے اسکے ساتھ یہ ڈیمانڈ بھی وہ پیش کریں گے۔

مسٹر اسپیکر۔ کیا آپ اسکو پیش نہیں کریں گے ؟

شری دگمبر راؤ بندو۔ میں پیش نہیں کروں گا۔

Shri D. G. Bindu : Sir, I beg to move :

“ That a sum not exceeding Rs. 2,50,000 under Demand No. 80 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges that would come for payment during the course of the year ending 31st day of March, 1955. The Demand has the recommendation of the Rajpramukh. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Shri D. G. Bindu : Sir, I beg to move :

“ That a sum not exceeding Rs. 55,000 under Demand No. 81 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges that would come for payment during the course of the year ending 31st day of March, 1955. The Demand has the recommendation of the Rajpramukh. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Sir, I beg to move :

“ That a sum not exceeding Rs. 36,22,000 under Demand No. 93 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges that would come for payment during the course of the year ending 31st day of March, 1955. The Demand has the recommendation of the Rajpramukh. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Shri V. D. Deshpande : As regards Demand No. 16, Elections, I find in the budget a provision is made for Rs. 3,09,000, while here the amount asked for is Rs. 5,85,500. I further find from page No. 78 that a sum of Rs. 2,76,500 in regard to elections is recoverable from the Government of India. After deducting that, an amount of Rs. 3,09,000 is likely to be demanded from this House. How is it that Rs. 5,85,500 is being demanded ?

شری دگمبراؤ بندو - اس میں الگ الگ مدات ہیں - انکی تفصیل میں آگے بتاؤنگا۔

श्री. व्ही. डी. देशपांडे :—यह जो हेड है जिसमें साफ बताया या है कि बिलेशन चार्जेंस ३ लाख ९ हजार रखे गये हैं, जिस लिये यह जो डिमांड ५ लाख ८५ हजार ५०० रुपये की पेश की जा रही है—यह नहीं जा सकती है।

مسٹر اسپیکر - آپ کا سٹیشن کیا ہے ؟

شری دگمبر راؤ بندو - وہ جمع خرچ ہو جاتا ہے ۔

شری دگمبر راؤ بندو - گورنمنٹ آف انڈیا سے جو امداد دی جا رہی ہے اسے ۳ لاکھ ۹ ہزار میں جما کئے جائیں تو جس طرح سے ڈیمانڈ پیش کی جا رہی ہے اتنی رقم آتی ہے ۔ لیکن یہاں کچھ ایریگولارٹی (Irregularity) پیدا ہو رہی ہے ۔ بجٹ میں ۳ لاکھ ۹ ہزار ہوتے ہیں یہاں پر ۶ لاکھ ۷۶ ہزار ۶۰۰ مانگے جا رہے ہیں ۔

شری دگمبر راؤ بندو - گورنمنٹ آف انڈیا جو بھی ہمیں دیتی ہے وہ ہم کنسائیڈریشن میں جمع کرتے ہیں ۔ اسپر چارج کتنا ہوتا ہے اسکا ڈیمانڈ میں نے رکھا ہے ۔

شری دگمبر راؤ بندو - یہ مینوسپل الکشن کے ہیں یا دوسرے ہیں دیکھنا پڑیگا ۔

“The net figures shown in the budget for 1954-55 against “Other Election Charges” under M.H. 25 is 3,09,000. As against this, a grant for 5,85,500 is required for the gross amount inclusive of Rs.2,76,500 recoverable from the Government of India towards their share of election charges.”

مسٹر اسپیکر - میرے پاس ایک درخواست بھی آئی ہے ۔ جس میں یہ کہا گیا ہے کہ جو ارکان موشن فار رڈکشن دیتے ہیں انہیں ڈسکشن کیلئے کافی وقت نہیں ملتا ۔ میں سمجھتا ہوں کہ طریقہ ایسا نہیں ہے کہ سب کو موقع ملے ۔ موشن موو ہو جاتا ہے تو اس پر بحث ہوتی جاتی ہے ۔ کہیں یہ طریقہ نہیں ہے کہ ہر ممبر کو موقع دیا جائے ۔ میں اس بات کی کوشش کرتا رہا ہوں کہ جن ممبرس نے موشن پیش کئے ہیں انہیں موقع ملے ۔ لیکن کبھی ایسا ہوتا ہے کہ بعض ارکان کو موقع نہیں ملتا ۔ اس کے لئے دو چیزیں کرنی پڑیں گی ۔ ایک تو یہ کہ اب تک ہمارے پاس جس طرح عمل رہا ہے وہ برقرار رہے ۔ اگر کوئی ممبر زیادہ وقت لیتے ہیں تو میں گھنٹی بجاتا ہوں ۔ اور ممبر کی مرضی پر چھوڑ دیتا ہوں ۔ میرے پاس ۳۰ کٹ موشن آئے ہیں ۔ ظاہر ہے کہ ہر ایک موشن کیلئے وقت نہیں دیا جاسکتا ۔ دوسری چیز یہ کہ اگر ہر ممبر کو موقع دیا جانا ہو تو مجھے ٹائم لمٹ مقرر کرنی پڑے گی کہ کوئی ممبر ۵ منٹ سے زیادہ وقت نہ لیں ۔ اس طرح اگر لمٹ رکھی جائے تو اسی صورت میں زیادہ سے زیادہ ممبرس بحث میں حصہ لے سکتے ہیں ۔ میں اس بات کی بھی کوشش کرتا ہوں کہ جو ممبرس اکثر یہاں تقریر نہیں کرتے انہیں پہلے موقع دینا

ہوں۔ اسمیں بھی بعض صورتوں میں کوتاہی ہو سکتی ہے۔ لیکن میں اس طرح کی کوشش تو کرتا رہا ہوں۔ لہذا اب ہمارے سامنے دو صورتیں ہیں۔ یعنی یہ کہ جس طرح اب تک عمل رہا ہے اسی کو برقرار رکھا جائے یا ہر ممبر کو تقریر کیلئے ۵-۵ منٹ دینے کی لمٹ مقرر کر دی جائے۔

شری پنڈم واسدیو (گجوبیل)۔ ہر کٹ موشن پر ۵ منٹ یا ہر ممبر کو ۵ منٹ؟ مسٹر اسپیکر۔ اگر ہر کٹ موشن پر ۵ منٹ دیتے جائیں تو کوئی ممبر ۱۵ کٹ موشن دیکر ۷۵ منٹ حاصل کرینگے۔ اور اگر میں ۳ منٹ بھی لمٹ مقرر کروں تو ۱۵ کٹ موشن کیلئے ۴۵ منٹ ایک ہی ممبر لے لینگے۔ اسلئے یہ تو ٹھیک نہیں ہے۔ اور پھر یہ بات بھی ہے کہ کوئی ممبر زیادہ کہتے ہیں اور کوئی کم۔ ممکن ہے بعض لوگوں کو محروم رہنا پڑے۔ بہر حال اسکا کچھ نہ کچھ تصفیہ ہونا چاہئے۔

شری اناجی راؤ گوانے (پربھنی)۔ ۵ منٹ میں تو صرف ”میں“ سو کہتا ہوں۔ میں وہ ڈرا کرتا ہوں، اس سے زیادہ نہیں کہہ سکتے۔

مسٹر اسپیکر۔ آخر راستہ کیا ہے؟ کیونکہ اس مہینے کے آخر تک تو ہمیں بجٹ کو ختم کرنا ہے۔ ایسا بھی نہیں ہے کہ ہمارے پاس ڈسکشن کیلئے کم وقت دیا جاتا ہے۔ میں نے دوسرے اسمبلیز سے مقابلہ بھی کیا ہے۔

شری رنگ راؤ دیشمکھ (گنگا کھیڑ)۔ ہر ممبر کو ۱۰ منٹ دئے جانے چاہئیں۔

مسٹر اسپیکر۔ اتنا ٹائم کہاں سے آئیگا۔

شری رنگ راؤ دیشمکھ۔ بعض ممبرس ۱۰ منٹ میں اپنی تقریر ختم کر سکتے ہیں۔

مسٹر اسپیکر۔ جو بھی لمٹ مقرر ہو اسکے مقرر ہو جانے کے بعد اس میں کوئی رورعایت نہیں ہوگی۔

شری رنگ راؤ دیشمکھ۔ ۱۰ منٹ دینا چاہئے۔

شری. جی. ڈی. دیشپانڈے:—میرا سجزیشن (Suggestion) یہ ہے کہ اگر ایک کٹ موشن ہے تو اسے ۱۰ منٹ دیئے جائیں اور ایک سے زیادہ کٹ موشنس ہوں تو اسے ۵ منٹ دیئے جائیں، اور زیادہ سے زیادہ ۲۰ منٹ دیئے جائیں۔

مسٹر اسپیکر۔ اگر اس طرح بھی عمل کریں تو اتنا وقت نہیں ملتا۔ اسکا نتیجہ یہ ہوگا کہ آئریبل ممبرس کو لازمی طور پر شکایت رہیگی۔

श्री. व्ही. डी. देशपांडे :—बिजिनेस कमिटी में जिसके बारे में देखना चाहिये कि हम कितना समय दे सकते हैं। यहाँ पर अभी तय करना मुश्किल है।

مسٹر اسپیکر - بگر اسوقت تک کیا ہوگا ؟

श्री. व्ही. डी. देशपांडे :—कमसे कम १० मिनट तो रखने ही चाहियें। जिसका अंक कटमोशन है उसको १० मिनट देना और जिसके ज्यादा कटमोशन्स हैं उसे १० से ज्यादा मिनट देने की जरूरत पड़ेगी।

مسٹر اسپیکر - میں سمجھتا ہوں کہ ۱۰ منٹ بھی بہت کافی ہیں۔ اگر دو تین موشنس بھی ہوں تو انہیں ۱۰ منٹ کے اندر ختم کر لینا چاہئے۔ بہر حال میں اس قسم کی شکایت نہیں چاہتا۔ میرا یہ منشا ہے کہ وقت پر کام ہو جائے اور کسی کوشکایت کا موقع بھی نہ رہے۔

Let the members now move their motions for reduction of grants.

Demand No. 8—Motor Vehicles Act—Rs. 16,22,000

State Transport Authority (District Inspectors)

Shri R. P. Deshmukh (Gangakhed) : I beg to move :

“That the grant under demand No. 8 be reduced by Rs. 100.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Working of the State Transport Authority in the City.

Shri Annajirao Gavane : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 8 be reduced by Rs. 100.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Policy of Government in respect of Road Permits and Amenities to Passengers

Shri Ganga Rao (Pakhal) : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 8 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

*Working of State Transport Authority and policy of
Taxation on Vehicles*

Shri Syed Akhtar Hussain (Jangaon) : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 8 be reduced by Re. 1. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

*Working of the Officers of the Motor Vehicles Inspectors
in the Districts*

Shri Gopidi Ganga Reddy (Nirmal-General) : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 8 be reduced by Re. 1. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Working of R.T.A. in the Districts

Shri K. Ananth Reddy (Bhalkonda) : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 8 be reduced by Re. 1. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

*Demand No. 16—Elections—Rs. 5,85,500**Govt.'s Failure to Disburse the expenses incurred by the
Village Officials during the last General Elections*

Shri Gopidi Ganga Reddy : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 16 be reduced by Re. 1. ”

Mr. Speaker : Motion moved :

*Inadequate arrangements for payment of allowances in connection
with Elections, conduct of Bye-Elections and preparation of
Electoral Rolls*

Shri P. Vasudev (Gajwel) : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 16 be reduced by Re. 1. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Misuse of Funds by the Government in connection with the Elections

Shri Viswanath Rao Soore (Lakshettipet-General) : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 16 be reduced by Re. 1. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Bye-Elections

Shri P. Vasudev : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 16 be reduced by Re. 1. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Demand No. 18—Administration of Justice—Rs. 43,94,000.

Desirability of providing Free Legal Advice to Poor Litigants

Shri K. V. Narayan Reddy (Rajgopalpet) : I beg to move:

“ That the grant under Demand No. 18 be reduced by Rs. 100. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Speedy and Less Expensive Method of Administration of Justice

Shri K. V. Narayan Reddy : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 18 be reduced by Rs. 100. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Working of the Administration of the Judicial Department

Shri Sharangowda Inamdar (Andola-ewargi) : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 18 be reduced by Rs. 100. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Delay in Disposal of Cases

Shri K. Rajmallu (Lakshettipet-Reserved) : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 18 be reduced by Rs. 100. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Working of the Judicial Department

Shri Bapuji Mansing (Paithan-Gangapur-General) : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 18 be reduced by Rs. 100. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Inadequate legal aid to the accused in capital cases and protection against harrassment of the witnesses by the Police

Shri A. Laxminarasmiha Reddy (Wardhannapet) : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 18 be reduced by Re. 1. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Reorganisation of Courts and the Policy of Languages Therein

Shri B. D. Deshmukh (Bokhardan-General) : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 18 be reduced by Re. 1. ”

Mr. Speaker : Motion moved :

Advisability of having Regional and Urdu languages in the Courts

Shri Annaji Rao Gavane : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 18 be reduced by Re. 1. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Delay and heavy expenses in administering justice.

Shri B. D. Deshmukh : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 18 be reduced by Rs. 1. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Demand No. 19—Jails and Convict Settlements—Rs.25,82,000

Jail Reforms

Shri K. V. Narayan Reddy : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 19 be reduced by Rs. 100. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Jail Reforms with special reference to the need to make jails Self-supporting

Shri K. V. Narayan Reddy : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 19 be reduced by Rs. 100. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

*Inefficiency and Mal-administration in Jail
Administration of the State*

Shri K. V. Narayan Reddy : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 19 be reduced by Rs. 100. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

*Appointments, duties and responsibilities of
Administrative Officials in the Jail Department*

Shri K. V. Narayan Reddy : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 19 be reduced by Rs. 100. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Jail industries and measures for their development

Shri K. V. Narayan Reddy : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 19 be reduced by Rs. 100. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Mal-administration and Implementation of the Reforms

Shri R. P. Deshmukh : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 19 be reduced by Rs. 100. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Working of the Department

Shri Madhavrao Waipankar (Hadgaon) : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 19 be reduced by Rs. 100. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Conditions of the Jail Industries

Shri P. Vasudev : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 19 be reduced by Rs. 1. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

*Conditions of prisoners in jails and matters pertaining
to remission and parole*

Shri A. Ramchandra Reddy (Ramayanpet) : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 19 be reduced by Re. 1. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Mal-administration in jails in respect of persons under remand and in lock-ups

Shri Gopidi Ganga Reddy : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 19 be reduced by Re. 1. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Working of Jails and Convict Settlements

Shri A. Ramchandra Reddy : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 19 be reduced by Re. 1. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Demand No. 20—Police—Rs. 3,29,39,000

Economy in Police Expenditure

Shri V. D. Deshpande : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 75,00,000. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Reduction in Armed Police and economy in Police Expenditure

Shri B. D. Deshmukh : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 21,00,000. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Repatriation of Police Officers on Deputation

Shri K. Venkat Rama Rao : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 21,000. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Excesses of Police on the Public

Shri M. Buchiah (Sirpur) : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Mal-practices of Police in the day-to-day Administration

Shri K. Rajamallu : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Mal-practices and heavy corruption in District Police Force

Shri R. P. Deshmukh : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Working of the Police Motor Transport Section

Shri R. P. Deshmukh : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Failure of Government to eradicate and to raise the standard of efficiency of the District Police Force

Shri Ankush Rao Ghare (Partur) : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100. ”

Mr. Speaker : Motion moved.

Working of the Railway Police

Shri Ankushrao Ghare : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100 ”.

Mr. Speaker : Motion moved :

The new organization of the City Police.

Shri Annajirao Gavane : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100 ”.

Mr. Speaker : Motion moved.

The establishment charges of the City Police, Hyderabad.

Shri Annajirao Gavane : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100 ”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Working of the Police Training Centre at Bidar and Amberpet

Shri Annajirao Gavane : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100 .”

Mr. Speaker : Motion moved.

Working of the Anti-corruption branch.

Shri Madhavrao Waipankar : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100 .”

Mr. Speaker : Motion moved.

Administratin of the Police Department

Shri Sharangowda Inamdar : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100 .”

Mr. Speaker : Motion moved.

Amalgamation of H.S.R.P., with the Armed Police Force.

Shri Annajirao Gawane : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100 .”

Mr. Speaker : Motion moved.

New organization of the City Criminal Investigation Branch.

Shri Annajirao Gawane : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100 .”

Mr. Speaker : Motion moved.

Recruitment policy of the Government in the Department.

Shri Annajirao Gawane : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100 .”

Mr. Speaker : Motion moved.

Re-organization of the District Police

Shri Annajirao Gawane : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100 .”

Mr. Speaker : Motion moved.

The policy of the Department in curbing civil liberties in the name of maintenance of law and order and detection of crime.

Shri K. V. Narayan Reddy : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100 .”

Mr. Speaker : Motion moved.

Re-organization of the Department

Shri K. V. Narayan Reddy : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Working of the District Criminal Investigation Department

Shri Bhagwanrao Boralkar (Basmat-General) : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Working of the Village Patels

Shri Bhagwanrao Boralkar : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Working of District Sub-Ordinate Officers

Shri Bhagwan Rao Boralkar : “ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100 ”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Failure of the Police to Control the activities of unsocial elements

Shri K. V. Narayan Reddy : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Associating the public with the Police for the preservation of internal peace

Shri K. V. Narayan Reddy : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Salaries, T.A. and D.A. of Police Officers and Constables

Shri B. D. Deshmukh : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Rs. 100.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Taking of forced labour by Police

Shri R. B. Gurumurthy (Khammam-Reserved) : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Failure to release political prisoners

Shri A. Laxmi Narasimha Reddy : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Use of Police Force to put down strikes and settle land disputes

Shri K. L. Narasimha Rao (Yellandu-General) : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Working of City Police and economy in their expenditure

Shri V. D. Deshpande : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

*Working of Police Station Houses in Karimnagar Dist.
and institution of false cases on public Workers
in Jagtial and peddapalli taluks*

Shri J. Anand Rao (Sircilla-General): I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1 ”.

Mr. Speaker : Motion moved.

*Repression and institution of false cases by Police in
Bhir, Osmanabad & Nanded Districts*

Shri Ramrao Aurgaonkar (Georai) : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1 ”.

Mr. Speaker : Motion moved.

*Police repression and institution of false cases in
Nalgonda*

Shri K. Ramchandra Reddy (Ramannapet) : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Repression in Telangana

Shri P. Vasudev : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1 ”.

Mr. Speaker : Motion moved.

*Misuse of powers and corruption by Police Officers in
Districts*

Shri Vishwanath Rao Soore : I beg to move :

“ That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1 ”.

Mr. Speaker : Motion moved.

*Closing down of Armed Police Camps in the Villages in
Telangana*

Shri Uppala Malsur (Suryapet-Reserved): I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

*Reduction in the number of Police Sub-Divisions and
81 Police Station Houses*

Shri B. Dharmabiksham (Suryapet-General): I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Conditions and working of Seth Sendhis and Police Patels.

Shri Gopal Rao : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Working of Criminal Settlements

Shri Uppala Malsur : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1”

Mr. Speaker : Motion moved.

Working of Police Force in Warangal Dist.

Shri B. Krishnaiah (Khammam-General): I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Failure to give proper training to the police officers in detecting crimes.

Shri K. Ananth Reddy : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

*Rash and rude attitude of the Police
Officers towards public.*

Shri Gopidi Ganga Reddy : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

*Necessity of enforcing strict discipline in the low paid officers
and police constables.*

Shri Gopidi Ganga Reddy : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Economy in Railway Police

Shri K. Venkat Rama Rao : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Economy in, and working of, the C. I.D.

Shri Ch. Venkatrama Rao (Karimnagar) : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion Moved.

Failure of the X-Branch to control corruption

Shri B. Krishnaiah : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Scales of pay, housing conditions and recruitment and training of Police Forces.

Shri Pendam Vasudev : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Working of Police Prosecution Officers.

Shri A. Laxminarsimha Reddy : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Harassment of Harijans by Police

Shri P. Laxmiah (Nalgonda Reserved) : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Behaviour of Police Officers

Shri A. Ramchandra Reddy : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Malpractices and high-handedness of the Village and District Force

Shri Vishwanath Rao Soore : I beg to move.

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Working of the Police Department in Districts and Rural Areas

Shri Vishwanath Rao Soore : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Necessity of Efficient Police Force.

Shri K. Ananth Reddy : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved :

Working of the Police Department

Shri B. D. Deshmukh : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Necessity of purchase of Arms and Ammunition

Shri Annaji Rao Gavane : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Administration of the Police Department

Shri Syed Hassan (Hyderabad City) : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1 ”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Corruption and high-handedness of the District Police Officers

Shri Wamanrao Deshmukh : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1 ”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Failure of the District Police to maintain Law and Order

Shri Bhujang Rao (Jintur) : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1 ”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Opening of new Police Station Houses in Telangana

Shri R. P. Deshmukh : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 20 be reduced by Re. 1 ”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Demand No. 61—Receipts from R.T.D.—Working Expenses—Rs. 2,58,88,000.

Working of the R.T.D.

Shri R. P. Deshmukh : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 61 be reduced by Rs. 100 ”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Failure of the Dept. to provide amenities to the Public

Shri Sharangowda Inamdar : I beg to move ;

“That the grant under Demand No. 61 be reduced by Rs. 100 ”.

Mr. Speaker : Motion moved.

High rates of transport and corruption in the Department

Shri M. Buchiah : I beg to move:

“That the grant under Demand No. 61 be reduced by Rs. 100 ”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Necessity of Opening new Bus routes in the Districts

Shri K. Ananth Reddy : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 61 be reduced by Re. 1 ”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Necessity of having efficient inspection staff in the Department

Shri K. Ananth Reddy : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 61 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Reduction in the Bus Fares to I.G. 6 pies per mile

Shri Syed Akhtar Hussain : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 61 be reduced by Re. 1.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Advisory Committee to the R.T.D.

Shri B. D. Deshmukh : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 61 be reduced by Re. 1”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Inadequate Buses—Opening of new Routes

Shri Syed Akhtar Hussain : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 61 be reduced by Re.1”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Granting of Bonus to R.T.D. Employees

Shri V. D. Deshpande : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 61 be reduced by Re.1”

Mr. Speaker : Motion moved.

Store purchases by the R.T.D. and the need for an Investigation Committee

Shri A. Laxminarasimha Reddy : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 61 be reduced by Re.1”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Overloading of Buses and various inconveniences to passengers.

Shri J. Anand Rao : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 61 be reduced by Re.1”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Corruption in the R.T.D.

Shri Viswanathrao Soore : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 61 be reduced by Re.1”

Mr. Speaker : Motion moved.

Amenities to the Staff and their General Working Conditions

Shri Ch. Venkatrama Rao : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 61 be reduced by Re. 1”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Failure of Govt. to give Bonus to R. T. D. Workers

Shri R. P. Deshmukh : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 61 be reduced by Re. 1”

Mr. Speaker : Motion moved.

Demand No. 75 – Evacuee Department – Rs.1,58,300

Working of Evacuee Department

Shri R. P. Deshmukh : I beg to move :

That the grant under Demand No. 75 be reduced by Re. 1”

Mr. Speaker : Motion moved.

Speedy Settlement of Evacuee Disputes

Shri Abdur Rahman (Malakpet) : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 75 be reduced by Re. 1”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Policy of Government regarding Evacuee Property

Shri Vishwanath Rao Soore : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 75 be reduced by Re. 1”.

Mr. Speaker : Motion moved.

*Arrangements made by the Govt. to run the M. C. S. Farm in
Nizamabad*

Shri K. Ananth Reddy : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 75 be reduced by Re. 1”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Demand No. 80—Grant for Rehabilitation of Displaced Persons before, during and after Police Action Rs. 2,50,000

Rehabilitation of Displaced Persons

Shri Syed Hasan : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 80 be reduced by Rs. 100.”

Mr. Speaker : Motion moved.

Working of the Rehabilitation Dept.

Shri Annajirao Gawane : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 80 be reduced by Rs. 100”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Shri R. P. Deshmukh : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 80 be reduced by Re. 1”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Mismanagement of Rehabilitation Fund

Shri Abdur Rahman (Malakpet) : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 80 be reduced by Re. 1”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Rehabilitation of Displaced Persons

Shri K. Venkatrama Rao : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 80 be reduced by Re. 1”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Demand No. 81—Welfare of ex-Criminal Tribes in the State
Rs. 55,000

Inadequate Funds provided for the Welfare of
ex-Criminal Tribes in the State

Shri K. Ananth Reddy : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 81 be reduced by Re. 1”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Neglect of Welfare of the ex-Criminal Tribes
in the State

Shri Uppala Malsur : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 81 be reduced by Re. 1”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Demand No. 93—Capital outlay on Road Transport
Schemes outside the Revenue Account
Rs. 36,22,000

Capital outlay on Road Transport Scheme in Karnatak

Shri Sharangowda Inamdar : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 93 be reduced by Rs. 100”.

Mr. Speaker : Motion moved.

Establishment of a Bus Depot in Parbhani District

Shri R. P. Deshmukh : I beg to move :

“That the grant under Demand No. 93 be reduced by Rs. 100”.

Mr. Speaker : Motion moved.

*Capital Outlay on Road Transport Scheme**Shri V. D. Deshpande :* I beg to move :

“That the grant under Demand No. 93 be reduced by Re. 1”.

Mr. Speaker : Motion moved.

*Necessity of Plying Buses in Parbhani District**Shri Bhujang Rao :* I beg to move :

“That the grant under Demand No. 93 be reduced by Re. 1”.

Mr. Speaker : Motion moved.

श्री व्ही. डी. देशपांडे :—मिस्टर स्पीकर सर, जो डिमांडज, हायुसके सामने रखी गयी हैं उनके बारे में मुस्तसर में चंद बातें मैं कहना चाहता हूं। पुलिस डिपार्टमेंट के सिलसिले में जो मेरी कटमोशन्स हैं वह मैं हायुस के सामने रखता हूं। उनमें मैंने यह सुझाव पेश किया है कि पुलिस का आज का जो करीब तीन करोड़ कुछ लाख का खर्च है, उसमें करीब ७५ लाख की कमी की जाय। हाल ही में होम मिनिस्टर साहब ने रेडियो पर तकरीर करते हुये कहा कि मैं चाहता हूं कि पुलिस का खर्च दिन ब दिन मैं कम करूं, और जिस तरह से हालात में सुधार होता जायगा उस तरह से यह खर्च कम किया जायगा। उन्होंने यह भी कहा कि दिन ब दिन लेबर ट्रबल (Labour trouble) बढ़ता जा रहा है, और जितने जितने स्ट्राइक (Strike) यहां होते हैं, जिसलिये खर्च कम नहीं कर सकते। मुझे अफसोस के साथ तनकीद करनी पडती है कि जहां रोजगारी का सवाल है, जब कारखाने बंद होते हैं, तो उनको खुलवाने के लिये शांतिमय तरीके से जो कोशिश की जाती है, उसको लेबर ट्रबल कहा जाता है। अभी मुझे फोन पर जितला मिली कि पुरानी मिल के पास जो मजदूर भूख हड़ताल कर रहा है उसके आसपास में जो मजदूर खड़े थे उनको अपर बेरहमी से पुलिस ने लाठीचार्ज किया, और पुलिस ने वहां पर कॉर्डन (Cordon) डाल कर कोशिश की है कि हड़ताल करनेवाले मजदूरों को तकलीफ दी जाय। मेरी समझ में नहीं आता कि मुनिसिफाना डिमांडज् के आपके हड़ताल और सत्याग्रह के जो शांतिमय तरीके हैं उनके जरिये से ये मांग की जाय तो भी हुकूमत हमेशा क्यों पुलिस अिस्तेमाल करती है? अभी हाल ही में बिचोली में जो वाक्या हुआ वह हायुस को शायद मालूम है। उसको देखते हुये मैं यह कहूंगा कि “It is a feather in the hat of the Home Minister”. एक नया टुकड़ा होम मिनिस्टर साहब की टोपी में लगा है। जिससे पता चलता है कि किस बेरहमी से पुलिस हैदराबाद रियासत में राज कर रही है। जैसे एक शेर को आदमी के खून का एक दफा चसका लग जाता है तो वह लोगों को ही खाना शुरू कर देता है, उसी तरह से तेलंगाने में जो जुल्म किये गये और पुलिस को मनमानी करने की बिजाजत दी गयी, उसीका यह नतीजा है कि गलत तरीके से वह काम कर रही है। जिसका नतीजा न सिर्फ कम्युनिस्टों को, न सिर्फ सोशलिस्टों को

बल्कि अब खुद कांग्रेस को भी भुगतना पड़ रहा है। और अब कांग्रेसवालों की तरफ से मांग हो रही है कि पुलिस का रिप्रेशन (Repression) बंद होना चाहिये और अुसकी तहकीकात होनी चाहिये। इससे पता चलता है कि किस तरह से जमहूरी हुकूमत के अंदर सब-अिन्सपेक्टर और कॉन्स्टेबल दिन दहाड़े लोगों को शूट करते हैं, जुल्म करते हैं, और हर तरीके से पैसा कमाने के लिये लोगों पर सख्ती करते रहते हैं। दो सालसे हम देखते आये हैं कि जब कभी हम कोअी मामला हाअुस में होम मिनिस्टर के सामने रखते हैं, तो जवाब दिया जाता है कि आपको अदालत में जाना चाहिये, और मुकद्दमा करना चाहिये। होम मिनिस्टर की गये दो साल की अिस तरह की पालिसी का यह नतीजा हो गया है कि कॉंग्रेस वर्कर्स को भी शूट करने की हद तक यहां की पुलिस बढ़ गयी है। कम्युनिस्ट या दीगर अव्वामी अन्जुमनों के खिलाफ मनमाने तरीके से काम करने की जो अुन्हें आजादी दी गयी अुसीका नतीजा यह हो गया है कि वे अब कॉंग्रेस के कार्यकर्ताओं के खिलाफ काम कर रहें। अेक चीज मैं होम मिनिस्टर के सामने रखना चाहता हूं। हम लोग लोग-प्रतिनिधी हैं, हम कुछ अिटीग्रिटी (Integrity) रखते हैं, पचीस तीस साल से लोगों के काम करते आ रहे हैं, हम जब आपके सामने कोअी चीज रखते हैं तो वह झूठ चीज नहीं रख सकते। लेकिन हम पर भरोसा नहीं रखा जाता। पुलिस डिपार्टमेंट के नीचे के लोगों से जो रिपोर्ट आती है, जो पुलिस डिपार्टमेंट अपनी करतूतों के लिये बदनाम झुदा है, अुसकी रिपोर्ट पर भरोसा किया जाता है, और हाअुस के अंदर झूठे जवाबात दिये जाते हैं। मैं यह अिल्जाम लगाना चाहता हूं कि पुलिस डिपार्टमेंट के नीचे के लोगों से आये हुअे जवाबात बिल्कुल झूठे होते हैं, और अुनकी बिना पर होम मिनिस्टर साहब हमको जो जवाबात देते हैं वे हकीकत से बहुत दूर होते हैं। अिसीलिये पुलिस आज महसूस नहीं कर रही है कि यहां अेक नयी जमहूरी हुकूमत काम कर रही है। पुराना पुलिस का चौखटा वैसा ही चल रहा है। अगर अुसको आप दुरुस्त नहीं करेंगे, और यह महसूस करेंगे कि अपनी हुकूमत चलाने के लिये, अपोजीशन पार्टी को खतम करने के लिये, या अुन पर जुल्म करने के लिये, सिर्फ हैदराबाद के अंदर ही नहीं बल्कि सारे हिंदुस्तान में भी अगर पुलिस का रवैया यही रहा, तो यही पुलिस अेक दिन जमहूरियत को खतम करने के लिये अपना कदम आगे बढ़ा सकती है। पुलिस को सच्चा देने के बारे में, या अुनके बारे में कोअी अॅक्शन लेने के बारे में हमारे होम मिनिस्टर की जो अिडिफरेंट (Indifferent) और काम्प्लेसंट अेटीट्यूड (Complacent Attitude) है, अुसको अुन्हें छोडना पड़ेगा। दो साल के बावजूद पुलिस में किसी कदर भी अेफिशियन्सी (Efficiency) नहीं बढ़ी है। हैदराबाद की पुलिस की अेफिशियन्सी के लिहाज से तहकीकात करने पर मुझे मालूम हुआ कि मद्रास और बंबअी के दो पुलिस जिल्ला का काम करते हैं अुतना काम करने के लिये यहां के बार या पांच पुलिस बरकार होते हैं। अिसके माने यह है कि हमारे होम मिनिस्टर दो साल में पुलिस के अंदर जितनी अेफिशियन्सी सानी चाहिये भी वह नहीं ला सके, और अिसलिये अिसकी तरफ हुकूमत को खास तवज्जेह देनी पड़ेगी, ताकि अेक तरफ हम पुलिस का खर्च कम कर सके, और दूसरी तरफ अुनकी अेफिशियन्सी बढ़ा सकें। अिस सिजसिके में मैं ज्यादा तफसीलात में नहीं खाना चाहता। अेकिन हुकूमत के सामने जितना रस्सा चाहता हूं कि अिसमें से चंद बड़े बड़े आयटम्स (Items) पूरी तौर पर बंद या कम किये जा सकते हैं। अिसके पहले मैं ने हाअुस के सामने रखा था कि आर्म्ड फोर्स (Armed forces)

की तादाद में कमी की जा सकती है। वह किस तरह से की जा सकती है इसके बारे में तफसीलात के साथ जिस तरफ के अंक ऑनरेबल मेबर बयान करेंगे। मैं मिर्च डिस्ट्रिक्ट आर्म्ड रिजर्व्ड फोर्स के बारे में कहूंगा कि ६ बटेलियन्स जिनकी तादाद ८००० जवानों की होती है जिस स्टेट में रखी गयी है। इसी में ३ एच. एम. आर. पी. की बटेलियन्स शामिल हैं। मध्यप्रदेश की आर्म्ड फोर्स का मुतालिया हमने किया तो मालूम हुआ कि वहां भी अंक कमेट्री कायम की गयी थी, और उसकी सिफारशात के तौर पर तीन या चार हजार में ज्यादा आर्म्ड पुलिस नहीं रखी जा रही है। इसमें टेंपेरी और परमनंट अंश दोनों को मिलाकर अतनी तादाद वहां पर है। अगर हैदराबाद जिस चीज को अपने सामने रखे तो आज के खर्च में करीब २१ लाख की कमी हो सकती है, और इसी पैसों का उपयोग हम नेशन बिल्डिंग के कामों के लिये कर सकते हैं।

दूसरी चीज में सिटी पुलिस के रीऑर्गनायजेशन (Reorganisation) के सिलसिले में रखना चाहता हूं। इसके तफसीलात में जाने के लिये वक्त नहीं है। लेकिन दूसरे प्रांतों के किसी शहर की हैदराबाद सिटी की पुलिस स्ट्रेंथ (Police Strength) के बारे में तुलना की जाय तो यहां की तादाद कितनी ज्यादा है इसका पता चल जायगा। मसलन मद्रास को हमेशा हमारे सामने रखा जाता है। यहां पुलिस के अफसर, स्टाफ और कॉन्स्टेबुलरी (Constabulary) की तादाद मद्रास की तादाद से दुगुनी है। मद्रास के अंदर करीब तीन या साठेतीन हजार कॉन्स्टेबुलरी की मदद से अन्तजाम किया जाता है। और हैदराबाद में आज करीब पांच या छः हजार पुलिस हैं। मद्रास की आबादी १४ लाख है, और हैदराबाद की १० लाख है। वहां की आबादी यहां से ज्यादा होनेपर भी कॉन्स्टेबुलरी की तादाद कम है। अगर वहां अतनी कम आर्म्ड कॉन्स्टेबुलरी से काम चलाया जा सकता है, तो हमारे यहां अतनी ज्यादा तादाद रखने की क्या जरूरत है? इसके बारे में अंक तफसीली स्कीम जिस तरफ के अंक ऑनरेबल मेबर की तरफ से हायुस के सामने मौका आने पर रखी जायगी लेकिन यहां का स्टाफ आमला गैरमामूली तौर पर बढ़ाया गया है। पुलिस ऑक्शन के अंश बाद शायद हालात के मुताबिक इसकी जरूरत थी, लेकिन आज इसकी जरूरत नहीं है। वैसे तो पुलिस के हर विभाग में रीऑर्गनायजेशन करके खर्च में कमी करने की गुंजायिश है। लेकिन कम से कम हैदराबाद सिटी के अंदर ६ या ७ लाख रुपये का खर्च अकानामी के तौर पर कम किया जा सकता है।

डिस्ट्रिक्ट पुलिस के बारे में हमने जो मुतालिया किया उससे पता चला कि १७ डिस्ट्रिक्ट्स में से ७ डिस्ट्रिक्ट्स में सबडिविजन ज्यादा हैं। हर डिस्ट्रिक्ट में अंक अंक सबडिविजन कम किया जाय तो काफी अकानामी हो सकती है। इसी के साथ साथ तेलंगाने में करीब ८१ पुलिस स्टेशन्स हैं। उसमें से आज पचास परसेंट कम किये जा सकते हैं। वे किस तरह किये जा सकते हैं उसके तफसीलात हायुस के सामने जिस तरफ के अंक मेबर रखेंगे। लेकिन हर डिस्ट्रिक्ट के पुलिस स्टेशन्स में कमी की जाय तो ६ लाख की बचत करना मुमकिन है। रेलवे पुलिस के बारे में भी हमने मुतालिया किया तो मालूम हुआ कि उसमें भी काफी अकानामी करने की गुंजायिश है। क्रिमिनल इन्वेस्टिगेशन डिपार्टमेंट (Criminal Investigation Department) के बारे में मैं कहूंगा कि पुलिस ऑक्शन के बाद जो हालात रहे, उनसे फायदा उठाते हुये गैरमामूली तरीके पर ६ से लेकर करीब १८ हजार तक खर्च बढ़ाया गया है। पब्लिक अकाउंट्स कमिटी

(Public Accounts Committee) के सामने जिस सिलसिले में जो मवाद आया है उसको मैं हाबुस के सामने नहीं रख सकता, लेकिन हुकूमत से मैं अितना ही कहूंगा कि चंद डिपार्टमेंट्स की आज यह आदत हो गयी है कि किसी वजह से एक दफा स्टॉफ में अिजाफा हो गया तो वे उसी पर टिके रहते हैं, और बताते हैं कि अितना खर्च करना जरूरी है। लेकिन सी. आय. डी. में एक चौथायी खर्च निश्चित रूप से कम किया जा सकता है। जिस तरह से एक तामी की जाय तो कुल ७५ लाख तक कमी की जा सकती है और आज जो तीन करोड़ से ज्यादा खर्च बताया जाता है उसको सव्वा दो करोड़ तक घटाया जा सकता है। अितना खर्च कम करना हुकूमत के लिये मुमकिन होगा, और जिस पैसे को हम दूसरे कामों के लिये अिस्तेमाल कर सकते हैं।

अिसके बाद एक और चीज मैं हाबुस के सामने रखना चाहता हूं। जहा हम यह मांग करते हैं कि पुलिस पर ज्यादा खर्च नहीं होना चाहिये, और आज का खर्च कम किया जाना चाहिये, वहां हमारी यह भी मांग है कि पुलिस के स्केल्स ऑफ पे (Scales of Pay) अुनकी हाबुसिंग पोजीशन (Housing Position) और दीगर अेमीनिटीज (Amenities) को बढ़ाना चाहिये। हुकूमत जिस तरह से अपने दूसरे विभागों के कर्मचारियों की अेमीनिटीज की तरफ ख्याल देती है, उसी तरह से उसको कॉन्स्टेबूलरी की अेफीशियन्सी बढ़ाने के लिये अिन चीजों की तरफ भी ध्यान देना चाहिये। अिस सिलसिले में मैं हुकूमत के सामने यह सुझाव रखूंगा कि एक तरफ जैसा मैंने अभी बताया खर्च कम किया जाय, और अिस तरह से जो पैसा बचेगा उसमें कॉन्स्टेबूलरी की तनखाह बढ़ायी जाय। आज जो तनखाह अुनको हाली में मिलती है उसके अिक्वीवलेंट (Equivalent) तनखाह आय. जी. (I. G.) में दी जानी चाहिये। अिस तरह से तनखाह बढ़ायी जाय तो आज कॉन्स्टेबूलरी के खर्च में करीब ३० लाख का अिजाफा होगा। लेकिन मैंने बताया कि दूसरी जगहों पर कटौती करके अिस खर्च की भरपायी की जा सकती है। जिस तरह से दूसरे विभागों के लोग जिदगी बसर करते हैं उसी तरह की जिदगी बसर करने का मौका अगर कॉन्स्टेबूलरी को नदिया जाय, तो जिस अेफीशियन्सी की हम अुनसे आशा रखते हैं, वह कमी पूरी नहीं हो सकती। दूसरी एक बात है कि फिलहाल २ हजार व्हेकन्सीज (Vacancies) पुलिस डिपार्टमेंट में हैं। अुनको फौरन बरखास्त किया जा सकता है। अिस तरह से खर्च में बचत की जा सकती है। अुनके स्केल्स ऑफ पे बढ़ाये जा सकते हैं। दीगर विभागों के कर्मचारियों की हाबुसिंग अेमीनिटीज के बारे में गवर्नमेंट जिस तरह से अितजाम करती है उसी तरह से अिनके लिये कैपिटल अेक्स्पेंडिचर (Capital expenditure) के तौर पर एक हाबुसिंग स्कीम बनाकर हुकूमत को हाबुस के सामने पेश करनी चाहिये। वक्त कम होने की वजह से बस्की पहलुओं पर मैं तबज्जेह नहीं दिलाऊंगा, लेकिन पुलिस के सिलसिले में मैं अितना जरूर कहूंगा कि अबतक अब्बाम की तरफ देखने का अुनका आज जो रवैया है उसमें नुमायां तौर पर अम्फ नहीं करते, तब तक पुलिस और अब्बाम में अच्छे ताल्लुकात पैदा नहीं हो सकते, और अब्बाम में आज भी ख्याल है कि आज की पुलिस करवान करनेवाली है, जुल्म और जबर करनेवाली है, अब्बाम को तकलीफ देनेवाली, है अुसमें फर्क नहीं हो सकता। पिछले सौ डेढ़ सौ साल से अंग्रेजी हुकूमत की वजह से जो अिस तरह से ख्याल लोगों में पैदा हो गये हैं और गये दो चार साल से जो चौखट थहां बरकरार रह रहा है अुसमें जब तक आप तबदिली नहीं करते, तब तक पुलिस और अब्बाम के बीच अच्छे

ताल्लुकात पैदा नहीं हो सकते। जमहूरी हुक्मत में पुलिस का रवैया जिस तरह से नहीं रह सकता। म होम मिनिस्टर से कहेंगे कि हम जो शिकायतें पुलिस के बारे में हमेशा करते हैं, उसमें से शायद दस बिस गलत हो सकती हैं, लेकिन अगर आपको पुलिस को सुधारना है तो आपको कुछ न कुछ रिस्क लेनी पड़ेगी अगर पचीस फीसदी गलत कैसे आपके सामने हमारी तरफ से रखी जायें तो कम से कम ७५ फीसद तो सही हो सकती है। जिस बेसिस (Basis) पर अगर आप अक्शन लेना शुरू कर देंगे, और पुलिस के सिलसिले में जो आपका पुराना सोचने का तरीका है, उसको छोड़ देंगे, तो पुलिस में तुरंत सुधार हो सकता है।

जिसके बाद स्ट्राइक्स में पुलिस का जिस तरह से अस्तिमाल हुक्मत की तरफ से किया जा रहा है, उसके बारे में मैं कुछ कहना चाहता हूं। कोत्तागुडम की हड़ताल में और हट्टी गोल्ड मायिन्स की हड़ताल, में पुलिस का गैरमामूली तरीके से अस्तिमाल किया गया। हड़ताल करने वालों के खिलाफ झूठे मुकद्मात बनाने की कोशिश की जाती है। हड़ताल शुरू होते ही १४४ दफा लगायी जाती है, और मजदूरों को उसको तोड़ने के लिये मजबूर किया जाता है। कोत्तागुडम में दफा १४४ ऐसे समय में लगायी गयी जब कि हम हुक्मत के साथ बातचीत कर रहे थे। अतनाही नहीं, हट्टी गोल्ड मायिन्स में जिन औरतों ने हड़ताल की उनको पकड़ कर चालान किया गया, और हरअक को पचास पचास रुपये जुर्माना किया गया। हम आशा करते थे कि होम मिनिस्टर कम से कम उन औरतों के खिलाफ कार्यवाही नहीं करेंगे, यद्यपि उनके मुकद्मात वापिस लेंगे। एक तरफ सामान्य पार्टियों को एक जगह लाकर सवाल को हल करने की कोशिश की जाती है, और दूसरी तरफ १४४ दफा लगाकर उसे हालत पैदा किये जाते हैं कि उस दफेको तोड़ने के लिये मजदूर मजबूर हो जायें, या १४४ दफा तोड़ने का बहाना बनाकर उनपर मुकद्मात चलायें जाते हैं। मैं हुक्मत से अपील करूंगा कि कोत्तागुडम के मजदूरों पर जो कैसे चलायी जा रही हैं उनको वापिस लिया जाय। लेकिन यह नहीं किया जा रहा है। अभी ओल्ड मिल के पास हड़तालियों पर लाठीचार्ज किया गया। उसकी खबर सुनकर तो मुझे ऐसा मालूम होने लगा कि जिस हाजूस में बैठने से क्या फायदा जब कि करीब ४५ फीसद लोगों की हम नुमायिंदगी करते हैं तब भी हम पुलिस के लाठीचार्ज को रोक नहीं सकते, और न यहां बैठकर होम मिनिस्टर पर अतना भी दबाव हम ला सकते हैं कि जिस लाठीचार्ज को रोका जाय। तो फिर हमारे यहां आने से फायदा ही क्या है? लाठी चार्ज करने से पहले आप हमें बुला सकते थे। मगर जो पुलिस पीस और आर्डर (Peace and Order) को कायम रखने के लिये बनायी गयी है, अगर वही खुद पीस और आर्डर को तोड़ने लगे तो क्या कहा जाय? नमक अगर अपना नमकपन छोड़ दे तो उसको नमकाया नहीं जा सकता। हुक्मत को और पुलिस को अपने तरीकों में तबदीली करनी चाहिये। मैं हुक्मत से पूछूंगा कि आर. टी. डी. का अतना बड़ा प्रांतव्यापी स्ट्राइक (Strike) हुआ लेकिन क्या कहीं पर भी ऐसा वाकया हुआ जिसको बुरा कहा जा सके? पूरे अमच के साथ संपरी रियासत में स्ट्राइक चलाया गया। अगर अमन के खिलाफ काम करने का हमारा खयाल होता तो आज रियासत में जो ६०० बसेस काम कर रही हैं उनमें से कितनी बच सकती थी जिसको आप सोच सकते हैं। लेकिन हम सोचते हैं कि हम अब्बाम के लोग हैं, और यह जो हुक्मत की प्रापर्टी (Property) है वह अब्बाम की प्रापर्टी है वह कायम रहे। जिस दुष्टीसे हम बिसकी तरफ देखते हैं। अब्बाम में डेमोक्रेटिक तरीका बनाने की तरफ हमारा अट्टीट्यूड (Attitude) है। लेकिन हम देख रहे हैं कि हुक्मत

की तरफ से उसके लिये कोबी रिस्पान्स (Response) नहीं मिल रहा है। दो साल से हम जिस चीज को हुकूमत के सामने रख रहे हैं कि हमारे साथी आज जो जेलों में सजाएँ भुगत रहे हैं उनको रिलीज (release) करना चाहिये। वादे तो किये जाते हैं कि उनको रिहा किया जायगा, उनके खिलाफ जो मुकद्दमात हैं वह वापस लिये जायेंगे। लेकिन दो साल होन के बावजूद हुकूमत के तरीके में बदल नहीं हो रहा है। उसका अपना पुराना रवैया चालू है। बल्कि अपनी हुकूमत को कायम रखने के लिये हर जगह पुलिस का अिस्तेमाल किया जा रहा है। मैं कहूंगा कि हम अपने तरीके से जमहूरियत को आगे बढ़ाने के लिये कदम आगे बढ़ा रहे हैं, और जिसमें अगर हुकूमत की तरफ से हमें रिस्पान्स नहीं मिलेगा और हालात बढ़ते जायेंगे, तो उसकी जिम्मेदारी हुकूमत ही पर रहेगी। अगर जिस तरीके से जुल्म बढ़ते जायेंगे तो हम मजबूर हो जायेंगे और हमको उसके खिलाफ कदम अठाना पड़ेगा।

जिसके बाद आर. टी. डी. के सिलसिले में अंक और चीजें मैं रखना चाहता हूँ। आर. टी. डी. के वर्कर्स को बोनस (Bonus) देने के सिलसिले में जो हुकूमत का रवैया था वह गलत था, और आज भी मैं कहूंगा कि वह गलत है। हुकूमत ने काफी रकम अपने पास जमा कर रखी है। दूसरी रियासतों में जहाँ ६ पाबो अंक मील के हिसाब से किराया लिया जाता है, वहाँ हमारे पास अंक आने के हिसाब से लिया जाता है। और अंक जमाने में जिस तरह से किराया बढ़ाकर हुकूमत ने अपने पास मुनाफे के तौर पर अंक काफी बड़ी रकम जमा कर रखी है। जब जिसमें से बोनस देने का सवाल आया तो हुकूमत अदालत में नहीं गयी, क्योंकि उसको डर था कि छः महीने का ही नहीं बल्कि अंक साल का बोनस देना पड़ेगा। जिसलिये हुकूमत बोनस देने के लिये पशोपेश करने लगी, और जिस तरह से स्ट्राइक को प्रेसिपिटेट (Precipitate) किया गया। आखिर स्ट्राइक किया गया और उसको अच्छी तरह से शांतिमय तरीके से चलाने की कोशिश की गयी। मैं उन तमाम तफसीलात में नहीं जाना चाहता। लेकिन हुकूमत ने अलेक्जेंडर सिटी डिपार्टमेंट के लोगों को जहाँ इसी तरह का मसला था बोनस दिया है, तो फिर आर. टी. डी. वर्कर्स को क्यों नहीं दिया जाता? हुकूमत को तमाम डिपार्टमेंट्स के बारे में अंक पॉलिसी से चलना चाहिये। आर. टी. डी. वर्कर्स की मांग बिल्कुल सही है जिसके बारे में हमें ध्यान नहीं है। और गैरमामूली तौर पर यह डेप्रिसिएशन फंड (Depreciation fund) रखा गया है। और उसके साथ साथ जो अमेनिटीज (Amenities) वहाँ के स्टाफ और श्रमिकों को दी जानी चाहिये वह नहीं दी जा रही है। बोसे में ओवर लोडिंग (Over-loading) किया जाता है। पेंसर्जन्स रास्तों पर खड़े रहते हैं लेकिन ओवर लोडिंग होने की वजह से वे सफर नहीं कर सकते। जिसलिये मेरी यह मांग है कि आज जिन रास्तों पर जिसकी बोसे चल रही हैं उनमें तमाम डेबें भुक्त बजायी जा सकती हैं। और नवे रूट्स (Routes) भी कायम किये जा सकते हैं ताकि लोगों की तकलीफ दूर हो जाये। जितूर तालूके में अंक जमाने में आर. टी. डी. की सर्विस चल रही थी लेकिन बाद में वह बंद हुयी और अंक प्रायव्हेट कंपनी बस सर्विस चला रही है। आज की हुकूमत फिर से वहाँ सर्विस शुरू करवायेली थी, लेकिन मास्टर सर्विसेस के लोग अपनी सर्विस चालू रहने के लिये अफसरों से मिलकर कोशिश कर रहे हैं। पिछले दो साल से वहाँ हुकूमत की तरफ से सर्विस क्यों नहीं शुरू की गयी यह मेरा सवाल है मैंने सुना है कि अभी

शुरू करनेवाले हैं लेकिन अब तक क्यों नहीं शुरू की गयी ? जिसके सिवा और भी मुकामात हैं जहाँ पर आर. टी. डी. की बस सर्विस शुरू की जा सकती है ।

जिसके बाद अंक कटमोशन बसेस के फेअर (Fare) कम करने के मिलसिले में है । मैं उस पर अपने ख्यालात का अजिहार करते हुए हाथुस का ज्यादा समय नहीं लूँगा । लेकिन मुझे अितना कहना है कि आज के फेअर कम किये जाने चाहिये । अगर फेअर कम किये जायें तो हुकूमत को यह समझने की जरूरत नहीं है कि अमुकी आमदनी कम होगी । लोगो को ज्यादा सहूलियत दी जायें तो लोग ज्यादा प्रवास करेंगे, और आमदनी बढ़ेगी, और फेअर कम करने से जो आमदनी में कटौती होगी उसकी पूर्ति हो सकेगी । अिनलिये फेअर कम करने से कोअी नुकसान नहीं होगा ।

मेरा जो और अंक अमेंडमेंट है रिहैबिलिटेशन के बारे में उस पर भी मैं अपने ख्यालात का अजिहार करना चाहता हूँ । जिस सिलसिले में पंडित नेहरू भी यहां आकर गये । वे बिदर और अस्मानाबाद में भी गये । मैं कहना चाहता हूँ कि पुलिस अॅक्शन के पहले और बाद में जिन लोगो का नुकसान हुआ है, और उनको उसके लिये जो अिमदाद दी गयी है, उस लिहाज से देखा जाय तो जितना काम होना चाहिये था वह नहीं हुआ है । हुकूमते हिंद से जो रकम अिम रिहैबिलिटेशन के काम के लिये मिली है वह काफी नहीं है । और अुतने से यह सवाल हल नहीं होनेवाला है । हैदराबाद सरकार को भी जिसके लिय अपने पास से रकम खर्च करनी चाहिये । और पुलिस अॅक्शन के पहले और पुलिस अॅक्शन के बाद जिन लोगो को तकलीफ हुयी है उन तमाम लोगो को रिलीफ (Relief) देना हमारा फर्ज है । जिसमें मजहब के लिहाज से फरक नहीं होना चाहिये । जो भी मुतासिर लोग हैं उन तमाम की अिमदाद करनी चाहिये । और जिसके लिये सरकारको कदम अठाना चाहिये । हुकूमते हिंद से जो ग्रांट (Grant) आयी है वह काफी नहीं है । यही चंद चीजें मैं हाथुस में रखना चाहता हूँ । अिमपर होम मिनिस्टर गौर करेंगे ऐसी आशा करते हुवे मैं अपनी तकरीर खतम करता हूँ ।

श्री. बापूजी मानसिंग (पैठण, गंगापूर) :—मिस्टर स्पीकर सर, माझी कटमोशन न्याय-खात्याच्या कारभारा बाबत आहे. न्याय खातें असें असावे कीं लोकांना बरोबर न्याय मिळाला पाहिजे. तसेंच न्याय स्वस्त पण असावा पण आपल्या प्रांतात अितर प्रांतपेक्षा न्याय फारच महान आहे. दिवाणी कोर्टात दावा दाखल करावयाचा असल्यास शेकड्या पांच रुपये स्टॉप भरावा लागतो. त्याबरोबर स्टेटमेंट भरावे लागतें, व अितर खर्चही करावा लागतो. हा दिवाणी खात्याचा प्रकार झाला. या शिवाय फौजदारी खात्याचा प्रकार वेगळाच आहे. त्यांत फौजदार व पोलीस यांची बरोबरी करता करताच नाकीं नसू येतात व नंतर वांटायला लागते कीं नको ही फौजदारी.

मिस्टर स्पीकर :—आपण भाषण वाचत आहांत काय ?

श्री. बापूजी मानसिंग :—नाहीं, मी बोलतों आहे, भाषण वाचत नाहीं. माझी कटमोशन होती अंक, आणि माझ्या नांवावर दिली गेली अंक, असें झालें आहे. माझी कटमोशन चूक आपली चुकी या करितां माफी मागतों.

श्री. माधवराव वायपनकर (हदगांव) :—मिस्टर स्पीकर सर, माझी कटमोशन जी आहे ती अशी आहे की जेल मध्ये कामकाज कसे काय चालतं व तेथे जे कैदी असतात त्यांना कोणत्या रितीने वागविण्यात येते व त्यांच्या कडून काम करून घेऊन जे अल्पसंख्यक आहेत ते कमी दाखवून जेलच्या अल्पसंख्यक कमी दाखवितात या बर मला चर्चा करावयाची आहे. मिस्टर स्पीकर सर, जेल मध्ये जी अल्पसंख्यक कमी दाखविली आहे ती खरोखर येत नाहीं....

[Mr. Deputy Speaker in the chair]

जेल मध्ये तेथील अधिकारी खर्च करितात कमी आणि दाखवितात जास्त या मुळे जेलखात्याचे अल्पसंख्यक कमी, आणि खर्च जास्त राहतो. कैद्याला सात छटाक खायाला द्यावयाचे असले तर त्याला पांच छटाकच द्यावयाचे व मांडावयाचे मात्र सात छटाक. अशी परिस्थिती जेल मध्ये असते. जे लोक जेलमध्ये गेले होते त्यांना या गोष्टीचा चांगला अनुभव असेल की तेथे कैद्याला खरोखर कशा रितीने वागवितात. मला सांगावयाचे आहे की त्या कैद्यांची अंदाजात मेहतरापेक्षाही खराब परिस्थिती असते. या गोष्टीकडे गव्हर्नमेंट लक्ष देत नाही. कैद्याकडून योग्य तेंच काम घेतलं पाहिजे. या खात्यावर २५,८२,००० रुपये खर्च दाखविला आहे आणि २,३०,००० उत्पन्न दाखविले आहे. ही जी तूट दाखविली आहे ती सर्व भरून निघू शकेल, पण सरकारने तिकडे लक्ष दिलं पाहिजे. कैद्याकडून गालीचे विणून घेतले पाहिजेत, तसेच त्यांना भरतकाम शिकविले पाहिजे. अशा प्रकारे निरनिराळे अद्योग कैद्याकडून करून या तूटीत कमी करता येतील. आणि हे जे अल्पसंख्यक कैदी काढतील त्यांतून त्यांनाही कांही भाग द्यावयाला पाहिजे. या मुळे त्या कैद्यांनाही काम करावयास उत्साह वाटेल, आणि ते जेलच्या बाहेर पडल्या नंतर देखील अकदम बेकार होणार नाहीत. कारण त्यांनी जेलमध्ये कमाजी केलेली असेल. जर अंदाजात माणूस बाहेर दोन रुपये रोज कमावतो तर जेलमध्ये तो अंक रुपया रोजही कमावणार नाही काय ?

चोऱ्या कां होतात याच्या मुळाशी जे कारण आहे ते बेकारीचे, खायाला न मिळण्याचे आहे. लोकांना खायाला मिळालं नाही, तर माणूस त्या वेळेस कांही ही करावयाला तयार होतो, आणि अशा प्रवृत्तीमधूनच चोऱ्या होतात. जर त्या कैद्याजवळ जेल मधून सुटून आल्यावर कांही पुंजी असली तर तो चोरी करणार नाही.

माझी जी दुसरी कटमोशन आहे ती पोलिस खात्यातील लांचलुचपंत वाढली आहे ती बंद करण्याबद्दल आहे. मला असे सांगावयाचे आहे की पोलिस लोकांच्यावर जुलूम करतात. परकी तळेगांवच्या पाटलाच्या येथे डाका पडला होता तेव्हा पोलिसांनी त्यांच्या घरच्या पाहण्याला तीन दिवस पोलिस चौकीवर बसवून ठेवले आणि जेव्हा त्यांना लांच मिळाली तेव्हा सोडून दिले.

तसेच अंदाजात मागाची कत्तल झाली तरी अद्याप खूनी विसमाचा पत्ता लागला नाही. असे तुमचे पोलिस आहेत. त्या मागाच्या आस्थापनेचा पत्ता का लागला नाही तर तो खून अंदाजात मागाचे केले, व त्याबद्दल पोलीसांना पांचशे रुपये लांच मिळाली आहे. म्हणून त्या मागाच्या वडलांना सांगण्या सुद्धा लोकांना दिसू दिले नाही. हा अशा रितीचा पोलिस जुलूम होतो आहे. या बर होय. मिनिस्टर साहेबांनी चांगल्या रितीने असा दबाव द्या पाहिजे. तसेच क्लिबदच्या मागाबद्दलचा पोलीस आहे, त्यानेही परिवाजावर जुलूम करून घेतला आहे. तो प्रत्येक घरी जाऊन त्राणी पोलीस करतो, व त्याने दिली तर घसक्या देतो, व घरीब लोकांना त्रास देतो.

आमच्या होम मिनिस्टर साहेबानी सांगितलें होतें की नादेडचे डि. अम. पी. फार हुशार आहेत. त्यांनी आमच्या समोर त्याचे वर्णन केले होते. नादेडला डाकू आहेत. तेथील शीख डाके घालतात म्हणून त्यांना तेथे पाठविले होते. पण त्यांनी तेथे कोणी भाऊसाहेब होते त्याच्या वरील मुकद्दमा काढून घेतला म्हणून त्याची बदली औरंगाबादला केली.

आमच्या येथे हस्तक म्हणून सब-अन्स्पेक्टर आहे. त्याने नुसता जुलूम चालविला आहे. त्याने लोकाना असे मारलें की काहीची हाडेच मोडली आहेत. त्याच्या बद्दल निदान दहा अम. अल. अ. बी शिकायत केली, तरी होम मिनिस्टर साहेबानी तिकडे लक्ष दिले नाही.

परवांच, वॉ. ग्रेसचे अंक वर्कर साहेबराव आहेत ते मला म्हणत होते की होम मिनिस्टर साहेब भोकरला येणार आहेत. तेव्हा तुम्ही चला, त्याच्या समोर आपण शिकायत करू. मी त्यांना सांगितले की तुम्ही कॉॅंग्रेसचे असून जर ते तुमचे अंकत नाहीत तर ते आमचे काय अंकणार ? आमच्या वर जुलूम झाला, आणि आम्ही शिकायत केली तेव्हा तुम्ही गप राहीलां. पण आता कॉॅंग्रेसच्या लोकावरहि जुलूम होत आहे. परवाच चिचोळीला कॉॅंग्रेस वर्करला ठार मारले. तुम्हाला वाटते आम्ही ज्या कांही शिकायती करतो त्या सर्व खोट्या असतात. पण मला सांगवयाचे आहे की आम्ही खोटे कशाला बोलवें ? आम्हाला खाटे बोलण्याचें कारण काय ?

खरें पाहिलें असता सरकारच वरून चुकते. आमचे मिनिस्टर दौन्यावर जातात आणि कलेक्टर डि. अम. पी. वगैरे कडून मार मोठमोठ्या पारट्या खातात यामुळे ते त्याचे मिघे होतात. तुम्हाला प्रत्येक मैलाला दहा आणे, भत्ता मिळत असताना, तुम्हाला त्याच्या जवळून पारट्या खायची गरज काय आहे ? तुम्ही त्यांचे मिघे झाल्यामुळे त्यांच्यावर अक्शन घेऊ शकत नाहीत. यामुळे लांचखोरी वाढते. यांच प्रमाणे कलेक्टर दौन्यावर गेले म्हणजे तहसिलदाराकडून खातात व त्यांचे मिघे बनतात. सब-अन्स्पेक्टर दौन्यावर गेला म्हणजे त्याला पाटील बकरे कोबड्या खाऊ घालतो. मात्र त्या कोबड्या गरीब घनगरा पासून फूकटात आणि लेल्या असतात. या प्रमाणे खालपासून वर पर्यंत सगळे एकमेकांचे मिघे झालेले असतात. आतां निझामाचे राज्य राहिलें नाही, तर लोकशाहीचें राज्य आहे. या कडे लक्ष दिलें पाहिजे. तुम्ही लोकांचे अंकणार नाहीं तर लोक तुमच्या विरुद्ध आपोआपच होतील. मला टीका करावयाची नाही. यापुढे सरकार चांगलें काम करील अशी आशा व्यक्त करून मी आपले भाषण संपवितों.

శ్రీ పెండేం నానంద్ :

అధ్యక్షా,

నేను నా కోత రీర్వాసులు మీద మాట్లాడే ముందర ఒక విషయం చెబుతాను. వసుఖ మంత్రి గౌరవనీయులైన రామకృష్ణ రావుగారు ఒక విషయం చెప్పారు. “ ఈ వాసుఖాలవారికి ఏదో ఒకటి అనటం అలవాటు అయింది. ప్రతి రోజునా చెప్పిందే చెప్పడం, అనిన మాట అనడం వల్ల మాకు నీవకుండ విధవిపెట్టడము అలవాటు అయిపోయింది ” అని రామకృష్ణ రావుగారు అన్నారు. వారికన్న ఆ రోజుడు ఆ అలవాటులను తప్పించే విధానము మాకు తెలుసు. ఈ రోజున వారికి ఉన్న అలవాటులను జమీందార్లను ఒకటిగా చేసి, వారిను ఒకటిగా చేసి

ప్రజాసంస్థలను, ప్రజల పోరాటాలను అణిచే ఆ జబ్బును ఏ విధంగా తొలగించాలనేది మాకు తెలుసు. ఈ విమర్శలు యీవిధంగా జరుగుతున్నాయంటే, కేవలం యీపైపువారు అటుపైపు వాళ్లను రెచ్చకొట్టడానికి, వారికి కోపం తెప్పించి మేము సంతోషపడాలని కాదు. ప్రజా సమస్యలను ఏ విధంగా పరిష్కరించాలనే దృక్పథంతోనే, ఆ దృష్టితోనే ప్రజలవోట్లు తీసుకొని, ప్రజల విశ్వాసాన్ని సంపాదించి ఎన్నికలలో గెలిచి ఇచ్చటకు వచ్చాం. అచ్చటి ప్రజానీకం ఎదుర్కొంటున్న బాధలను చూసి, మేము వాటిని మీదృష్టికి తీసుకురావడం జరుగుతోందేగాని, మిమ్మల్ని రెచ్చగొట్టాలనే ధోరణితో గాని, మిమ్మలను అవమానపర్చాలనే ఉద్దేశంతోగాని మేము యీ విమర్శలు చేస్తున్నామని అనుకోవద్దు. ప్రజల సమస్యలను ఏ విధంగా పరిష్కరించలేకుండా తలక్రిందులుతున్నారో మీకూ తెలుసు. మీరు బుద్ధిపూర్వకంగానే ప్రజల సమస్యలను పరిష్కరించకుండా చేస్తున్నారు. పోలీసు బలగంచేత, పోలీసుల నిరంకుశత్వంచేత ప్రజల సమస్యలను అణచచూస్తున్నారు. మనిబూని మారేడుకాయను చేస్తున్నారు. “మేము పోలీసుకు బడ్డెటులో తక్కువడబ్బును కేటాయించాం” అనే సమస్యను తీసుకురావచ్చును. పోలీసుశాఖపై ఖర్చు తక్కువచేశామనే సమస్య వచ్చి నపుడు (H.S.R.P.) బెటాలియన్లు పూర్వం ఆరు డెంజీ ఇష్టాను రెండు బెటాలియన్లు మాత్రమే తక్కువ అయినాయి. ఇది తప్పితే, జిల్లాలోని పోలీసుల సంఖ్యగాని, పోలీసు స్టేషన్ల సంఖ్యగాని, పోలీసు క్యాంపుల సంఖ్యలోగాని ఏమీ తక్కువకాలేదు. వాటికి ఖర్చుపెట్టే డబ్బులో పోలీసుయాత్రకాలం నుంచి యీ నాటివరకు ఒక్క రాగిడబ్బు కూడా తక్కువ చేసిన పాపాన పోలేదు. పోలీసుకు తక్కువ ఖర్చు చేస్తున్నామని మాత్రం చెబుతారు. నేను మంత్రిగారిని ప్రశ్న వేసిన సందర్భంలో వారు ౧౯౪౩ సంవత్సరంనుంచి ౧౯౫౩ వ సంవత్సరం వరకు ఉన్న పోలీసు బలగం యొక్క సంఖ్యను యిచ్చారు. ౧౯౫౩ వ సంవత్సరం వరకు పోలీసుల సంఖ్య ౩౩ వేల వరకు ఉంది. ౫ వేల వరకు హెడ్ కాంస్టేబుల్స్ సంఖ్య ఉన్నది. పోలీసుల సంఖ్య క్రమేణా పెరగడం జరిగింది. ఈ విధంగా ఉంటే, ప్రభుత్వమువారు పేసిపైన తక్కువ ఖర్చు పెట్టారో నాకు బోధపడటం లేదు. ఇక నేను నా కట్ మోషన్స్ విషయంలో మాట్లాడుతాను.

మొదటి కట్ మోషన్ ఎన్నికల విషయం గురించి ఉన్నది. జనరల్ ఎన్నికలు వచ్చాయి. ఖై-ఎలక్షన్లు వచ్చాయి. జనరల్ ఎలక్షన్లలో హైదరాబాదు స్టేటులోని కొన్ని పేలమందే యువకులను ఓటింగులో పాల్గొనివ్వకుండా బుద్ధిపూర్వకంగా కుట్రవస్తుడం జరిగింది. జనరల్ ఎన్నికలు జరిగేనాటికి మూడు సంవత్సరాల క్రితం ఓటర్ల లిస్టు తయారుచేసి, ౧౨ సంవత్సరాల వయస్సు ఉన్నవారిని, ఎన్నికలనాటికి వారికి ౨౧ సంవత్సరాలు వయస్సు వస్తున్నప్పటికీ ఆ ఓటర్ల లిస్టు తయారు చేసేనాటికి ౨౧ సంవత్సరాల వయస్సు ఉండాలని చెప్పి వారిని ఓటర్ల లిస్టులో చేర్చకపోవడం జరిగింది. జనరల్ ఎన్నికలు జరిగేనాటికి వారికి ౨౧ సంవత్సరాలు వచ్చినప్పటికీ వారు ఓటింగులో పాల్గొనే హక్కు లేకుండా పోయింది. ఇది ప్రభుత్వము బుద్ధిపూర్వకంగానే జరిపిన కుట్ర. పోనీ వారేమైనా పాతకాలం మనుష్యులూ అంటే అదీకాదు. వారంతా నయన కులు. వారు ప్రస్తుతం జరుగుతున్న అనుభవాలు చూస్తున్నారు. వాళ్ళు ఈ ప్రభుత్వాన్ని అపహ్వాంచుకొంటారనే భయంతో పేలసంఖ్యలో ఉన్న యువకులను గ్రామ ప్రజానీకాన్ని ఓటర్ల సంఖ్యలో, ఓటర్ల లిస్టులో లేకుండా చేశారు. ఆనాడు ఓటర్ల లిస్టు తయారు చేస్తున్నప్పుడు మేము ఖై-ఎలక్షన్ల ఉన్నప్పుడు రెండు ముక్కలుగా వుండేవి, వి. బి. రాజుగారు మంత్రిలుగా

తగ్గించుకోండి. పోలీసు డిపార్టుమెంటులోని పెద్ద పెద్ద ఉద్యోగుల జీతాలు తగ్గించండి. 30, 40 రూపాయలలో ఒక కాన్స్టేబుల్ ఏవిధంగా తన భార్యబిడ్డలను పోషించుకోగలడో ఆలోచించండి. పోలీసుల వేతనాలు తోటిరాష్ట్రాలలో ఏవిధంగా ఉన్నాయో చూపించుతాను. హైదరాబాదు రాష్ట్రంలో పోలీసు కాన్స్టేబుల్ కు 34 రూపాయల నుంచి 44 రూపాయలవరకు ఒ. యస్. వుంది. బొంబాయి రాష్ట్రంలో 34 రూ. నుంచి 44 రూ. వరకు ఐ. జీ. వుంది. పంజాబ్ రాష్ట్రంలో 42 రూ. నుంచి 52 రూ. వరకు ఐ. జీ. వున్నది. మద్రాసు రాష్ట్రంలో జీతం తక్కువగా వున్న, వారికి ఇచ్చే అలెన్సు ఎక్కువగా వున్నది. హైదరాబాదు స్టేటులో కాన్స్టేబుల్ కు 40 రూ. అలెన్సు ఇవ్వబడుతోంది. బొంబాయి రాష్ట్రంలో 34 రూ. అలెన్సు తివ్వబడుతోంది. మద్రాసు రాష్ట్రంలో 34 రూ. ఇవ్వబడుతున్నాయి. ఉత్తరప్రదేశ్ లో 34 రూ. అలెన్సు ఇస్తున్నారు. తోటిరాష్ట్రాలలో యీ విధంగా 34 రూపాయలు జీతం, 30రూ. అలెన్సు మొత్తం 64 రూ. ఐ. జీ. జీతం కాన్స్టేబుల్ కు ఇవ్వబడుతుంటే, హైదరాబాదు స్టేటులో అన్ని కలపి ఒ. యస్. 42 రూపాయలు మాత్రమే ఇవ్వబడుతోంది. మీరు అనవసరంగా రెండుపేలు జీతాలు ఇచ్చి గొప్పగొప్ప ఉద్యోగాలు ఇచ్చి, ఆఫీసర్లను మేళుపున్నారు. కాని సేటి కరువు కాటకాలలో, ఆర్థిక సంక్షోభకాలంలో పిల్లజెర్లాను పోషించుకోవలసిన కాన్స్టేబుల్ కు 42 రూపాయలు మాత్రమే ఇస్తున్నారు. ఈ జీతం వారికేమాత్రం సరిపోదు. వారికి సరైన జీతం సరైన అలెన్సు ఇచ్చినపుడే వారు తమయొక్క డ్యూటీని సక్రమంగా నిర్వహించ గలుగుతారు. లేకపోతే వారు తప్పుదారులు తొక్కుతారు. అత్త ఎప్పుడైతే అడ్డంకులు పెడుతుందో అప్పుడే కోడలు దొంగతనం చేస్తుంది. కాబట్టి కాన్స్టేబుల్ కు జీతం పెంచే విషయం చూడాలి. మిమ్ములను చిక్కులలో పెట్టుతున్నామనే పద్ధతిని తీసుకోకుండా కాన్స్టేబుల్ తన భార్యబిడ్డలను యీ కరువుకాటకాలలో యీ ఆర్థిక సంక్షోభం పరిస్థితులలో ఏ విధంగా పోషించుకోగలడో ఆలోచించండి.

జైలు విషయం ఉంది. జైల్లో అనేక పరిశ్రమలు ఉన్నాయి. బట్టలు కట్టే పరిశ్రమ బట్టలు నేనే పరిశ్రమ; చెప్పలు కట్టే పరిశ్రమ; రంగులఅద్దకం పరిశ్రమ; ఇటువంటి పరిశ్రమలన్నీ జైల్లో ఉన్నాయి. వరంగల్ జైలులో వుత్రంజీ, లుంగీలు నేనే పరిశ్రమలున్నాయి. తన కుటుంబాలను పోషించుకోలేక, వెలువల ఉన్న జాగీర్దార్ల జమీందార్ల వద్దేవల్ల విధిలేక కొన్ని పనులు చేయడంవల్ల వాళ్ళ జైలులోకి రావలసివచ్చింది. వారికి పనులు నేర్పి, వారిచేత మంచి పనులు చేయించుకోవడం ఇదే మంచిదే అనుకోండి. కాని వీటి ఆదాయం చూస్తే, పూర్వపు రజాకార్లు ప్రభుత్వంకాలం నాటి ఆదాయంకన్న, నేడు వచ్చే ఆదాయం చాలా తోవలకు పోయింది. మేము గుల్బర్గా జైలులో ఉన్నప్పుడు భవనాని గౌరీని అడిగాము. వారు అన్నారు; “మేము బ్రిటిషు కాలంలో వారికింద ఉద్యోగం చేశాం. కాంగ్రెసు పాలనలోకూడా కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం క్రింద వని చేస్తున్నాం. తరువాత మీరు పరిపాలనలోకివస్తే, మీకింద ఉద్యోగం చేస్తాం” అని చెప్పారు. అప్పుడు మేము వారికి చెప్పాం. “కాంగ్రెసువారివలె మేము బుద్ధిహీనులం కాము. కాంగ్రెసుప్రభుత్వమువారు బ్రిటిష్ పాలనలో బ్రిటిషువారు నిరంకుశత్వాన్ని సాగించుకొనేందుకు తయారుచేసుకొన్న కీలుబొమ్మలు పోలనగ్రహణై నటువంటి ఉద్యోగులనే మట్టిబొమ్మలుగా ఉంచారు. మేము వచ్చివలరువలె మీమల్ని వారేనే పెట్టుకోము; పూర్తిగా పరిపాలన మారు స్తాము” అని చెప్పాం. హైదరాబాదు జైల్లో ఉన్న పరిశ్రమలను ఒక పైపున నాశనం చేయడం

జరుగుతోంది. మరొక పైపున జైల్పులో కరెన్సీ ఎక్కువ అయిపోయింది. డిటెన్టీ అయిన సరుకుకు విలువ సరిగా రాకుండా పోతోంది.

౧౯౫౧-౫౨ లో జైలు పరిశ్రమల డిటెన్టీ రు. 3,౪౦,౬౩౪, ౧౯౫౨-౫౩ లో రు. 3,౪౩, ౧౩౨ లు, ౧౯౫౩-౫౪ లో రు. 3,౩౦,౦౦౦లు ఈ సంవత్సరం రు. 3,౧౦,౦౦౦ లు మాత్రమే డిటెన్టీ అయినది. ఇదంతా ఎక్కడకు పోతోంది? మొన్న దీని విషయమై అసెంబ్లీలో ప్రశ్నచేస్తే సరిగా జవాబివ్వకుండా తప్పించుకున్నారు. ఆ సరకు చెప్పి చెప్పకో తీసుకుపోవడం జరిగిందని, తరువాత ఆ డబ్బు జమకట్టించాం అనిచెప్పి తప్పించుకోవడం జరిగింది. జైలు పరిశ్రమలలో తయారయ్యే సరుకులతో మటుమాయమైపోతుందని మీరు బాగా గుర్తించుకోవాలి. అక్కడ తయారయ్యే సరుకు విలువ జమాపద్దులు లేకుండా పోతోంది. జైలులో తక్కువధరలకు డిటెన్టీ అవుతోంది. బయట రెండు రూపాయల కూలి వుంటే జైలులోపల చాలా తక్కువ వుంటుంది. ఆ నాడు సైజాం కాలంలో డిటెన్టీ ఎక్కువ అయ్యేది. ఈ ప్రభుత్వ హయాంలో చాలా తగ్గిపోయింది. మండి సరుకుపైన యిప్పుడు తక్కువ పెట్టారా అంటే లేదు. సమానం గానే పెట్టారు. డిటెన్టీ అయిన సరుకు మాత్రం కనబడటం లేదు. తయారయిన సరుకుకు జమాపద్దులు సరిగా లేవు. ఫ్లైదీలు తయారు చేసే ప్రతి వస్తువా సరిగా జమ అవుతోందా? ఆ డబ్బు అంతా ఎక్కడకు పోతోంది? ఎవరిచేత దొంగలించబడుతోంది? వేరే దొంగతనరూ తోరు. అదంతా ఆ సింధీ వంశీయులకే పోతోందని నేను ఖచ్చితంగా చెప్పగలను. ఆ డిటెన్టీ విలువ అంతా సక్రమంగా టెబులోకి వచ్చేటట్లుగా చూడాలి. ఆ ప్రకారం డిటెన్టీ చేస్తున్న ఫ్లైదీలకు, పేతనాలు ఇవ్వడానికి కూడా కొంతడబ్బును కేటాయించడానికి కూడా ప్రయత్నం చేయాలి. పది సంవత్సరాలనుంచి జైలులో కూర్చుని రాత్రింబవళ్లు కష్టపడి తయారు చేసిన వాటిలో ఆ ఫ్లైదీకేమి యివ్వరు. అతను వచ్చిన కట్టుబట్టులతో బయటికిపోవాలి. తను తయారు చేసిన పేల రూపాయల సరుకులో ఒక రోగిడబ్బు విలువగల వస్తువుకూడా తనకురాదు. ఆ ప్రకారం కాకుండాఅతను డిటెన్టీ చేసినదానిలో కొద్దిభాగం తీసి వుంచి అతనికి యివ్వాలని కోరుతూ యింతటితో నేను ముగిస్తున్నాను.

شری عبدالرحمن - مسٹر اسپیکر سر - میرے دو ٹین کٹ سوشنس ہیں - میں مختصر وقت میں اپنے خیالات کا اظہار کرونگا - فینانس مسٹر کی مایوس کن تقریر کے بعد جو بھٹ اور جنرل ڈسکشن کے جواب میں انہوں نے کی - (کیونکہ کوئی چیز انہوں نے سلک سے یوزگاری کو دور کرنے کیلئے نہیں کہی) اسلئے ہم بہت ہی مایوس تھے اسکے بعد چیف مسٹر نے اپنے ڈیمانڈس کے سلسلہ میں کچھ اسطریقہ سے تقریر کی کہ ہم توقع رکھتے تھے کہ کم از کم وہ ہماری مشکلات کا لحاظ کرتے ہوئے حکومت کی اچھی پالیسی کا اظہار کریں گے - لیکن ابتداء ایسا معلوم ہوا کہ ایک کمزور کیس کو ایک قابل وکیل جس طرح قوت کے ساتھ پیش کرتا ہے اسطرح سے انکی تقریر بھی تھی - لیکن رفتہ رفتہ ایک واقعہ کے سلسلہ میں وہ اس منزل پر اتر آئے اور کہا کہ میں جو چاہے کر سکتا ہوں - میں ایسا کر سکتا ہوں - میں ویسا کر سکتا ہوں وغیرہ - تو ہم یہ سوچنے لگے کہ کہیں ایک نیا ہٹلر تو جنم نہیں لے رہا ہے - کیا جمہوریت کا یہ قاتل ہے کہ جمہوریت کو

General Budget— Demands for Grants

کی رائے کو نظر انداز کریں۔ جمہور کو پیش نظر رکھتے بغیر اپنے خیال کے مطابق حکمرت چلائیں۔ ہونا تو یہ چاہئے تھا کہ جمہوریت میں عوام کی رائے کو رہنما بنایا جائے۔ لیکن ایسا نہیں ہوا۔ اسلئے میں اس طرف چیف منسٹر صاحب کو توجہ دلاتا ہوں کہ اس طرح کے ریمارکس سے ہمارے احساسات کو ٹھیس نہ پہنچائیں۔

اسکے بعد میں پولیس ڈپارٹمنٹ کے تعلق سے کہوں گا جس کے بارے میں میں نے کچھ کٹ موشنس پیش کئے ہیں۔ ہمارے پاس ریزرو پولیس کا جو عملہ ہے اسکی جو جمعیت ہے وہ غیر معمولی طور پر زیادہ ہے۔ اسکے تعلق سے ہمارے لیڈر نے بہت ہی صاف صاف الفاظ میں ایوان کے سامنے یہ رکھا ہے کہ اسمیں بہت کافی حد تک کمی کیجانی چاہئے۔ اس سال تو یہ رقم موازنہ میں شریک کی گئی ہے اسلئے اس سال تو کم کرنے کی توقع نہیں کی جاسکتی لیکن کم از کم آئندہ سال اسمیں کمی کی جائے۔ لیکن اسوقت اس ریزرو پولیس (Reserve Police) کو کھلا پلا کر مسندوں کی طرح سے ایک جگہ بٹھائے رکھنے کی بجائے جہاں جہاں بیداری ہو رہی ہے ایسے مقامات پر انکو پھیلا یا جانا چاہئے تاکہ دن بدن افسوسناک واقعات جو ہمارے ملک میں رونما ہو رہے ہیں ان پر قابو پایا جاسکے۔ کیونکہ جیسا کہ ایک سوال کے جواب میں بتلایا گیا کہ ایک ضلع میں ۳۷ سے لیکر ۴۷ تک قتل کے واقعات ہوئے۔ یہ کہنا بیجا نہ ہوگا کہ مقامی پولیس تو ایسے معاملات میں دلچسپی لیتی ہے۔ اسلئے کہ سیاسی کارکن جو کانگریس پارٹی کے مخالف ہیں انکو چھوٹے مقدمات میں لپیٹ کر عدالتی کشاکش میں مبتلا کیا جائے اور اپنے عہدہ داروں کی خوشنودی حاصل کرسکیں۔ اسکے سوا انکا کوئی دوسرا کارنامہ نہیں ہے۔ اسلئے کم از کم ایک ہی جگہ پر کھاپیکر پڑے رہنے والی ریزرو پولیس کو پھیلا دیا جانا چاہئے تاکہ اس قسم کی خرابیاں دور ہوسکیں۔

اسکے علاوہ میں یہ بھی عرض کرنا چاہتا ہوں کہ پولیس ایکشن کے بعد محکمہ پولیس سے تجربہ کار لوگوں کو ہٹا دیا گیا (میں کسی ایک طبقہ کے تعلق سے نہیں کہہ رہا ہوں) لیکن اس محکمہ میں دیکھا یہ گیا کہ ۲۰-۲۵ سال کی سروس والے سب انسپکٹرس کو چونکہ انکی جائیدادوں کو تخفیف کرنا تھا اسلئے علیحدہ کر دیا گیا۔ ایسی بیسیوں مثالیں ہیں۔ حکومت کے عہدہ داروں کے پاس ایسے کئی کیس بھی پیش کئے گئے ہیں اسلئے حکومت اس جانب بھی توجہ کرے۔

اضلاع پولیس کے تعلق سے ایک دو مثالیں میں ہاؤز کے سامنے رکھنا چاہتا ہوں ایدل آباد شہر سے کچھ دور نہیں ہے لیکن وہاں کے پولیس پٹیل نے راتوں میں بعض ہریجنوں کو گھر پر سونے کیلئے مجبور کیا اور نہ سونے پر پیٹ کر گاؤں سے باہر کر دیا تھا۔ وہاں سے دو سو آدمی اسمبلی تک بھی آئے۔ انکی درخواستیں لیکر ہوم منسٹر صاحب کو ہم نے پیش کیں لیکن افسوس ہے کہ انکا کچھ نہیں ہوا اور آج بھی غالباً وہ لوگ گاؤں

سے باہر ہیں۔ اسی طرح بندھ میلاوام کا دیشمکہ ایک پارٹی بنائے ہوئے ہے۔ وہ غریبوں بالخصوص ہریجنوں کی زمینات پر قبضہ کرنا شروع کر دیا ہے۔ حکومت اور عہدہ داروں کے علم میں یہ بات لائی گئی۔ درخواستیں دی گئیں لیکن آج تک بھی اسکا انسداد نہیں ہوا۔ ایک کانسٹبل تک بھی اس موضع میں نہیں بھیجا گیا۔ جہاں ایسے واقعات ہوتے ہیں۔ عوام پر ایسے ظلم ٹوٹتے ہیں تو اس جانب حکومت کو سب سے پہلے توجہ کرنا چاہئے تاکہ کہیں ایسا نہ ہو کہ یہ مظالم بڑھتے بڑھتے حکومت کی خبر نہ لے لیں۔

اب سی۔ آئی۔ ڈی کا کارنامہ سنئے۔ ۲۲۔ مارچ سنہ ۱۹۵۴ء کو عدالت سشن سے کچھ ملزمین رہا ہوتے ہیں عدالت سشن سے انکو رہائی ملنے کے بعد وہ باہر آتے ہی سی۔ آئی۔ ڈی کے کارندے انہیں گرفتار کر لیتے تھے۔ نہ صرف یہ ہوا بلکہ ان پر ایسے مقدمات عائد کئے جبکہ وہ جیل میں تھے۔ یہاں بلدہ میں یہ حالت ہے۔ یہ پورہ ملیا وغیرہ ملزمین تھے۔

ایک آئریبل ممبر۔ ۲۲۔ مارچ آگے ہے۔

شری عبدالرحمن۔ ۲۲۔ فروری۔ (Thank you Sorry)

انکے بعد باز آبادکاری کے تعلق سے میرا ایک کٹ موشن ہے۔ اس پر کہتے ہوئے مجھے بہت ہی افسوس ہوتا ہے۔ میں ان واقعات کا اعادہ کرنا نہیں چاہتا کہ یہ واقعات کیوں ہوئے۔ کیسے ہوئے وغیرہ۔ جو کچھ ہوا ہوا۔ لیکن اس جانب حکومت نے اپنی وسعت نظری کا ثبوت نہیں دیا۔ جو کچھ بھی حکومت نے باز آبادکاری کے تعلق سے کام کیا وہ میرے خیال میں ایک فیصلہ بھی نہیں ہے۔ جو کچھ بھی باز آبادکاری کا کام ہوا وہ سیاسی پارٹیوں کے کارکنوں نے کیا ہے۔ اسمین کانگریس کے بہت سے میرے دوست اور ادھر کی مختلف جماعتوں کے لوگ ہیں انہوں نے انفرادی طور پر اپنی اپنی کوشش سے اس مسئلہ کو حل کرنے کی کوشش کی ہے۔ حکومت کی جانب سے دو چار روپیہ وظیفہ یا تھوڑی بہت امداد دیجائے تو یہ مسئلہ حل ہونے والا نہیں ہے۔ حکومت کو چاہئے کہ نہایت کشادہ دلی کے ساتھ اس مسئلہ کو حل کرے۔ جو رقم اس بیٹ میں باز آبادکاری کے نام سے رکھی گئی ہے وہ نہ رکھی جاتی تو اچھا ہوتا کیونکہ یہ دنیا کو غلط پاور کرانا ہے۔ میں صاف صاف یہ عرض کرنا چاہتا ہوں کہ جو پیسہ اس کام کیلئے رکھا گیا ہے۔ اس سے مصیبت زدوں کی تکلیف دور نہیں ہو سکتی۔ بعض عہدہ داروں کی جو کمیشیاں اس مسئلہ کو حل کرنے کیلئے بنائی گئی ہیں اس سے لوگوں کو فائدہ ملنے والا نہیں۔ اس سلسلہ میں یہ کہا جاتا ہے کہ عدالتوں میں رسوم معاف کر کے مقدمات پیش کرنے کی اجازت دی گئی ہے۔ لیکن مقدمہ بازی سے برسوں تک یہ مسئلہ حل ہونے والا نہیں ہے۔ میں آئریبل منسٹر صاحب کو اس خصوص میں زیادہ کہنا نہیں چاہتا وہ خود ایک کامیاب وکیل ہیں۔ مقدمات کی پیشیاں تو لکھتے لکھتے انکیلوں میں گھسے آگئے ہونگے۔ اس

مسئلہ کو چھان بین کرنے کے بعد بھی مزید ڈالے رکھنا مناسب نہیں ہے اسلئے اس تعلق سے حکومت سے میں یہ اپیل کرتا ہوں کہ بجائے رسوم معاف کر کے مقدمات چلانے کے بہتر ہے کہ ہر ضلع میں ایک یا اختیار کمیٹی بنائی جائے تاکہ وہ موقتی طور پر شہادت لیکر اسکا فوری تصفیہ کرے۔ ایسا تصفیہ عدالت کے تصفیہ سے بھی بہتر ہوگا کیونکہ عدالتوں میں ہم نے دیکھا ہے کہ بہت سی ڈگریاں بھی تعمیل نہیں ہو سکی۔ گاؤں کے لوگ جو با اثر ہوتے ہیں وہ اسکو نہایت عمدگی کے ساتھ حل کر سکتے ہیں۔

عدالت کے تعلق سے بھی میرا ایک کٹ موشن ہے۔ اس پر میں مختصراً عرض کرنا چاہتا ہوں۔ حال ہی میں علاقہ واری زبانوں کے تعلق سے حکومت نے اعلان کیا ہے۔ حکومت نے بہت عرصہ کے بعد مادری زبانوں کی ہمت افزائی کرنے کے لئے جو اعلان کیا ہے وہ تو اچھا کیا ہے لیکن اس کے ساتھ ساتھ ایک تنگ نظری سی مجھے اس میں محسوس ہوتی ہے کیونکہ صحیح یا غلط طور پر ہی صحیح اردو یہاں کی سرکاری زبان رہی ہے نہ صرف عام لوگ اردو میں بات چیت کرتے ہیں بلکہ سرکاری عہدہ دار بھی اس زبان سے واقف ہیں۔ لیکن اب اس زبان کو نظر انداز کیا گیا ہے جسکی وجہ سے وکیل پیشہ حضرات اور دفاتر کے اہلکاروں و بعض عہدہ داروں کی معیشت پر بہت برا اثر پڑ رہا ہے۔ اس لئے اس خصوص میں حکومت سے میں یہ خواہش کروں گا کہ جن علاقوں میں کڑی اور مرہٹی عدالت کی زبان رکھی گئی ہے وہاں اردو بھی ان کے ساتھ ساتھ رکھی جائے۔ اور ہندی چونکہ پندرہ سال میں ہماری قومی زبان بنے گی اس لیے ہندی کو بھی موقع دیا جائے۔ فیصلہ جات اگر انگریزی میں ہوں تو کوئی ہرج نہیں ہے۔ اسی طرح جن تعلقوں میں تلگو کو رواج دینا ہے وہاں بھی تلگو کے ساتھ ساتھ اردو رکھی جائے اور فریقین کو یہ آزادی ہونی چاہئے کہ وہ جس زبان میں چاہیں اپنا بیان دیں اس جانب بھی حکومت توجہ کرے اور یکم اپریل سے مادری زبانوں کو رواج دینے سے متعلق جو احکام نافذ ہوئے ہیں اس سے قبل ہی اس خصوص میں اعلان کرے تو بہتر ہوگا۔ ورنہ یہ سمجھا جائے گا کہ حکومت جان بوجھ کر یہاں کے زیادہ لوگ جس زبان کو بول سکتے ہیں اسکو نظر انداز کر کے مشکلات میں مبتلا کر رہی ہے اور اس سے عدالت کا مقدس مقصد بھی حاصل نہیں ہو سکتا۔

اس کے ساتھ ساتھ آر۔ ٹی۔ ڈی (R. T. D.) کے تعلق سے میں ایک دو جملے عرض کروں گا۔ بیس ہمارے ملک میں بہت کم ہیں۔ اکثر جگہ پختہ سڑک ہیں لیکن وہاں آر۔ ٹی۔ ڈی کے بیس نہیں چل رہی ہیں۔ ان میں جس قدر ہوسکے اضافہ کرنا چاہئے۔ میں نے دیکھا کہ اخلاص میں بس اسٹیشن پر بیسیوں لوگ ٹھہرے رہتے ہیں لیکن کنتہ کثر جگہ کی قلت کی وجہ سے انہیں نہیں بٹھاتا۔ اس کی وجہ سے خانگی سروس والے فائدہ اٹھاتے ہیں۔ اور ہم کو جو آمدنی ہو سکتی تھی اسکا ایک حصہ خانگی سروس والے حاصل کرتے ہیں۔ خانگی سروس والوں کی اس طرح ہمت افزائی نہیں

ہونی چاہئے۔ مجھے یہ دہکنکر افسوس ہوتا ہے کہ کانگریس کے ایک ذمہ دار ایم۔ ایل۔ اے ایک سے زیادہ مرتبہ خانگی بسوں کے لیے کوشش کرتے اور اوس سلسلے میں پیروی کرتے دیکھے گئے۔ جہاں ایک سے زیادہ خانگی بسیں چل سکتے ہیں۔ وہاں آرٹھی ڈی کی بسیں بھی چلائی جا سکتی ہیں اور آمدنی بھی ہو سکتی ہے جہاں آمدنی ہو وہاں زیادہ بسیں چلانا چاہیے۔

شری جے۔ بی۔ متیال۔ راؤ۔ کیا آنریبل ممبر بتا سکتے ہیں کہ وہ کونسے کانگریسی ایم۔ ایل۔ اے۔ ہیں جو پرائیویٹ بسوں کے لئے کوشش کر رہے ہیں؟

شری عبدالرحمن۔ میں کسی کا نام لینا نہیں چاہتا، آپ خود اپنے ساتھیوں سے پوچھ لیجئے۔ وہ آپ کے ساتھ بیٹھتے ہیں۔ میں شخصیتوں پر کبھی نہیں جانا۔ لیکن اس قسم کی ہمت افزائی کی کوشش کم از کم کانگریس کی جانب سے نہیں ہونی چاہیئے۔ یہ مجھے کہنا ہے۔ اس لئے عوامی بجٹ بنانے کی ذمہ داری ان پر ہی عائد ہوتی ہے۔

Mr. Deputy Speaker : The hon Member's time is over.

شری عبدالرحمن۔ شکریہ۔

شری اناجی راؤ گوانے۔ مسٹر اسپیکر سر۔ آج کے جو ڈیمانڈس ہیں ان کے منجملہ میں نے زیادہ ترکٹ سوشلس پولیس ڈپارٹمنٹ کے بارے میں دئے ہیں۔ فنانس منسٹر صاحب نے اپنی بجٹ اسپیک (Budget speech) میں کہا کہ مجھے بڑی خوشی ہے کہ ہم پولیس پر جو خرچ کرتے رہے ہیں اس میں کمی کر رہے ہیں ہمیں توقع ہے کہ بجٹ کا صرف ۱۰ فیصد حصہ ہی پولیس پر خرچ کریں گے۔ اس طرح سے انہوں نے امید دلائی تھی۔ لیکن جو بجٹ ہمارے سامنے آیا ہے وہ ہمارے آج کے حالات کے لحاظ سے نا موافق ہے۔ میں تو کہوں گا کہ بجٹ پر زیادہ خرچہ ہو رہا ہے۔

یہ کس طرح سے ہو رہا ہے میں آپ کے سامنے رکھنے کی کوشش کروں گا۔ آپ اور ہم سب اس بات پر متفق ہیں کہ ہمارے پاس آج اب نارمل کنڈیشنس (Abnormal

conditions) نہیں رہے کہ جس کے لئے ہم کو غیر معمولی پولیس فورس (Police Force) کی ضرورت ہو۔ گزشتہ سال بھی اس کو تسلیم کیا گیا تھا

اور اس کے پہلے کے سال بھی اس کو تسلیم کیا گیا تھا کہ اب اب نارمل کنڈیشنس نہیں رہے ہیں۔ پھر کیوں اتنے پولیس فورس کی ضرورت پڑ رہی ہے اور خرچہ بڑھ رہا ہے۔ میں

آپ کے سامنے چند فیکٹس رکھنا چاہتا ہوں۔ میں مدھیہ پردیش۔ بمبئی اور مدراس کا تھوڑا سا مقابلہ کرنے کے بعد بتاؤں گا تاکہ پولیس فورس پر خرچ کا اندازہ ہو سکے کہ

ہمارے پاس پولیس فورس پر کس قدر خرچ ہو رہا ہے۔ ہم یہ مقابلہ تین چیزوں کو پیش نظر رکھ کر کر سکتے ہیں۔ ایک تو ایریا (Area)۔ دوسرے

پاپولیشن (Population) اور تیسرے کرائمز (Crimes)

ان تینوں چیزوں کو پیش نظر رکھ کر میں بمبئی۔ مدراس۔ مدھیہ پردیش اور حیدرآباد

اسٹیٹ کا مقابلہ کروں گا۔ تاکہ حیدرآباد میں جو پولیس فورس پر خرچ ہو رہا ہے اس کا

اندازہ ہو سکے۔ حیدرآباد میں فی ہزار (۱۸۸) پولیس مین۔ بمبئی میں فی ہزار (۱۰۵) ہے۔ مدارس میں (۱۰۶) ہے۔ مدھیہ پردیش میں (۱۰۰) ہے۔ اب میں پر اسکوائر میل () Per square mile پولیس مین () Policemen کی تعداد بتاؤں گا۔ نمبر آف پولیس مین () Number of Police men ہراسکوائر مائل () Per square mile حیدرآباد میں (۲۰۳) بمبئی میں (۳۰۴) مدارس میں (۳۰۰) مدھیہ پردیش میں (۳۰۳) ہیں۔ میں نے پاپولیشن اور ایریا کے لحاظ سے فیکرس رکھے ہیں۔ اب کرائمس کے لحاظ سے ۵۱ ع کے فیکرس آپ کے سامنے رکھتا ہوں۔ ہمارے پاس پر تھاوزنڈ پاپولیشن () Per thousand population کرائمس (۵۰) ہیں۔ کائنز ایبل کرائمس رپورٹڈ پر تھاوزنڈ آف پاپولیشن ان حیدرآباد (Cognizable crimes reported or thousand of population in Hyd.) (۵۰) ہے۔ مدارس میں (۱۲۹)۔ مدھیہ پردیش میں (۷)۔ اس سے معلوم ہوگا کہ بمبئی مدارس وغیرہ جو بلحاظ پاپولیشن۔ ایریا اور کرائمس کے ہم سے زیادہ ہیں وہاں پولیس فورس ہمارے سے کم ہے۔ آج کل ایثار مل کنڈیشنس بھی نہیں ہیں۔ ان چیزوں کو دیکھ کر ایوان یہ سمجھ سکتا ہے کہ جو خرچہ ہر ماہ اس کی وجہات کیا ہیں۔ گو ہمارے سامنے ایک چیز رکھی گئی ہے کہ ہمارے فورس ان افیشنٹ () Inefficient ہیں۔ جہاں تک ہم لوگوں کو معلوم ہے اس کے سوائے اور کوئی دوسری وجہ ہمارے سامنے نہیں رکھی گئی کہ ہمارے پولیس مین اور پولیس آفیسرس ان افیشنٹ ہیں اس واسطے اس کی ضرورت ہے۔ یہ ضرور تسلیم کیا گیا ہے کسی حد تک کہ ہمارے فورس ان افیشنٹ ہیں۔ اگر ایسا ہے تو اس کو درست کرنے کے لئے ہمارے پاس کیا طریقہ اختیار کرنا چاہئے اور کس طرح اس کو ڈولپ () Develop کرنے کی کوشش کرنی چاہئے اس کو بھی دیکھنا چاہئے۔ ہمارے فورس میں رکوٹمنٹ () Recruit-ment کو کس طرح درست کیا جاسکتا ہے یہ بتانے سے پہلے یہ کہہ دینا چاہتا ہوں کہ بمبئی کا پاپولیشن (۳۰۹۳۵۰۹) ہے۔ ہمارا پاپولیشن ایک کروڑ چھاسی لاکھ اور کچھ ہزار ہے۔ اس کے لئے ہمارے پاس تین رینجس () Ranges رکھے گئے ہیں۔ ویسٹون۔ ایسٹون اور سنٹرل رینج۔ ایک رینج ڈی۔ آئی۔ جی کو پوسٹ کر کے جو ایثار مل کنڈیشنس کے تحت قائم کیا گیا تھا وہ بھی قائم رکھا گیا ہے۔ بمبئی میں صرف دو رینجس ہیں لیکن ہمارے پاس تین رینجس رکھے گئے ہیں۔ اور ہر رینج کے تحت چھ چھ رینجس ڈیپارٹمنٹ کئے گئے ہیں۔ یہ فیکرس اضلاع کے میں نے رکھے ہیں۔ مٹی کے لحاظ سے جتنا فرق ہے وہ بھی آپ کے سامنے آئیگا۔ ہمارے مٹی پولیس کو ری آرگنائز کرنے کی کوشش کی جا رہی ہے۔ اس سلسلہ میں ایک اسکیم حکومت کے سامنے ہے۔ اور اس پر ایک حلف مکمل بھی کیا جا رہا ہے۔ ہمارے پاس جو ری آرگنائزیشن ہو رہا ہے وہ مدراس سے بہتر ہو رہا ہے۔ لیکن یہ نہیں دیکھا جا رہا ہے کہ وہاں کیا فورس رہنا چاہئے اور ہمارے پاس کیا فورس رہنا چاہئے۔ مدراس مٹی کا پاپولیشن ۲۰ لاکھ ہے اور ہماری مٹی کا ۱۵ لاکھ چھاسی ہزار کے قریب ہے۔ وہاں کیا فورس رہنا

میں بتانا چاہتا ہوں۔ وہاں عہدہ دار اور کانسٹیبلری یہ ہیں۔ کمشنر ایک۔ ڈپٹی کمشنر تین۔ اسسٹنٹ کمشنر آٹھ۔ اسی کے لحاظ سے انسپکٹرس اور سب انسپکٹرس ہیں (۲۲) انسپکٹرس (۱۶۲) سب انسپکٹرس اور کانسٹیبلری۔ نمپری اور پرسنٹ (۶۶-۲)۔ لیکن ہمارے پاس جو فورس ہیں یہ ہیں۔ ایک کمشنر۔ چھ ڈپٹی کمشنرس۔ دس اسسٹنٹ کمشنرس۔ (۴۷) انسپکٹرس (۱۶۰) سب انسپکٹرس۔ ہیڈ کانسٹیبل اور کانسٹیبل ملا کر (۴۰۲۵)۔ جو وہاں سے تقریباً دو گنا ہیں۔ حالانکہ یہ چیز مانی جاتی ہے کہ ہمارے پاس اینارمل کنڈیشنس نہیں ہیں۔ آج کے حالات میں انجوائنگ پراونسس۔

(Adjoining provinces کے مقابلہ میں ان کے)

ایریا۔ پاپولیشنس۔ اور کرائمس کے مد نظر ہمارے پاس فورس زیادہ نظر آتے ہیں۔ اور اس سے کوئی فائدہ بھی نہیں ہے۔ مجھے یہ کہنا پڑیگا کہ ہمیں اس میں کمی کرنے کے لئے کس طرح کی کوشش کرنی چاہیے۔ ہمارے ایک آنریبل ممبر نے ابھی ریزرو فورس اور بیچ۔ یس۔ آر۔ پی (H. S. R. P.) کا ذکر کرتے ہوئے انہوں نے کہا تھا کہ ڈسٹرکٹ کے سیول فورس اور سٹی کے بیچ۔ یس۔ آر۔ پی کے جو بٹالینس ہیں ان میں کم از کم ایک بٹالین کم کی جاسکتی ہے۔ مجھے یہ کہنا ہے کہ ہمارے جو آرمڈ فورس (Armed forces) ہیں وہ سوائے رائفلس کا ندھ ہے۔

ٹریڈری آفسس پر پورہ دینے کے یا کبھی منسٹرس آجائیں تو ان کی سلامتی دینے کے اور کوئی کام نہیں کر سکتے۔ میں پریہنی ضلع کا ایک واقعہ مثال کے طور پر پیش کرتا ہوں، وہاں کے سپرنٹنڈنٹ سے کسی نے کہا کہ ہم شادی کے سلسلہ میں کہیں جارہے ہیں۔ آپ دو تین آرمڈ پولیس بہن کو دیجئے۔ انہوں نے جواب دیا کہ میں لالھی کے ساتھ جوانوں کو دوں گا۔ آرمڈ پولیس میں نہیں دے سکتا اگر وہ آرمس لیکر جائینگے تو ان کے رائفلس کوئی دوسرا چھین لیگا۔ میں کہوں گا کہ ایسے فورس رکھنے سے کیا فائدہ۔ میں آنریبل ہوم منسٹر سے اپیل کرتا ہوں کہ ریزرو فورس کی ایک بٹالین کو کم کیا جاسکتا ہے۔ سٹی ریزرو اور ڈسٹرکٹ سیول ریزرو کو بھی کم کیا جاسکتا ہے۔ یا ان کو بھی باضابطہ ٹریننگ اور وہ فیسیلیٹیز (Facilities) دیجائیں۔

جو بیچ۔ یس۔ آر۔ پی کو دیجاتی ہیں۔ ہمارے پاس تین بٹالین کا رکھنا ہماری ضروریات کے لئے کافی ہو سکتا ہے۔ لیکن خواہ مخواہ تمام فورس رکھنے سے کوئی فائدہ پبلک کو نہیں ہو رہا ہے۔ مجھے یہ عرض کرنا ہے کہ ایسے ہیڈس (Amalgamate) کو آپ کم کر سکتے ہیں یا دونوں کو ایلیگنٹ (Allegiant) کیا جاسکتا ہے۔ یہ چیز بھی کہی جاتی ہے کہ ہمارے پاس افیشنٹ اور ٹرینڈ ہیڈس (Trained hands) نہیں ہیں۔ میں یہ عرض کروں گا کہ آپ نے بعض ٹریننگ سنٹرس جو کانسٹیبل کے لئے رکھے ہیں وہ ناکافی ہیں۔ اس کے لئے ایوان ضرور آپ کی مدد کریگا۔ دونوں جانب سے اس کی تائید کی جائیگی آپ ضرور اس پر خرچہ کیجئے۔ پندرہ سنٹر میں جو ٹریننگ دی جاتی ہے اس کے لئے وہاں کئی سال گزارنے پڑتے ہیں۔ اس کو آپ بڑھانے کی کوشش کیجئے۔ خاص طور پر پرنسپل (Recruitment)۔

کی حد تک۔ تاکہ آپ کو افیشنٹ پولیس آفیسرس اور پولیس کانسٹیبلس مل سکیں۔ اس کے علاوہ پولیس کانسٹیبلری میں جہاں تک ہوسکے میٹریکیولیٹس لینے کی کوشش کی جائے۔ میٹریکیولیٹس پولیس کانسٹیبلری میں آنے کے لئے تیار ہیں۔ بیشک آپ کو ایسا کرنا ممکن نہیں ہوگا لیکن ان کو دو تین انکریمنٹ (Increment) دیکر لیا جاسکتا ہے۔ سب انسپکٹر کی پرسٹ کے لئے بھی گرانجویٹس مل سکتے ہیں۔ ان کو بھی پولیس میں لینے کی کوشش کریں۔ ان کے لئے انسپکٹری کا چانس بھی رکھنا چاہیئے۔ اگر ایسا کیا جائے تو آپ کے پولیس فورس میں پڑھے لکھے کانسٹیبلس اور آفیسرس آجائینگے۔ ممکن ہے یہ کہا جائے کہ ہم نے بہت کوشش کی کہ پولیس فورس میں پڑھے لکھے لوگ آجائیں۔ لیکن لوگ ہمارے پاس نہیں آتے۔ اس لئے جو لوگ بھی مل سکے ہم نے انہیں بھرتی کرلیا۔ لیکن آج کے حالات میں میں یہ کہوں گا کہ ایجوکیٹڈ (Educated) لوگ بھی پولیس میں آنے کے لئے تیار ہیں۔ ان لوگوں کو بھرتی کرکے پولیس کی افیشنسی بڑھائی جاسکتی ہے۔ ساتھ ہی ساتھ مجھے یہ بھی عرض کرنا ہے پولیس میں جو تنخواہ سب انسپکٹرس ہیڈ کانسٹیبلس اور کانسٹیبلس کو دی جاتی ہے جیسا کہ ایک آنریبل ممبر نے کہا کم ہے اس کو بڑھا سکتے ہیں۔ جو تنخواہ حالی میں دی جاتی ہے اس کو کددار میں دینے کی کوشش کی جانی چاہیئے۔ اگر آپ کو افیشنٹ آفیسرس کی ضرورت ہے اور پولیس کا محکمہ جو کہ ایک ذمہ دار محکمہ ہے اور پبلک کی زندگی کا جس پر انحصار ہے اس کو اگر افیشنٹ بنانا چاہتے ہیں تو ان کی تنخواہ میں اضافہ کرنا پڑیگا۔ کم تنخواہ دیکر فالتو لوگوں کو رکھنے سے فائدہ نہیں۔ بمبئی میں سب انسپکٹرس اور کانسٹیبلس کو جو تنخواہ دی جاتی ہے اس لیول (Level) پر لانے کی کوشش کرنی چاہیئے۔ اس کی وجہ سے کم فونشن اور کم بجٹ کے باوجود آپ کا پولیس کا محکمہ زیادہ افیشنٹ ہوسکتا ہے۔ اور جس محکمہ پر مال و جان کی حفاظت کی ذمہ داری ہے وہ محکمہ سمجھداری کے ساتھ کام کرسکیگا۔ مٹی آرگنائزیشن کے تحت ڈیٹاچمنٹ فورس (Detachment forces) کے طور پر قیو آرگنائزیشن (New organisation) کرنے کی کوشش کی جارہی ہے۔ لیکن میں یہ کہوں گا کہ آپ کا اسپیشل برانچ کرائم ڈپارٹمنٹ میں جو کام کر رہا ہے وہ افیشنٹ نہیں ہے۔ آج کل تو اسپیشل برانچ کا صرف یہی کام ہے کہ گورنمنٹ ہاؤس کے علاوہ جتنی دوسری بھی پرائیاں ہیں اور جو پبلک میں زور سے کام کر رہی ہیں ان کو اور ان کے ورکرز کو دباؤ اور ان پر جھوٹے مقدمہ چلا کر کسی طرح ان کو سپریس (Suppress) کرنے کی کوشش کی جائے۔ ایسا کام کیا جاتا ہے تو آنریبل ممبر منسٹر پولیس آفیسرس کو سرٹیفیکٹس دیتے ہیں۔ کوئی سب انسپکٹر ہے تو اس کو انسپکٹر کیا جاتا ہے۔ کوئی انسپکٹر ہے تو اس کو ڈی۔وائے۔س۔ پی بنایا جاتا ہے۔ اس عمل کا جو نتیجہ ہوسکتا ہے اس کو بھگتنا پڑیگا۔ جس طرح کہ آپ نے چنچول میں بھگتنا۔ ایک دن ضرور ایسا آئیگا۔ کیونکہ اس طرح کی میٹالٹی (Mentality) ہو جاتی ہے۔ اگر اس طرح کی میٹالٹی پیدا کی جائے کہ پبلک

ممبرس کیا جائے تو اس سے پبلک کی بھلائی نہیں ہوسکتی۔ آپ کا اسپیشل برانچ جس طرح طریقہ سے کام کر رہا ہے وہ میں آپ کو بتاؤں گا۔ آج دنیا کے حالات بدل رہے ہیں۔ یو۔ ایس۔ اے۔ (U. S. A.) سے معاہدات کئے جارہے ہیں ایسے حالات میں آپ کا انٹلیجنٹ برانچ (Intelligent branch) کس طرح کام کر رہا ہے۔ جو لوگ یہاں اس ملک کے کارندے کے طور پر کام کرتے ہیں ان کے خلاف تو آپ کا اسپیشل برانچ کسی طرح کی کارروائی نہیں کرتا بلکہ ان کو اپنے کام کرنے کی اجازت دی جاتی ہے اور اس کے برخلاف یہاں کی مختلف پارٹیوں کو سپرس کرنے کی کوشش کی جاتی ہے۔ اور ایسے لوگوں کو انعام دیا جاتا ہے۔

انکی پارٹی کو دبانے کی کوشش کی جائے تو انکو انعام ملتا ہے۔ اور انکو پراسپر (Prosper) ہونے کا سرٹیفیکٹ دیا جاتا ہے۔ آج پولیس کے محکمہ میں کام کا جو طریقہ ہے اسکو سدھارنا ضروری ہے۔ ایک اور چیز مجھے آپ کے سامنے رکھنا ہے وہ یہ کہ ہاری سٹی میں ایک ڈپارٹمنٹ ہے جسکو ہم نے دیکھا ہے۔ ٹرانسپورٹ کے سلسلے میں موٹروہیکل گاڑیاں جو یہاں آتی ہیں وہ وہاں درست کی جاتی ہیں۔ وہاں ایک ایس۔ پی۔ (A. S. P.) رکھے گئے ہیں۔ وہ وہاں کام کرتے ہیں۔ بہترین طریقہ پر وہاں کام ہوتا ہے۔ لیکن ایسے کاموں میں گورنمنٹ مدد کرنے کی کوشش نہیں کرتی۔ آپ کے موٹر گیارےج کا جو محکمہ ہے اسکو بھی اس کے تفویض کرنا چاہئے۔ موٹر گیارےج پر جو خرچ ہوتا ہے وہ غیر ضروری ہے۔ بجائے اسکے پولس کے تحت جو محکمہ ہے وہاں کام ٹھیک ہوتا ہے اگر اس کے تفویض کیا جائے تو میں سمجھتا ہوں کہ کفایت کے ساتھ کام ہوگا اور اس طرح سے کافی بچت کرسکتے ہیں۔ اسبطرح میں کہوں گا کہ اخراجات کے لحاظ سے بہت سی ایسی چیزیں ہیں جن میں کمی ہوسکتی ہے۔ کئی آئریبل ممبرس نے بتایا کہ فورس میں کمی کی جاسکتی ہے۔ یہ غیر ضروری خرچہ ہے میں برائے نام اس کا بھی تذکرہ کروں گا کہ جو آڈٹ پارٹیاں رکھی گئیں ہیں ان کی بھی ضرورت نہیں ہے۔ اگر گورنمنٹ اس پر غور کرے تو معلوم ہوگا کہ کس طرح بلاوجہ ایک مدد کر رکھنے کے لیے ڈپارٹمنٹ کی جانب سے منظوری حاصل کرنے کی کوشش کی جاتی ہے اور اس لئے یہ مددات رکھے گئے ہیں۔ اگر گورنمنٹ اس پر غور کرے تو مجھے یقین ہے کہ بہت کچھ بچت ہوسکتی ہے۔ ہمارے بجٹ کا فیگر ٹن پرسینٹ آف دی بجٹ (Ten per cent of the budget) ہو سکتا ہے اور اچھی طرح سے نگرانی اور کفایت کا لحاظ رکھا جائے تو ہمارا پولس کا محکمہ ایک افیشنٹ محکمہ ہوسکتا ہے۔ پولس کے علاوہ مالی آفیس یا دوسری چیزیں جو ہیں میں ان پر بحث کرنا نہیں چاہتا کیوں کہ بہت سے آئریبل ممبرس ان پر بحث کرتے والے ہیں اور ان مباحث کے بارے میں آپ کا جو جواب آئے والا ہے وہ بھی ہم کو معلوم ہے جیسا کہ آئریبل ہوم منسٹر نے کہا تھا کہ جھوٹے مقدمات اگر دائر ہوں تو اس کا تصفیہ عدالت سے ہوسکتا ہے۔ آئریبل چیف منسٹر اور آئریبل

ہوم منسٹر یہ چیز بخوبی جانتے ہیں۔ کہ کیا ایک پولس کانسٹیبل کو بھی جس نے کوئی زبردستی کی ہو عدالت میں کہہ بیٹھا جاسکتا ہے۔ ذرا آپ اپنے دل پر ہاتھ رکھ کر سوچئے۔ وہ بھی جانتے ہیں کہ ایسا نہیں ہو سکتا۔ لیکن ہم لوگوں کے آگے بھانہ بنانے کے لئے یہ چیزیں پیش کی جاتی ہیں۔ نانڈیڑ کے جو کیسیس پارٹی کے نام پر چلائے گئے ان کا تصفیہ پولس کے خلاف ہو چکا ہے۔ آپ نے ان افسروں کو جو اس کے ذمہ دار تھے کیا سزا دی۔ کیا آپ انکو سزا دینے کے لئے تیار ہیں۔ جب تک ان حالات کی اصلاح نہ کی جائے آپ کا محکمہ درست نہیں ہو سکتا۔ انٹی کرپشن (Anti Corruption) کے بارے میں میں کچھ نہیں کہوں گا کیوں کہ بہت سے لوگ اس بارے میں کہنے والے ہیں۔ آر۔ ٹی۔ اے ڈپارٹمنٹ (R. T. A. Department) جہاں سے پرمٹ (Permit) (Issue) کئے جاتے ہیں اس پر ایک آنریبل ممبر نے تنقید کی تھی۔ پرنٹنی ضلع میں ایسی چیزیں ہو رہی ہیں۔ گورنمنٹ کے سامنے وہاں کے حالات کو رکھا گیا تھا کہ وہاں ایک دو لوگوں کو مناپلی (Monopoly) دے دی گئی ہے۔ اور وہی مسلسل ۱۲-۱۵ سال سے فائدہ اٹھا رہے ہیں۔ یہ عمل کس حد تک درست ہو سکتا ہے۔ ہم نے کئی مرتبہ اس سلسلے میں رپریزنٹیشن (Representation) کیا کہ ایک ہی شخص کو سالہا سال سے مستفید ہونے کا موقع دیا جا رہا ہے اور کسی دوسرے کو اجازت نہیں دی جا رہی ہے یہ چیز درست نہیں ہو سکتی لیکن آج تک اس پر غور نہیں کیا گیا۔

تیسری چیز مجھے یہ عرض کرنا ہے کہ عدالتی کاروبار ریجنل لینگویجس (Regional languages) میں چلانا چاہئے۔ حال ہی میں اس بارے میں ایک سرکیولر جاری کیا گیا ہے لیکن اس کے بعد اس سلسلے میں کچھ کرائسز (Crisis) بھی ہوئے ہیں کچھ شکایتیں بھی آئی ہیں۔ مجھے ہوم منسٹر صاحب سے یہ کہنا ہے کہ ریجنل لینگویجس کو عدالت میں رائج کرنا ضروری ہے۔ یہ پبلک کی مانگ ہے۔ جس تعلقہ میں دو زبانیں بولی جاتی ہیں وہاں دونوں لینگویجس رکھنا چاہئے مثلاً کوئی تعلقہ ایسا ہو کہ وہاں تلمنگی اور مرہٹی بولی جاتی ہے تو وہاں دونوں زبانوں کو رکھنا چاہئے اور کوئی تعلقہ ایسا ہے کہ وہاں کنڑی اور مرہٹی بولی جاتی ہے تو وہاں کنڑی اور مرہٹی رکھنا چاہئے اور کہیں مرہٹی اور کنڑی بولی جاتی ہے تو وہاں دونوں بھاشاؤں کو جاری رکھنا چاہئے مجھے ساتھ ساتھ یہ کہنا ہے کہ یکایک فوری طور پر جاری کرنا غلط ہوگا۔ کیونکہ ہماری عدالتوں کی جو مشنری ہے۔ صیغہ دار وغیرہ جیسے ہونے چاہئیں ویسے نہیں ہیں اس لئے رفتہ رفتہ ریجنل لینگویجس کو لاگو کریں تو آسانی ہوگی جو طریقہ حیدرآباد کورنسی کی جگہ رفتہ رفتہ آئی۔ سی۔ کورنسی کے بارے میں اختیار کیا گیا ہے وہی طریقہ ریجنل لینگویجس کے بارے میں بھی اختیار کرنا چاہئے تاکہ آہستہ آہستہ اس پر عمل کیا جاسکے اور وہ رفتہ رفتہ

رائج ہو جائے۔ اردو میں بھی کام کرنے کا موقع دینا چاہئے لیکن آہستہ آہستہ ریجنل لینگویجس کو اپلائی (Apply) کرنا چاہئے۔ اس طرح کام کیا جائے تو میں سمجھتا ہوں کہ چھ مہینے میں عدالتوں میں ریجنل لینگویج میں کام شروع ہو جائے گا۔ یہ بیلک کی زبردست مانگ ہے۔ کلاشس (Clashes) کا بہانہ کر کے اس مسئلہ کو نہیں ٹالنا چاہئے۔

آخر میں میں کہوں گا کہ جو چیزیں ہوم منسٹر صاحب کے سامنے رکھی گئی ہیں وہ ان پر غور کریں۔ پولس کے محکمہ کے بارے میں کہا جاتا ہے کہ ہمارے پولس کا محکمہ مدارس اور بمبئی کی پولس کے مقابلہ میں ان افیشنٹ (Inefficient) ہے۔ مدراس کا ایک پولس من جس طرح کام کر سکتا ہے یہاں کے چار پولس من نہیں کر سکتے لیکن میں اس کو صحیح ماننے کے لیے تیار نہیں ہوں۔ ہوسکتا ہے کہ یہ چیز ۱۰ پرسنٹ صحیح ہو۔ اس ڈپارٹمنٹ میں افیشنسی (Efficiency) بڑھانے کے لیے رکوٹمنٹ (Recruitment) کے طریقہ میں تبدیلی کرنی چاہئے۔ میں سمجھتا ہوں کہ اس طرح اس ڈپارٹمنٹ میں افیشنسی آسکتی ہے اور بہت کم خرچہ میں ہم افیشنٹ کر سکتے ہیں۔ اتنا کہتے ہوئے میں اپنی تقریر ختم کرتا ہوں۔

The house then adjourned for recess till Forty-five minutes Past Five of the clock.

The House re-assembled after recess at Forty five minutes Past five of the clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER IN THE CHAIR]

श्री. गोपिडी गंगा रेड्डी :- सुपाध्यक्ष महोदय, मैंने आज यहां हाबुस के सामने जो कट-मोशन पेश किये हैं वे पांच हैं। अब तक मैंने देखा है कि जिसी तरह हर साल यहां पर कटमोशन पेश होते हैं, और उसपर बहस भी बहुत होती है, लेकिन नतीजा उसका कुछ नहीं निकलता। हम देखते हैं कि वजन करने का जो काटा रहता है उसपर कभी बराबर वजन नहीं होता है। हर-वक्त यह वजन कम ही होता है। पूरा वजन नहीं बल्कि हर वक्त यह वजन ११ मासे ही होता है जितना वजन होता है उतना ही वो बतलाने की जरूरत होती है। हमें हर सरकार पाटि की तरफ से कहा जाता है कि आप कभी काम का पूरा वजन तो बताते ही नहीं। मैं कहता हूं कि जितना असल वजन है उतनाही तो बता सकते हैं, जो वजन नहीं है वह कैसे बताया जा सकता है।

जब हम सवाल पूछते हैं तो सवाल अकेल होता है और जबाब दूसरा ही मिलता है। सवाल के लिहाज से यहां पर जबाब नहीं दिया जाता। जैसे कि यदि हम किसी बनिये के पास जायें और उससे कहे कि तुवर की दाल दो और यदि उसके पास तुवर की दाल न हो तो वह तुवर की दाल नहीं है ऐसा कभी नहीं कहेगा। वह कहता है कि तुवर की दाल खाने से गर्मी होती है, उसे नहीं खाना चाहिये। आप चाहे तो मूंग की दाल लेजाविये। मूंग की दाल अच्छी होती है। उसी तरह हम यहां पर जो सवाल पूछते हैं उसका सही जबाब तो नहीं दिया जाता लेकिन सुवाल अकेल और उसका जबाब अकेल मिलता है।

अब मैंने जो कंटमोशन पेश किये हैं उसपर आता हूं। मैंने एक कंटमोशन पुलिस के खर्च के बारे में पेश किया है। मैं मानता हूं कि देशकी रक्षा करने के लिये और शांति कायम रखने के लिये देश में रक्षकों की जरूरत होती ही है, और उसके लिये जितना खर्चा करने की जरूरत है उतना तो किया जाना ही चाहिये। जिस तरह से किसान की अपनी फसल की रक्षा करने के लिये खेत के चारों तरफ बाड़ वगैरा लगानी पड़ती है ताकि दूसरे जानवर आदि आकर खेत की फसल खराब न करें, उसी तरह सरकार को भी देश की रक्षा के लिये पुलिस की जरूरत होती है, लेकिन जिस तरह बाड़ ही यदि फसल खाने लगी तो वह बाड़ की फिर क्या जरूरत है। बाड़ तो खेत की रक्षा के लिये लगायी जाती है, वही यदि फसल खाने लगी तो फिर उसकी क्या जरूरत है। उसी तरह ये पुलिस जो हमारे देशके रक्षक हैं वही यदि देश के भक्षक होजाये तो फिर जिन पुलिसों को न रखना ही अच्छा। हमारे यहां जो पुलिस शाखा है उसकी जिस नमूने व्यवस्था होनी चाहिये जिस नमूने पर उन्हें काम करना चाहिये वैसा आज नहीं हो रहा है। यदि किसी देहात में सरका होता है या कहीं कतल होता है तो वह सरका करने वालों को या कतल करने वालों को अतना डर नहीं होता है, लेकिन दूसरे लोगों को ही ज्यादा डर लगता है, क्योंकि सरका करने वालें तो भाग जाते हैं, और पुलिस आकर दूसरों आसपास के लोगों को तंग करती है। पुलिस का लोगों को बहुत डर लगता है। यह पुलिस तो सही मानेमें देश की रक्षक होती है, लेकिन लोगों को ऐसा लगता है कि मानों पुलिस रक्षक नहीं बल्कि भूत है। उनको तो पुलिस भूत के माफीक नजर आती है हमारे यहां जो पुलिस है उनको ऐसा लगता है कि हम यदि वर्दी पहन लिये तो कोभी बड़े आदमी बनगये और हमें अब सब अधिकार प्राप्त होगये, और हम अब जो चाहें कर सकते हैं। उनको जिस भावना के कारण ही वह लोगों को बहुत तंग करते हैं। हम देखते हैं कि पुलिस जिस तरह पहले काम किया करती थी वैसे ही आज भी काम कर रही है, उस में रत्ती भर भी फरक नहीं है।

मैं देखता हूं कि हमारे जिलेके में कभी बार सरका होता है, कतल होते हैं, और जो भी जुर्म होता है उसके तहकिकात के लिये हुकुमत ने पुलिस और सी. आय. डी. भी रखे हैं, लेकिन सैकड़ा ५० कैसेमें कुछ पता नहीं लगता। जिस नमूनेसे आज पुलिस डिपार्टमेंट का काम हो रहा है। किसी के घर में चोरी होती है, तब चोर तो भाग जाता है, उसका कहीं पता नहीं लगता, लेकिन पुलिस आकर पड़ोसियोंको ही तंग करती है। रिपोर्ट दी जाती है तो पुलिस आकर दूसरे लोगों से आकर पूछती है कि कब चोरी हुयी, तुम कहाँ थे, तुम्हें कैसा पहले मालूम नहीं हुआ, जिसी तरह के सवालात पूछ पूछ कर दूसरे लोगों को तंग किया जाता है, लेकिन चोर का कहीं पता नहीं लगता। जहां सरका होता है वहां पर लोगों को तंग करते हैं। सरका करनेवालों से रिश्वत खाकर उन्हें छोड़ देते हैं। कहा यह जाता है कि रिश्वत दी जाती है जिस लिये यह लोग रिश्वत लेते हैं। लोग रिश्वत न दें तो फिर यह लोग कहाँ से रिश्वत लेंगे। लेकिन रिश्वत लेना बंद करनेके लिये कोभी तदाबीर अखत्यार नहीं किये जाते। मैं कहता हूं कि उसको रोकनेके लिये आपको तदाबीर अखत्यार करने चाहिये। हमारे पूर्वजों रामायण की संहती बतलायी लेकिन उस जमानेमें भी रावण जैसे लोग थे। उन्होंने जिस तरह अय्याशी की उसी तरह आज हमारे पुलिस डिपार्टमेंट के अफसर और जवान भी अय्याशी में मस्त हैं। उनको देश काल का कुछ भी मान नहीं है। जिस नमूने से उन्हें रखना चाहिये वैसा नहीं रखा जा रहा है।

सही माने में तो पुलिस आवाम की मदद के लिये है और आवाम को सब तरह की सहायता पहुंचाना उनका काम है। पुलिस के पास जाने के लिये कोई रोकटोक तो नहीं है। फिर भी लोग आज पुलिस के पास नहीं जाते वे पुलिस से बहुत डरते हैं। इस तरह की पुलिस रखने से क्या होगा? जिनसे कि लोग डरते हैं तो ऐसी हालत में वे लोगों का क्या भला कर सकते हैं। हं? पुलिस मत रखीये और पुलिस का कुछ काम नहीं है ऐसा मेरा कहना नहीं है और उनका कुछ काम नहीं ऐसा भी मैं नहीं कहता हूं, लेकिन जिस नमूने से कि आज आप पुलिस रख रहे हैं उससे कुछ भी फायदा नहीं हो रहा है, लेकिन जिनके पास लोगों को जाना चाहिये उनसे तो लोग डरते हैं तो ऐसे पुलिस लोगों की क्या मदद करेंगे?

आज भी इन देखते हैं अट्टी, चाकरी और बिगार बंद नहीं हुआ है। पुलिस के लोग जब कभी दौरे पर जाते हैं तो दूसरे लोगों से बराबर मुफ्त में काम करवालेते हैं।

अिलेक्शन के सिलसिले में भी मेरी एक कठमोशन है। कभी जगह रास्ते बनवाने के लिये और अिलेक्शन के लिये घर आदि बनवाने के लिये सरकार ने पैसे मंजूर किये थे। रामायनपेठ का वाक्या है कि वहां पर अिलेक्शन के जमाने में घर और रास्ता बनाने के लिये और अिलेक्शन के लिये झोंपड़ियां बनवाने के लिये हरिजनों से काम लिया गया लेकिन आज तक भी उनका उस काम की मजदूरी नहीं मिली, और बेगार के तौर पर उन्हें वह काम करना पड़ा।

अब मैं लॉकप रिमांड के (Lock-up Remand) के सिलसिले में बोलना चाहता हूं। जब मुल्जिम को अदालत से हिरासत में रखा जाता है, और उनको दो साल तक लॉकप रिमांड में रखा जाता है, कि उनके मुकद्दमें का फैसला नहीं होता, तब के बीच के दिनों में उन मांगों की क्या गत होती है, जरा देखिये। जिनको अदालतसे रिमांड मांग कर लॉकप में रखा जाता है, उनकी हालत तो आज भी बहुत बुरी है। उनको नहाने धोने के लिये भी बाहर नहीं छोड़ा जाता है। एक एक साल तक वे लोग नहाते तक नहीं। उनके जो पायखाने रहते हैं वह भी अितने खराब रहते हैं कि दो फलिंग से बदबू आती है। और ऐसी हालत में उन्हें वहां रहना पड़ता है। जिन से तो जिन लोगों को सजा होजाती है उनका रहना अच्छा होता है। लेकिन जिन लोगों की हालत तो बहुत ही खराब होती है। आज भी वहां पर यहही हालत है। हिरासत में रखने के बाद उन्हें रोजाना नहाने की अिजाजत देने के लिये सरकार को क्या तकलीफ होती है यह मेरी समझ में नहीं आता।

हमारे यहां जो कांस्टेबल की भरती होती है, और बाद में उन्हें जो ट्रेनिंग दी जाती है वह भी ठीक नहीं होती है। उन्हें सीधे खड़े रहने और ठीक से चलने तक नहीं आता है। हम अिधर तो पांच अुधर पड़ता है। ऐसे लोगों को परेड करना कहां से आयेगा? वह तो बंदूक भी ठीक से पकड़ना नहीं जानते हैं। ऑफिसरस को भी ठीक तरह से ट्रेनिंग नहीं दी जाती है। पहले दो जिन लोगों को ठीक से ट्रेनिंग देनेका अितेजाम किया जाना चाहिये

पुलिस की जो तहकिकात होती है उसके बारे में भी मुझे कुछ अर्ज करता है। पुलिस ऑफिसर्स जब तहकिकात के लिये जाते हैं तो बराबर तहकिकात नहीं करते। और जो लोग तहकिकात

में आते हैं अन्वेषित ले कर अन्वेषित छोड़ देते हैं, और दूसरे लोगों को फुजूल तंग करते हैं। और मारपीट करते हैं। मेरे तालुके कांवली में अंक सब अन्वेषिकटर ने ने अंक आदमी को खूब मारा। अतना मारा, अतना मारा कि अन्वेषिक के लिये चलना तक मुशिकल होगया। अन्वेषिक के बारे में डी. अन्वेष पी. साहब के पास भी शिकायत की गयी। अन्वेषोंने तहकिकात की। डिपार्टमेंटल अन्वेषिकारी के बाद जब यहां सवाल पूछा जाता है कि अन्वेष केस के बारे में क्या किया गया तो कहा जाता है कि जर्म साबित हुवा है, और अन्वेष अफसर के खिलाफ रेकॉर्ड में लिखदिया गया है। मैं कहना चाहता हूँ कि खाली रेकॉर्ड में लिखने से क्या होगा? अन्वेषको तो बड़ी सजा मिलनी चाहिये। नहीं तो ये लोग समझने लगते हैं कि हुकूमत हमारा कुछ नहीं कर सकती है। और फिर वे मनमानी करने लगते हैं। और फिर चिंचोली और अरमूर जैसे बाकये पेश होते हैं। जिस तरह दिवाना कुत्ता मालिक और दूसरे लोग दोनों को भी काटता है, अन्वेषी तरह ये पुलिस के लोग भी सब को काटेंगे अन्वेषी लोग बदअमनी करते हैं। अन्वेष सस्ती के साथ सजा देकर ठीक करना चाहिये। पुलिस के कामों पर ज्यादा तवज्जेह देने की जरूरत है।

यह तो अंक फॉर्मालिटी (Formality) होगयी है कि सरकार की तरफसे डिमांड पेश कये गये कि दूसरे पार्टी की तरफ से अन्वेषमें कटमोशन पेश किये जायें, और बहस की जाय। लेकिन अन्वेषका नतीजा तो कुछ निकलता ही नहीं। जिस साल के कटमोशन के जबाब में कहा जाता है कि अगले साल हम तबदिलियां करने वाले हैं, लेकिन फिर अगला साल वैसा ही आता है और जाता है। अन्वेष तरह नहीं होना चाहिये। यहां जो भी कटमोशन लाये जाते हैं अन्वेषपर ठीक तरह से सोंचना चाहिये।

आज भी हम देखते हैं कि अन्वेषिकटर्स के पास ऑर्डरली रखे जाते हैं, और अन्वेष बेचारों को अन्वेष अन्वेषिकटर के पास सब तरह का काम रोटी पकाने का भी, करना पडता है। वह बेचारा कांस्टेबल क्या करे? जिस तरह सुसराल में पैर फैलाकर आराम से बैठते हैं अन्वेषीतरह यह सब अन्वेषिकटर्स भी कुछ काम नहीं करते, और टेबलों पर पैर फैलाकर आराम से सोते रहते हैं। सब काम घर का भी और ऑफिस का भी अन्वेष ऑर्डरली से करा लेते हैं। यह भी अन्वेष यट्टी ही है। कहा जाता है कि रिश्वत अन्वेष के अफसरों में नहीं है बल्कि नीचे वह ज्यादा है, लेकिन मुझे यह कहना है कि वह अन्वेष से ही नीचे आती है। आज हमारे यहां १६ मिनिस्टर्स हैं, यानी १६ आने पूरा बंदा रूपया है। वह तो आप पूरा १६ आने रखना चाहते हैं, और अन्वेष तो कम करने की बात आप के सामने नहीं आती। लेकिन आप यदि कम करना चाहें तो कर सकते हैं। लेकिन असल बात यह है कि आप चाहते नहीं हैं। अब दूसरे मंत्रियों के बोलने के लिये समय मिले जिस लिये मैं अपनी तकरीर खतम करता हूँ।

شری یل۔ بن۔ ریڈی۔ مسٹر اسپیکر۔ میں دو تین کٹ موشن پیش کیا ہوں اس کے منجملہ ایک کٹ موشن یہ بھی ہے کہ عدالتوں میں جو کیپٹل کیسز لئے جاتے ہیں۔ جو لوگ نادار ہوتے ہیں ان کے لئے حکومت کی جانب سے جو امداد دی جا رہی ہے وہ بالکل ناکافی ہے۔ اس سلسلہ میں حکومت کو نہایت سنجیدگی سے سوچنے کی ضرورت ہے کیونکہ ہمارا گزشتہ دو تین سال کا تجربہ ہے کہ مقدمات میں جو لوگ

وکیل مقرر نہیں کر سکنے انہیں ایک وکیل دیا جاتا ہے۔ جنہیں ۵۰ روپے ایک کیس کے لئے دئے جاتے ہیں۔ ان بدقسمت لوگوں کے لئے وکیل تو مقرر کئے جاتے ہیں لیکن وہ ضروری کاغذات جو عدالت میں کام کرنے کے لئے ضروری ہیں سرکاری جانب سے نہیں دئے جاتے۔ ان کے لئے خود ملزم کو خرچہ برداشت کرنا پڑتا ہے۔ اس طرح وہ زبر بار ہوتے ہیں اور اپنے مقدمہ کی صحیح طریقہ سے پیروی نہیں کر سکتے۔

دوسری بات یہ ہے کہ ہائیکورٹ میں وکیل کو مقرر کرنے کی جو بھی فیس ہے وہ مقرر ہے لیکن اپنے چوائس (Choice) کا وکیل مقرر کرنے کے لئے موقع نہیں دیا جاتا بلکہ ہائیکورٹ خود اپنی جانب سے ایک فہرست مقرر کرتی ہے اور اسی فہرست میں سے عدالت کو جس کو مناسب سمجھتی ہے تقرر کرتی ہے۔ لیکن یہ ضروری ہے کہ ملزم کے اعتقاد کا وکیل مقرر ہو۔ اس لئے خاص طور پر اس جانب میں حکومت کو توجہ دلانا چاہتا ہوں کہ اس بات کا پورا پورا موقع دیا جانا چاہیئے کہ ملزم اپنے چوائس (Choice) کا وکیل مقرر کر سکے۔

اس کے ساتھ میں یہ بھی عرض کرنا چاہتا ہوں کہ عام طور پر یہ تجربہ ہوا ہے کہ ایک کیس میں چار پانچ مقدمہ ہوتے ہیں تو یہی وہی ۵۰ روپیہ دیتے ہیں۔ اس لئے اکثر اوقات یہ ہوتا ہے کہ وکیل کام کرنے کے لئے تیار نہیں ہوتے۔ اگر وہ کام ہاتھ پر لے بھی لیں تو جتنی دلچسپی لینا چاہئے وہ نہیں لیتے۔ اس خصوص میں ہائیکورٹ میں کئی مرتبہ رپریزنٹیشن (Representation) کیا گیا کہ یہ معاوضہ کم ہے۔ زیادہ معاوضہ دیا جائے۔ ہم حکومت کی یہ پالیسی نہ سمجھ سکے کہ بعض اوقات ایک مقدمہ میں دو تین لاکھ روپیہ خرچ کیا جاتا ہے چنانچہ تملنگری میں جو ٹرائیونل (Tribunal) قائم ہوا اس میں قاسم رضوی پر جو مقدمہ چل رہا تھا اس پر دو تین لاکھ روپیہ خرچ کئے گئے۔ ایک سٹیزن (Citizen) پر بھی جب مقدمہ ہوتا ہے تو ان کے لئے بھی اتنی ہی سہولت دی جانی چاہیئے۔ میں اس مقدمہ کے لیول پر نہیں جانا چاہتا۔ ممکن ہے کہ حکومت اس مقدمہ میں ایک خاص وجہ سے اتنا روپیہ خرچ کی ہو لیکن جو وکلاء کام کرتے ہیں انہیں پیسہ برابر ملنا چاہیئے۔ اور بروقت ملنا چاہیئے کیونکہ عام طور پر یہ شکایت ہے کہ معاوضہ بعد میں ایصال کیا جاتا ہے اور اس کا اثر ملزمین پر پڑتا ہے کیونکہ وکلاء وقت پر پیسہ نہ ملنے کی وجہ سے جو توجہ لینا چاہیئے وہ نہیں لیتے۔

ایک اور چیز میں یہ عرض کرنا چاہتا ہوں کہ پولیس کی جانب سے جو مقدمات پیش ہوتے ہیں اس میں گواہوں کے متعلق پولیس کا کیا طرز عمل ہے۔ اس ضمن میں عدالت کو توجہ دلانے کے باوجود پولیس کے خلاف کوئی ایکشن نہیں لیا جاتا۔ یہ ہوتا ہے کہ شہادت کے لئے جو تاریخ مقرر ہوتی ہے اس کے ۴-۵ روز پہلے گواہوں کو لا کر پولیس اپنی کسٹڈی (Custody) میں رکھتی ہے اور ان سے کہا جاتا ہے کہ اس قسم کی شہادت دو۔ اگر کوئی نادانی سے یہ کہے کہ میں ایسا بیان نہیں

دیتا تو اس کو مار پیٹ کی جاتی ہے۔ میرے پاس اس قسم کی کئی شکایتیں وصول ہوئی ہیں۔ بعض اوقات یہ ہوتا ہے کہ وہ پولیس کے سامنے تو اقبال کرتے ہیں لیکن کورٹ میں جانے کے بعد پولیس کے خلاف بیان دیتے ہیں تو ان کو بری طرح سے پیٹا جاتا ہے۔ اس قسم کے اسپیشل انسپیکٹس (Incidents) عدالت کی توجہ میں لائے گئے ہیں۔ میں مثال کے طور پر عرض کرنا چاہتا ہوں کہ ناگر کرنول میں ستم کے خلاف جو مقدمہ پیش ہوا اس میں گواہی دینے کے لئے بے حد پیٹا گیا اور جب گواہ عدالت میں آیا تو اس نے اپنے جسم پر پولیس کی مار پیٹ کے نشانات بتلائے۔ اس نے بیان کیا کہ میں مقدمہ سے متعلق کچھ نہ جاننے کے باوجود مجھے مجبور کیا گیا اور اس طرح سے پیٹا گیا۔ اس نے اس طرح کا اپنا بیان قلمبند کرایا۔ اس قسم کے ایک نہیں کئی واقعات میں بتلا سکتا ہوں۔ یہ پولیس کا طرز عمل صحیح مجرمین کو سزا دلانے کا نہیں ہو سکتا۔ بلکہ پولیس جن کو سزا دلانا چاہتی ہے یا پھانسنی چاہتی ہے ان کے خلاف غلط سلط بیان دلا کر سزا دلاتی ہے۔ اس سلسلہ میں میں یہ عرض کروں گا کہ کورٹ کا جو قدیم معیار اور رویہ تھا وہ اب نہیں ہے۔ کیونکہ جب ہم پولیس کے خلاف بیان بھی دیتے ہیں تو عدالت اس پر کوئی توجہ نہیں کرتی۔ اور عدالت میں اصول قانون کی ان معمولی چیزوں کا بھی لحاظ نہیں کیا جا رہا ہے۔ میں لیگل (Legal) چیزوں سے بھی واقف ہوں۔ جہاں فرسٹ انفرمیشن میں نام نہیں ہے یا جہاں فرسٹ انفرمیشن دیر سے ملتا ہے تو عدالت اس کیس کو مشتبہ نگاہ سے دیکھتی ہے۔ لیکن آج ہم کیا دیکھ رہے ہیں کہ حادثات کے چار پانچ سال کے بعد بھی مقدمات پیش ہوتے ہیں۔ فرسٹ انفرمیشن میں ملزم کا نام نہیں رہتا تو بھی ملزم کا پروٹیکشن (Protection) نہیں کیا جاتا۔ بلکہ شروع سے لیکر آخر تک جو پروسیجر (Procedure) ہے اس کو پورا کرنے کے بعد بھی پروٹیکشن نہیں دیا جاتا۔ اس طرح کی آج عدالتوں کی حالت ہے اور اس قسم کے بیانات عدالتوں میں دئے جاتے ہیں۔ نہ صرف یہ بلکہ پولیس کے بڑے عہدہ دار اگر عدالت میں تشریف رکھتے ہیں اور بعض جگہوں پر تو یہ بھی دیکھا گیا ہے کہ بڑے عہدہ داروں کو عدالت میں کرسی ڈال کر بٹھاتے ہیں۔ نتیجہ اس کا یہ ہوتا ہے کہ گواہ ڈرتے ہیں اور عدالت کے سامنے صحیح صحیح بیان کرنے سے گریز کرتے ہیں۔ آئے دن ایسے واقعات ہوتے رہتے ہیں اس لئے ایڈمنسٹریشن آف جسٹس (Administration of Justice) کے معیار کو بلند کرنے کے لئے یہ ضروری ہے کہ ایڈمنسٹریٹو مشینری (Administrative machinery) کا ان پر جو انفلوینس (Influence) ڈالنے کی کوشش کی جاتی ہے اس کو چک (Check) کیا جائے۔ اگر ایسا نہ کیا جائے تو جوڈیشری (Judiciary) ہر لوگوں کا جو رہا سہا اعتبار ہے وہ بھی ختم ہو جائیگا۔ اس لئے حکومت اس بارے میں خاص طور پر توجہ دے۔

میرا دوسرا کٹ موشن مقدمات میں تحقیقات اور تفتیش کے سلسلہ میں ہے۔ پولیس کا اس خصوص میں جو طرز عمل ہے اس پر دوسرے معزز اراکین نے کافی صراحت کی

ساتھ روشنی ڈالی ہے مگر میں چند اور چیزوں کو ایوان کے سامنے لائے بغیر نہیں رہ سکتا۔ کیونکہ گذشتہ سالوں سے ہم یہ دیکھتے آئے ہیں کہ پولیس تفتیش کے نام سے گرفتار شدہ اشخاص کو اپنے تحویل میں لا کر زدو کوب کرتی ہے جس میں کئی لوگ مر گئے ہیں۔ اور اس کے واقعات بھی ہاؤز کے سامنے لائے گئے ہیں۔ جنگاؤں میں ایک شخص کو سرقے کی علت میں ایسا ہوا۔ حضور آباد پرکال میں بھی ہوا۔ اور بیدر ضلع میں بھی اس قسم کے واقعات ہوئے۔ جگتیاں تعلقہ میں بھی ہوئے اور ایک سال میں اخبارات میں جو خبریں آئی ہیں اسی انفرمیشن (Information) کو دیکھیں تو معلوم ہوگا کہ اس قسم کے ۵-۶ حادثات ہو چکے ہیں۔ اتنی سیریس چیزیں پولیس کی تفتیش میں لوگوں سے کی جاتی ہیں۔ ان کی جانوں سے کھیلنے کا طریقہ بھی رائج ہے۔ اس کے لئے سوچنا چاہئے۔ تفتیش کے سلسلہ میں کئی لوگ ختم ہو گئے۔ میں سینکڑوں مثالیں دے سکتا ہوں۔ ملزمین کو محض شبہ پر گرفتار کیا گیا اور پٹا گیا۔ اگر آپ مقدمات عائد کرتے ہیں تو اس کے لئے ثبوت لائیں۔ قانونی چارہ کار اختیار کیجئے۔ لیکن آپ ملزمین کو پیٹ کر ان سے قبول کروالینا چاہتے ہیں۔ اور ان سے ہی انفرمیشن لینا چاہتے ہیں۔ اسی کوشش اور اسی دھندے میں لگے رہتے ہیں۔ اور وہی پرانے طریقوں پر چلتے رہتے ہیں۔ یہ چیز کسی اچھی حکومت کے لئے صحیح طریقہ نہیں ہو سکتی۔ اس لئے میں یہ عرض کروں گا کہ پولیس عوام پر ہمیشہ رعب ڈالنے اور ان کو ستانے کے لئے جو طریقہ اختیار کرتی ہے اوسکو بدلنے کی کوشش کرنی چاہئے۔ اور جب اس قسم کے واقعات عہدہ داروں کے پاس آئیں تو اُن کی طرف فوراً توجہ کرنی چاہئے۔ میں نے اس قسم کی شکایتیں ہوم منسٹر کے پاس پیش کی ہیں۔ تعلقہ راسنا پیٹھ میں پولیس نے جن ملزمین کو گرفتار کیا اور انکی عورتوں کو زدو کوب کیا۔ میں نے ان عورتوں کو ہوم منسٹر کے پاس پیش کیا۔ یلیم ہلی کے سب انسپکٹر نے وہاں چند ملزمین کو گرفتار کیا لیکن کئی دنوں تک اُن کو عدالت میں نہیں بھیجا گیا۔ یہ احکام ہیں کہ چوبیس گھنٹے سے زیادہ کسی شخص کو پولیس اپنی حراست میں نہیں رکھ سکتی لیکن اس کے باوجود ایسے ملزمین کو عدالت بروقت روانہ نہیں کیا جاتا۔ بلکہ تین چار روز گزرنے کے بعد بھیجا جاتا ہے۔ اُن کی گرفتاری کی تاریخ غلط درج کی جاتی ہے۔ جب کبھی عدالت میں پیش کیا جاتا ہے تو ہمیشہ ملزمین کو باہر رکھا جاتا ہے اور خود پولیس کی جانب سے رپورٹ پیش کی جاتی ہے۔ مجسٹریٹ صاحب یہ نہیں پوچھتے کہ ملزمین کو کب گرفتار کیا گیا۔ ملزمین کی دریافت ہوئی یا نہیں۔ اس قسم کی دریافت کی عدالتیں حراست نہیں کر سکتیں۔ یلیم ہلی کے واقعہ کے سلسلہ میں ہوم منسٹر صاحب کو خاص طور پر رپرنٹ (Represent) کیا گیا تھا۔ اس میں یہ بھی ہوا تھا کہ عدالت سے مہلت لی گئی تھی۔ مہلت ختم ہونے کے بعد ملزمین کو زدو کوب کیا گیا۔ مہلت ختم ہونے کے بعد جب کوئی الزام عائد نہیں ہو سکا تو اُنکو چھوڑ دینا پڑا تھا۔ لیکن ایسا نہیں کیا گیا بلکہ گرفتار کر کے چند روز اور بغیر عدالت کی اجازت کے رکھا گیا۔ اور اس کے بعد مہلت لی گئی اور پھر مار پیٹ کی گئی۔ بعد میں عدالت میں کہا جاتا ہے کہ ان

General Budget— Demands for Grants

کے خلاف کوئی ایسا مواد نہیں جس کے تحت ریمانڈ جیل کیا جاسکتا ہو۔ اوس وقت ناظم صاحب غصہ میں آتے ہیں۔ اون لوگوں کے جسم پر ضربات کے نشانات تھے جو پولیس نے تفتیش کے وقت پہنچائے تھے۔ اس کے لئے عدالت سے دواخانہ رجوع ہونے کی اجازت ملتی ہے۔ لیکن پولیس باہر آکر ملزمین کو گرفتار کر لیتے ہیں اور اپنی کسٹڈی (Custody) میں رکھتے ہیں۔ چار پانچ روز رکھ کر اونکی مرہم پٹی کدے رکھا کرتے ہیں۔ عدالت کے علم میں یہ چیزیں ہیں کہ بیجا طور پر کسٹڈی میں رکھا گیا۔ اس سلسلہ میں حکومت کو توجہ دلائی گئی۔ اس کے باوجود ہاری حکومت کی جانب سے اور ہمارے ہوم منسٹر کی جانب سے یہ کہا جاتا ہے کہ جب وہ لوگ گنہگار نہیں ہیں تو اون کے لئے عدالت کا دروازہ کھلا ہے۔ وہاں پیش ہو سکتے ہیں۔ میں پوچھنا چاہتا ہوں کہ نظام کے زمانے میں جب پولیس کے اور دیگر عہدہ داروں کے مظالم ہوتے تھے تو آپ نے کانگریس کے نیتاؤں کی حیثیت سے کتنے مقدمات ایسے دائر کرائے۔ اوس زمانے میں گورنمنٹ۔ عدالتوں اور عہدہ داروں کے خلاف کوئی استغاثہ پیش نہیں ہوا اس لئے کیا یہ سمجھنا چاہئے کہ اوس زمانے میں پولیس والے منصفانہ طریقہ پر کام کرتے تھے؟ کیا اس کے یہی معنی ہیں۔ آج آپ پولیس پر مقدمات دائر کرنے کے لئے تیار نہیں ہیں۔ اس پر سوچنا چاہئے۔ جب تک ہم اس کو نہیں سوچیں گے یہ مرض دور نہیں کیا جاسکتا۔ آج حالات ایسے ہیں کہ پولیس کے خلاف مقدمات پیش نہیں کئے جاسکتے۔ اگر پیش کئے جائیں تو اوسکو ناکام بنانے کی کوشش کی جاتی ہے۔ وکیل بھی پیروی کے لئے نہیں ملتے۔ گواہ بھی نہیں ملتے۔ اگر کوئی گواہی دینے پر تیار ہو جاتا ہے تو اس کے پیش ہونے سے پہلے ہی دوسرے مقدمہ میں اسکو پھانس کر سپرد جیل کیا جاتا ہے۔ یہ پولیس کا ریکارڈ ہے۔ جب تحقیقات کے لئے کسیکو بھیجا جاتا ہے تو شاکی سے شکایت دریافت نہیں کی جاتی۔ آپ کے آفیسر شاکی کو اس کی اطلاع نہیں دیتے کہ ہم شکایت دریافت کرنے کے سلسلہ میں آئے ہوئے ہیں۔ آپ ثبوت فراہم کیجئے۔ بلکہ یہاں سے خود اپنے نیچے کے عہدہ داروں کو لکھا جاتا ہے اور انکی جو رپورٹ آتی ہے اوسکو صحیح سمجھتے ہیں۔ اور ساری دنیا جو کہتی ہے اسکو غیر صحیح قرار دیتے ہیں۔ اس واسطے میں یہ عرض کرونگا کہ اس پالیسی پر چلنے سے یہاں کی پولیس کے نظم و نسق میں بہتری پیدا ہونے والی نہیں۔ آج پولیس کی جو عام روایات ہیں اوسکو خود آنریبل ہوم منسٹر صاحب جانتے ہیں۔ لیکن سچی سے ان چیزوں کو مسدود کرنے کے لئے توجہ نہیں کرتے۔ اس لئے یہ وبا جو ہمارے ملک میں پھیلی ہوئی ہے دور نہیں ہو سکتی۔ میں ایک اور چیز ہاؤز کے سامنے پیش کر کے اپنی تقریر ختم کرتا ہوں۔ وہ آر۔ ٹی۔ ڈی۔ کا معاملہ ہے۔ بیس کے ریکوائرمنٹ (Requirement) کے لئے جو مال باہر سے خریدا جاتا ہے وہ ضرورت سے زیادہ ہوتا ہے۔ جہاں تک مجھے معلومات ہیں آفیسر اپنے ریکوائرمنٹ کے لحاظ سے نہیں سوچتے بلکہ کمیشن کے لحاظ سے سوچتے ہیں۔ مجھے معلوم ہے کہ اس وقت ۳۶-۳۰ لاکھ روپیہ کا اسٹاک پڑا ہوا ہے۔ ہمارا کافی کپیل اس میں انویسٹ (Invest) ہو گیا ہے جو روزمرہ کی ضروریات سے کئی گونا زیادہ ہے۔ بیسوں کے بہت سے پارٹس ایسے ہوتے ہیں

جو ہمارے پاس آسانی سے تیار کئے جاسکتے ہیں لیکن حکومت اس پر کوئی توجہ نہیں کرتی باہر سے بڑی بڑی رقمیں دیکر منگوانے کی بجائے یہاں اونکو تیار کرسکتے ہیں۔ لیکن یہ چیز عہدہ داروں پر چھوڑی جاتی ہے اور وہ لوگ کمیشن کی خاطر باہر سے منگواتے ہیں آج ہمارا کافی روپیہ اس کے اندر انوسٹ (Invest) کیا گیا ہے لیکن اس کا غلط استعمال کرتے ہوئے ہماری ضروریات سے زیادہ سامان منگوا یا گیا ہے۔ اور جو اس وقت بیکار پڑا ہوا ہے اس کے متعلق میں یہ سنجیدگی دیتا ہوں کہ ایک کمیٹی مقرر کی جائے اور اس کی پوری تفصیلات دریافت کی جائیں اور اسکی سفارشات کو مد نظر رکھتے ہوئے وہاں کے پرجیزنگ (Purchasing) کے طریقے کو روا رکھا جائے۔

آر۔ ٹی۔ ڈی (R. T. D.) میں ایک کروڑ ۳۶ لاکھ کا ڈپریسییشن فنڈ (Depreciation fund) رکھا گیا ہے۔ دو کروڑ ۵۰ لاکھ کا اصل کیا پیٹل (Capital) ہے اسکے لئے ایک کروڑ ۳۶ لاکھ کا ڈپریسییشن فنڈ جو رکھا گیا ہے وہ کیوں رکھا گیا ہے وہ بہت زیادہ ہے۔ حکومت اسپر کیوں غور نہیں کرتی۔ بسس کو زیادہ کرنے اور سڑکوں کی تعمیر پر اس فنڈ کو خرچ کیا جاسکتا ہے اسپر حکومت کو غور کرنا چاہئے۔ اس قسم کے فنڈس ایڈل (Idle) پڑے ہوئے ہیں۔ انکو استعمال کرنے کی کوشش کرنی چاہئے۔ ہم نے سنا ہے کہ سنٹرل گورنمنٹ نے ۳۶ لاکھ روپیہ کا پراویژن (Provision) آر۔ ٹی۔ ڈی کو مدد دینے کیلئے رکھا ہے جب سنٹرل گورنمنٹ نے ایسا پراویژن رکھا ہے تو پھر وہاں سے قرضہ حاصل کرنے کی کوشش ہماری حکومت کیوں نہیں کرتی۔ اگر ایسی کوشش کی گئی ہے تو اسکی تفصیلات ہاؤز کے سامنے آئی چاہئیں۔ مجھے اسید ہے کہ آنریبل ہوم منسٹر ان امور کی وضاحت کریں گے۔ اتنا کہتے ہوئے میں اپنی تقریر ختم کرتا ہوں۔

श्री हलधारी बोंडीबा पाटील (आष्टी) :—

मिस्टर स्पीकर सर, आज हाअस के अंदर अेक नया तजस्वा में देखा रहा हूं। यहां अिसके पहले कभी मैंने अिस बात को नहीं देखा कि काँग्रेस के बारे में अपोजीशन कुछ हमदर्दी रखती हो, लेकिन पुलिस के बारे में बोलते हुअे अपोजीशन के बाज आनरेबल मेंबरों ने कहा कि काँग्रेस के लोगों में दुःख ही रहा है और अुसको सामने रखते हुअे अुन्होंने भी काँग्रेसियों के बारे में हमदर्दी बतलायी। अिसको मैं आनरेबल होम मिनिस्टर की तरक्की का अेक पहला कदम समझकर अुनको धन्यवाद देता हूं। हैक्सबाद में शांति प्रस्थापित करने के पुलिस के अूपर जो खर्च किया जाता है और अुसके खिस्मफ अिस तरहसे हर बजेट के वक तकटमोशन्स पेशकिये जाते हैं अुसी तरहसे अिसवक्त भी ज्यादा से ज्यादा कटमोशन्स पेश हुअे हैं, लेकिन जैसा कि मैंने कहा अुनके दिलोंमें अिसवक्त गवर्नमेंट से मोह-ब्रत पैदा हो गयी है और वे देश में शांति प्रस्थापित करने की अुम्मीद करते हैं तो मैं अुनसे कहूँगा कि धांजिदा हो सकें तो पुलिस पर कम से कम खर्च करने की तरफ होम मिनिस्टर साहब तब-तब ध्यान दें। मुझ मालूम है कि गये साल पुलिस के बारे में अजला से जो शिकायतें आती थीं वे अिस साल कम हो गयी हैं, अिसलिये मैं अपोजीशन से कहूँगा कि अगर अुन अिसी तरहसे हुक्म

के साथ मोहब्बत दिखायेंगे और उसका अच्छी तरह से साथ देंगे तो हम गरीबों के मसाल हल करेंगे। हैदराबाद रियासत को ज्यादा से ज्यादा आगे बढ़ाने की तरफ मौजूदा हुकूमत तवज्जह देगी। गये साल होम मिनिस्टर की तरफ जाकर मैंने भी रिप्रेजेंटेशन (Representation) किया था कि पुलिस का खर्च कम करने के बारे में सोचा जाय। मैंने यह भी सुझाया था कि पुलिस की तादाद कम करके होम गार्ड्स की संस्थाकायम की जाय, तो अन्हों ने कहा था कि ठीक है, हम उसके अपर सोच रहे हैं। आप एक सवाल के तौर पर उसको पूछिये मैं उसका जवाब दूंगा, लेकिन गये साल मैंने कोअी सवाल नहीं पूछा, लेकिन अब वक्त आ चुका है, अपोजीशन के दिल में खुशी है, खर्च कम करने के लिये वे कह रहे हैं, गवर्नमेंट के बारे में उनके दिल में मोहब्बत पैदा हो गयी है, काँग्रेस के बारे में उनके दिलों में हमदर्दी पैदा हो रही है, हमारे दुःख में वे शामिल हो रहे हैं तो मैं अुम्मीद करता हूं कि मौजूदा गवर्नमेंट हमारी मांग को जरूर पूरा करेगी, और आगिदा साल में होमगार्ड संस्था कायम करके पुलिस का खर्च कम किया जायगा। आप जानते हैं कि सरकार करप्शन (Corruption) को नष्ट करने के लिये कोशिश कर रही है। अंटी करप्शन (Anti-Corruption) कमेटी भी मुकरर की गयी थी और उसकी रिपोर्ट भी हुकूमत के सामने पेश हुयी है और उसके मुताबिक हुकूमत आगे कदम बढ़ायेगी लेकिन होम मिनिस्टर के बारे में हमेशा जो नाखुशी की बातें जाहीर की जाती थीं लेकिन आज की अपोजीशन की तकरीरें सुनने के बाद मुझे विश्वास होने लगा है कि हम आगे बढ़ रहे हैं।

दो चार बातों की तरफ मैं हुकूमत की तवज्जह दिलाना चाहता हूं। अभी करप्शन के बारे में जो कुछ कहा गया है उसमें कुछ सचायी जरूर है, इसलिये करप्शन को दूर करने के लिये ज्यादा पैसा खर्च करने की जरूरत है, क्योंकि बसेस के कंडक्टर और दूसरे छोटे छोटे लोगों में अभी काफी करप्शन है, इसलिये अच्छे और लायक लोगों की यहां तादाद बढ़ानी चाहिये। आर. टी. डी. (R. T. D.) को हमें सुधारना है। गये साल मैंने एक बात की तरफ ऑनरेबल होम मिनिस्टर की तवज्जह दिलायी थी कि हर तालुके में बसेस चालू की जानी चाहिये। दूसरी बात यह है कि बीड या आण्टी से हैदराबाद की सरहद पर जो बंबयी जिलाके के गांव हैं वहां जाना इतना बस हमारी रियासत की हद के बाहर नहीं जा सकती, इसलिये लोगों को बहुत तकलीफ होती है। सरकारी कामों के लिये बसेस दूसरे जिलाके में जा सकती हैं लेकिन आण्टी के लोगों के लिये नहीं जा सकती। मैंने कभी दफा इसके लिये रिप्रेजेंटेशन किया था लेकिन होम मिनिस्टर साहब ने इसके बारे में कोअी तवज्जह दी या नहीं मुझे मालूम नहीं, लेकिन मुझे बताया गया कि बंबयी की हुकूमत से इसके बारे में हमारी बातचीत चल रही है। उसका फैसला क्या हुआ वह मुझे मालूम नहीं है। हम चाहते हैं कि लगभग तालुकों में जाने के लिये निकली हुयी बसेस किसी भी दूसरे जिलाके के गांवों में मुकाम के लिये नहीं रुकनी चाहिये। इस तरह ज्यादा तवज्जह देकर पब्लिक की शिकायत दूर की जाय। बसेस डायरेक्ट (Direct) जा सकेंगी तो सब लोगों को और ओहदेदारों को भी सहूलियत होगी। अखिर मैं मैं फिर यह कहूंगा कि होम गार्ड की स्थापना कर के पुलिस का खर्च कम किया जा सकता है। जिससे अच्छे अच्छे नागरिक और किसानों के बच्चे असमें शामिल हो सकते हैं और जहां पुलिस की जरूरत पड़ेगी वहां उनका काम करने के लिये होम गार्ड के मुकामी लोगों की मदद ली जा सकती है।

जिसलिये लीडर आफ दी अपोजीशन ने जो ७५ लाख कम करने के लिये कटमोशन पेश किया है उसके लिये अगर होम गार्ड संस्था स्थापित की जाय तो अनुकी मंशा पूरी हो सकती है। मैं हाउस का ज्यादा वक्त लेना मुनासिब नहीं समझता। मैं अुम्मीद करता हूं कि जो चीजें मैंने हाउस के समाने रखी हैं उन पर हुकूमत गौर करेगी।

श्री. वामनराव देशमुख (मोमिनाबाद जनरल) :—अध्यक्ष महाराज, गृहमंत्र्यांनी जी ३,२९,३९,००० रुपयांची जी पोलीस खात्यावर मागणी केली आहे त्या करितां मी कपात सुचविली आहे. माझा अुद्देश पोलीसांचे जनतेच्या बाबतीत वर्तन आणि करप्शन या बद्दल चर्चा करण्याचा आहे. मला गृहमंत्र्यांना असा प्रश्न विचारावयाचा आहे की तुमच्या पोलीस खात्यांत करप्शन आहे. मी बरधापूरच्या बलात्कार केस बद्दल आज अप्रश्न केला असता मला अुडवाअुडवीचें अुत्तर देण्यांत आलें. ज्या फौजदाराविरुद्ध चौकशी चालू आहे त्याला तेथेच ठेवणें कितपत योग्य आहे. तो सब-अिन्स्पेक्टर अजूनही लोकांना धमक्या देत आहे व केस दाबण्याचा प्रयत्न करित आहे. अेके काळीं बिंदूनी निझामाबादच्या काँग्रेसच्या अध्यक्ष पदावरून असे अुद्गार काढले होते कीं “निझामाचे पोलीस आमची काँग्रेसची चळवळ गुंडागिरीकरून आणि आमच्या कार्यकर्त्यांवर खोटे मुकदमे करून त्रास देअून, त्यांना जेलमध्ये टाकून डांबून टाकीत आहेत व काँग्रेस चळवळ दाबीत आहेत पण अशाने काँग्रेस चळवळ दबणार नाही. तेच बिंदू आज अशीं अुत्तरे देत आहेत. मला त्यांना विचारावयाचे आहे की नागनाथ परांजपेच्या केस मध्ये कितपत सत्य आहे.

श्री. रत्नलाल धोंडीबा पाटील :—यह नाम लेना किस हद तक ठिक है।

श्री. वामनराव देशमुख :—अुसी केस के बारेमे मुझे कुछ कहना है जिस लिये हवाला दे रहा हूं नागनाथ परांजपे यांचे वर करनसिंग सिखाला हत्यारे पुरविल्याचा आरोप ठेवला आहे मला तुम्हाला विचारावयाचे आहे की ही केस खरोखर आहे काय ?

श्री. रतनलाल कोटेचा :—स्पीकर सर, यह केस अदालतमे चल रहा है, अुसका हवाला देना कहां तक सही है ?

श्री. वामनराव देशमुख :—मला हें सांगावयाचें आहे कीं तुम्हीं डाव्या गटाच्या लोकांवर खोटे मुकदमे चालवतां. नांदेड चे सभासद येथे हजर नाहीत, नाहीतर त्यांनी परांजप्या संबंधी माहिती दिली असती. त्यांना ह्या केस मधील खरा प्रकार माहित आहे. तुम्ही अेखादी कमेटी नेमा आणि ही केस खरी आहे कीं खोटी आहे ते पहा.

मोमिनाबाद येथील डि. घाय. अेस. पी. श्री अभ्यंकर यांच्या बायकोने लोखंडी सावरगांवकर देशमुख यांना पंधरा तोळे सोन्याच्या चप्पलहाराची लाच मागितली होती, त्या बद्दल दि. ३० डिसेंबर १९५३ रोजीं हौसमध्ये प्रश्न केला असतां, चौकशी चालू आहे असें सांगण्यांत आलें. श्री अभ्यंकर यांनी १५ तोळे मागितले म्हणून त्यांची बदली मोमिनाबादेहून नांदेडला केली आहे, पण त्या बाबतींत अजून काहीहि अॅक्शन घेतली गेली नाही.

तेसच हद्दगांव जिल्हा नांदेड येथील हस्तक नांवाच्या सब-अिन्स्पेक्टर च्या विरुद्ध कित्येक वेळा कॅम्प्लेंट्स (Complaints) केल्या, पण त्याचें हि काहीं केलें नाही. अुसक त्याला

प्रमोशन देऊन सर्व्जल इन्स्पेक्टर केलें आहे. अशा अेक नाही कित्येक गोष्टी आहेत, आणि तुम्ही म्हणता की टीका करूं नका.

मला पुराणांतील गोष्ट आठवते. भस्मासुराला जसा शिवाने वर दिला होता कीं तूं ज्याच्या झोक्यावर हात ठेवशील तो जळून जातील, त्याच प्रमाणे आमच्या बिदू साहेबांनी व त्यांच्या काँग्रेस आमदारांनी पोलीसांना वरदान देऊन ठेवलें आहे. परंतु ते हें विसरले की त्या भस्मासुराने शिवाच्या पार्वतीचीच मागणी केली. तसेच हे पोलीस विरोधकांना तर जाळीत आलेच आहेत परंतु त्यांनी चिंचोळी मध्ये काँग्रेसलाहि जाळले. चिंचोळीला पोलीसांनी काँग्रेसच्या कार्यकर्त्यांवरच गोळी चालवली, आणि तुमच्या आयाबहीणीचें कुंकू पुसले.

मला गृहमंत्र्यांना सांगायचा आहे की त्यांनी वेळींच सावध होऊन आपल्या खात्याचा कारभार सुधारवा, नाहीतर त्यांच्यावर अविश्वासाचा ठराव येऊन ते गृहमंत्री पदावरून ओढले जातील, व अविश्वासाच्या ठरावाने भाजले जातील. आम्ही कित्येक बाबी त्यांच्या निदर्शनास आणून दिल्या परंतु त्यांचा कांहीं अुपयोग झाला नाही. बिदूंच्या राज्यांत दिक्षित आणि गोडसे सारखीं माणसे मोठ्या पदावर चढूं शकतात यावरून तुमचें खातें कोणत्या दिशेने जात आहे, हें दिसून येतें. देवरायीचे रामचंद्रराव तुमच्या राज्यांत पब्लिक प्रॉसिक्युटर होवूं शकतात. त्यांच्या बाबतींत डि. असे. पी. आणि सी. आय. डी. चे काय रिपोर्ट आहेत ? जे काय रिपोर्ट आहेत ते आपण पाहिले नाहीत. ते रिपोर्ट अगदी काळे आहेत. त्यांच्या संबंधी डाकू, चोर असें लिहलें आहे तरीहि त्यांना तुम्ही पब्लिक प्रॉसिक्युटर बनवता. तुमच्या खात्यांत वसिलेबाजी नाही असे कोण म्हणेल ? गोडसे व दिक्षित, बिदूंचे भालदार चोपदार झाले आहेत म्हणूनच डाकू चोरांना नोकऱ्या मिळूशकतात.

श्री. रतनलाल कोटेचा :—अशा रीतीने व्यक्तीगत नांव घेणे चांगले नाही. ते लोक येथे अुत्तर देण्यास नाहीत, हे ऑनरेबल मॅबर ने लक्षांत ठेवावे.

श्री. वामनराव देशमुख :—रामचंद्रराव हे कांहीं हौसचे सभासद नाहीत, म्हणून मी बोलू शकतों. वसिलेबाजी चालू आहे असा माझा आरोप आहे. तुम्ही तो खोटा ठरवा, आणि झूय-मधील सभासदांची अेक चौकशी कमेटी नेमा, आणि चौकशी करा. जर हा चार्ज खोटा ठरल तर मी राजीनामा देण्यास तयार आहे.

श्री. मुरलीधर राव कामटीकर :—येथे जे लोक हजर नाहीत त्यांचे नांव येथे घेवूं नये अशी माझी विनंती आहे.

مسٹر ڈپٹی اسپیکر - عدالت میں کوئی کیس چل رہا ہے تو اسکو ریفر نہ کیا جائے۔

श्री. वामनराव देशमुख :—तुमच्या राज्यांत वसिलेबाजी चालू आहे असें माझें म्हणणें आहे.

श्री. आर. बी. देशपांडे (पाथरी) :—माझी विनंती आहे की त्यांनी आपला मुद्दा सांगवा पण श्रीणांवे हि व्यक्तीगत नांव घवूं नये.

مسٹر ڈپٹی اسپیکر - انفرادی طور پر نام نہ لیجئے۔

श्री. वामनराव देशमुख :—मी मुद्दा सांगत आहे, आणि त्या करिता मला अंदाहरणं द्यावीं लागतात तुमच्या राज्यांत—

श्री. आर. बी. देशपांडे :—तुमच्या राज्यांत म्हणजे कोणत्या राज्यांत हे जरा स्पष्ट कराल काय ?

श्री. वामनराव देशमुख :—ते तुम्हाला चांगल्या रीतीने माहित आहे. मला सांगण्याची जरूर नाही. पूर्वी दाढीवाल्यांचें राज्य होतें. आतां कोणाचें आहे हें तुम्ही ओळखू शकतां.

मला अेका मुद्द्यावर गृहमंत्र्यांचें लक्ष वेधून घ्यावयाचें आहे. तुम्ही जे गांधींच्या नांवावर सत्तारूढ झाला आहात त्या गांधींचे विचार पोलीसच्या बाबत काय होते यावर जरा विचार करा. मी, महात्मागांधींनी लिहलेला ३१ ऑक्टोबर, १९४५ च्या हरिजन सात्पाहिकामधील अतारा वाचून घ्यावितो—“कॉंग्रेस राज्यांत जे मंत्री गोळीबार करतील ते मंत्रीपदावर न राहता जनतेत येऊन पुन्हा सेवा करतील. पोलीसांनी बंदूकीच्या जोरावर राज्य न करता प्रेमाने राज्य करावें. तसेच पोलीस खात्यावर जास्त खर्च नसावा” पण आज श्री. बिठूरच्या राज्यांत गोळीबार, लाठीचार्ज आणि वसिलेबाजी यांचा सर्रास प्रचार सुरू आहे. माझ्या बोलण्याकडे त्यांनी नीट लक्ष ठेवावे आणि आपल्या खात्यांतील कारभार सुधोरावा.

आणखी अेक अंदाहरण मला द्यावयाचें आहे तें रेल्वे पोलीस खात्यांतील आहे. ते सांगताना मला शरम वाटते कारण आपल्या येथे कांहीं स्त्रिया सुद्धा आहेत. पण काय करावे तुमच्या पोलीसांच्या कारवायांचा तशा प्रकारच्या आहेत. परळी येथे सप्टेंबर, १९५३ मध्ये रेल्वे पोलीसांनी अेका मुकद्दम्याच्या तफतिश मध्ये कांही आरोपींना मारले, व त्यांचे मिशाचे केस अपटून त्यांना कुराणांच्या पानांतून अेकमेकास द्यावयास लावले. मी जेव्हां रेल्वे डी. वाय. अेस. पी. ना ही गोष्ट कळविली तेव्हां हा प्रकार थांबला.

म्हणून मला गृहमंत्र्यांना सांगावयाचें आहे की हा जुलूम थांबला नाही तर तुमच्या हातून मुद्दमंत्र्यपद गेल्या शिवाय राहणार नाही. अेवढे बोलून मी आपलें भाषण संपवितों.

श्री. सी. - ایچ. وینکٹ رام راؤ - مسٹر اسپیکر سر - میں نے سی - آئی - ڈی - ڈپارٹمنٹ (C.I.D. Dept.) کے فنکشننگ (Functioning) پر ڈسکشن (Discussion) کرنے کیلئے ہوم ڈپارٹمنٹ کے اس مڈ پرکٹ موشن (Cut Motion) لایا ہے - یہ بتانا مقصود ہے کہ یہ ڈپارٹمنٹ عوام کے فائدہ کے لئے کلم کرتا رہا ہے یا نہیں - پولیس ایکشن سے پہلے اوس وقت کی نظام شاہی حکومت سی - آئی - ڈی - محکمہ کو محض اسلئے استعمال کرتی تھی کہ جمہوریت پسند پارٹیاں اور جمہوریت پسند افسان جو یہاں ہستے ہیں اونکی آواز کو دبا یا جائے - لیکن آج جبکہ پولیس ایکشن ہو گیا عوامی حکومت آگئی اسکے باوجود ہم دیکھتے ہیں کہ اس ڈپارٹمنٹ میں کوئی تبدیلی نہیں ہوئی تو میں یہ کہوں گا کہ اوس وقت کی حکومت اپنی رنگ ریلیوں کو باقی رکھنے کیلئے خود توڑ جوڑنے کے طریقے اختیار کرتی تھی وہی طریقے اب بھی اختیار کئے جارہے ہیں - اپوزیشن پارٹی کے بارے میں ایک سرکیولر (Circular) نکلا گیا - یہاں اوسکی تاریخ بھی بتائی گئی ہے کہ اپوزیشن پارٹی کے ایم - ایل - اے - (M.L.A.) کے یہاں ہستے ہیں -

کہاں کام کرتے ہیں۔ کہاں انکی سسرال ہے۔ یہ معلوم کرنے کیلئے وہ سرکیولر نکالا گیا ہے۔ میں اس بارے میں دریافت کرتا ہوں تو صاف صاف یہ کہہ دیا جاتا ہے کہ پبلک انٹرسٹ (Public interest) کے نام پر یہ بتایا نہیں جاسکتا۔ کیونکہ میں ضلع کریمنگر سے تعلق رکھتا ہوں اور وہاں کے ڈی۔ وائی۔ بس۔ پی (Dy. S. P.) وہاں کے سی۔ آئی۔ ڈی کے لوگوں کو معطل کیا ہے۔ محض اس بناء پر یہ عمل ہوا کہ انہوں نے اسکول لیک (Leak) کیا۔ حالانکہ میں بلند آواز میں یہ کہہ سکتا ہوں کہ مجھے یہ انفرمیشن (Information) کریمنگر سے نہیں ملا۔ خیر کہیں سے بھی ملتا تھا ملا۔ مگر بیچارے وہ لوگ مفت پٹ گئے۔ محض اسلئے کہ کریمنگر کے ایم۔ ایل۔ اے نے اسکو ظاہر کیا۔ کیوں اپوزیشن کے ایم۔ ایل۔ ایز کے ضمن میں یہ سرکیولر رھتے ہیں؟ ضلع پر منسٹر جانے کا پروگرام بنایا جاتا ہے تو ہدایت دیجاتی ہے کہ وہاں کے کانگریس کے لوگوں سے مشورہ کر کے پروگرام تیار کیا جائے۔ میں اس کے لئے چیلنج کرتا ہوں کہ عدالتوں کو بھی یہی حکم دیا جاتا ہے کہ کانگریس پارٹی سے ملکر پروگرام ترتیب دیا جائے۔ یہی نہیں آپ نے تو اپنے ڈیسٹنڈنس (Dissidents) کے خلاف بھی سی۔ آئی۔ ڈی کا ایک جال بچھا دیا گیا۔ سمنرشپ (Censorship) کے بارے میں میں نے بتایا ہے کہ اسکا کیا حال ہے۔ خیر پالیٹکس (Politics) کو تو چھوڑئیے۔ آپ کی حکومت میں جو کرپشن (Corruption) ہے اسکا یہ حال ہے کہ کریمنگر کا ڈی۔ ای ایک ہی گنہ دار کے نام ایک ہی آئٹم پر دو دو جگہ بتا کر رقم اٹھائے ہیں۔ میں نے اس بارے میں جب پریس کو اسٹیٹمنٹ دیا تو آپ کے سی۔ آئی۔ ڈی کی طرف سے اسکو روک دیا جاتا ہے۔ میں جا کر پوچھتا ہوں تو کہا جاتا ہے کہ مجھے یہ حق ہے۔ میں نے روکا ہے۔ آپ اسمبلی میں جا کر یوں لیجئے۔ آپ کہتے ہیں کوآپریشن (Co-operation) کوآپریشن۔ ہم کس طرح کوآپریٹ کریں۔ اس طرح ہمیں سپرس (Suppress) کیا جاتا ہے۔ اس سلسلہ میں ایک سے زائد مرتبہ ہوم منسٹر صاحب کو توجہ دلائی گئی کہ حالات بحال ہرچکے ہیں۔ جو بھی عام باتیں ہیں انہیں اب تو بحال کیا جائے۔ لیکن اس پر غور نہیں کیا جاتا۔ سی۔ آئی۔ ڈی کا پس یہی کام ہے کہ کہاں کمیونسٹ پارٹی کی میٹنگ ہو رہی ہے۔ کہاں سوشلسٹ پارٹی جلسہ کر رہی ہے۔ ہم میٹنگ کرتے ہیں۔ تو اس کی تفصیل پریس میں آتی ہے۔ اگر آپ چاہیں تو ہم آپ کے پاس روز کے حالات بھیجنے کیلئے تیار ہیں۔ لیکن میرا کہنا یہ ہے کہ اس کے لئے سی۔ آئی۔ ڈی پر اتنا پیسہ کیوں فضول خرچ کیا جاتا ہے؟ یہ کہاں تک مناسب ہے؟ ہم جو کچھ کرتے ہیں وہ علامتہ کرتے ہیں۔ ہم نے آرمد اسٹرگل (Armed struggle) کی اسکا اعلان کیا۔ اسکو واپس لیا تو اسکا بھی اعلان کیا۔ چنانچہ آپ دیکھ رہے ہیں کہ دو سال سے جب سے کہ ہم نے آرمد اسٹرگل کو واپس لیا ہے اس عرصہ میں کوئی بھی ہتیار نہیں اٹھایا نہ کوئی جیل سے بھاگ نکلا۔ آپ ایسا کوئی واقعہ ہمارے خلاف نہیں بتا سکتے۔ آج جمہوریت پسند پارٹیاں اپنی پالیسیز (Policies) رکھ کر ان پر چل رہی ہیں۔ آپ ان کے خلاف اپنی سی۔ آئی۔ ڈی کو استعمال کرتے ہیں۔ میں

ہوں کہ آپ سی۔ آئی۔ ڈی۔ کو کرپشن دور کرنے میں کیوں استعمال نہیں کرتے؟ ایک سے زائد مرتبہ اسکا مطالبہ کیا جا چکا ہے۔ ہم نے ایک کیس میں ڈی۔ ایس۔ پی کو بتایا کہ فلاں سرکل انسپکٹر ۵۰۰ روپیے طلب کر رہا ہے۔ آپ آئیے۔ وہ آرمنڈ گارڈ کو دیتے ہیں تو سب؟ انسپکٹر کو معلوم ہو جاتا ہے۔ اور وہ اس وقت ۵۰۰ روپیے لینے سے انکار کرتا ہے کل لانے کے لئے کہا جاتا ہے۔ اسے سراغ کون پہنچایا۔ انڈسٹریشن میں جہاں لیکیجز ہیں ریونینو میں سیلس ٹیکس میں جو لیکیجز (Leakages) ہیں وہاں ان کو کام پر لگایا جاسکتا ہے۔ ہم نے مطالبہ کیا ہے کہ آپ وہاں سی۔ آئی۔ ڈی۔ کو کیوں استعمال نہیں کرتے؟ کنٹرول میں سی۔ آئی۔ ڈی۔ کو کیوں استعمال نہیں کیا جاتا؟ کیا انکا یہ کام نہیں۔ کیا ملک کے مفاد کے لئے یہ مناسب نہیں۔ کیا ساج دشمن عناصر کے خلاف انہیں استعمال کیا جانا ضروری نہیں۔ لیکن آج کی موجودہ جمہور پسند حکومت سی۔ آئی۔ ڈی۔ کو خود اپنے تحفظ اور بقا کیلئے رکھتی ہے۔ میرا حکومت پر یہ چارج (Charge) ہے۔ اس کا نتیجہ آپ چنچولی میں دیکھ رہے ہیں۔ کل ہی آنریبل ممبر کاروان نے ایک پریس اسٹیٹمنٹ میں صاف صاف یہ کہا ہے کہ حکومت کو چاہئے کہ پولس کو ڈیمو کریسی سکھائے۔ آج اوس جانب کے آنریبل ممبر نے یہ سوال اٹھایا ہے کہ پولس کے آرس عوام کو دبائے کیلئے ہیں نہ کہ عوام کے تحفظ کیلئے ہم بھی دو سال سے یہی کہتے آ رہے ہیں۔ میں آنریبل ممبر کاروان کے اس اسٹیٹمنٹ کو ویلکم (Welcome) کرتا ہوں۔ سی۔ آئی۔ ڈی۔ پر جو خرچہ ہوتا ہے میں اس کے چند فیگرس بتاتا ہوں۔ اس پر سنہ ۵۲-۵۳ء میں ۱ لاکھ کا خرچہ ہوتا ہے تو سنہ ۵۳-۵۴ء میں ۱۸ لاکھ کا خرچہ ہوتا ہے۔ آپ ایک انٹی کرپشن اسکیم نکالے ہیں۔ میں پوچھتا ہوں آپ اس مذکورہ فضول کیوں نکالے ہیں۔ اس پر پیسہ کیوں خرچ کیا جاتا ہے۔ اسکے لئے ایک لاکھ ۵۰ ہزار روپیے لیتے ہیں۔ اس اسکیم کا نام اینٹی کرپشن اسکیم رکھا گیا ہے۔ یہ بتایا گیا ہے کہ یہ اینٹی کرپشن کمیشن کے رکنڈیشنس کو عمل میں لانے کیلئے ہے۔ لیکن اب تک اینٹی کرپشن اسکیم کا جو حال ہوا اسکا ذکر اسمیں نہیں ہے۔ اس کے علاوہ کمیشن نے بھی رپورٹ پیش کیا ہے۔ چیف منسٹر صاحب اس سے متعلق فرماتے ہیں کہ اس رپورٹ کو وہ ابھی تک نہیں دیکھے ہیں اسکے لئے انہیں فرصت ہی نہیں ملی۔ جب اس کے لئے فرصت نہیں ہے تو اتنا روپیہ کیوں لیا جا رہا ہے۔ آخر یہ پیسہ کہاں جائیگا۔ ہم نے ایک سے زائد مرتبہ ولیج آفیشلس (Village officials) کے سلسلہ میں بتایا ہے کہ پولس پٹیل مالی پٹیل کے لئے آپ مزید پیسہ نہیں دے سکتے۔ وہ تو دوسری طرف سے حاصل کرتے ہیں۔ ایسے موقع آپ ہی انہیں فراہم کرتے ہیں۔ اب انہیں ختم کرنا چاہئے پٹواری کیلئے کوئی آلٹرنیٹیو (Alternative) نکالا جائے تو اسکی پروا نہیں۔ لیکن پولس پٹیل اور مالی پٹیل پر ۱ لاکھ کا جو خرچہ بتلایا گیا ہے وہ کیوں فضول خرچ کیا جا رہا ہے۔ سیٹ سندھیوں کیلئے جو رقم پرووائڈ (Provide) کی گئی ہے وہ ناکافی ہے۔ پھر بھی میں اسکی حد تک آنریبل ہوم منسٹر کو مبارکباد دیتا ہوں کہ اسمیں تھوڑا بہت اضافہ کیا گیا ہے۔

دوسری بات یہ کہ آپ نے گذشتہ سال کے اخراجات میں ٹیر گیس (Teargas) کیلئے (۱۲۹۳۰۰) روپیے بتایا ہے۔ اسطرح لاکھوں روپیے صرف کئے جارہے ہیں۔ اس سال میں بھی ٹیر گیس کا مدد آپ بتائے ہیں۔ اور ۱۰ ہزار روپیے اس سال کیلئے الاٹ کئے جارہے ہیں۔ عوام کی جو پیسفل (Peaceful) جدوجہد ہوتی ہے اس کے مقابلہ میں آپ ٹیر گیس استعمال کرتے ہیں۔ چھ مہینے سے مزدور پیسفل ستیہ گرہ کر رہے ہیں تو ان پر لاٹھی چارج کیا جاتا ہے ان پر ٹیر گیس استعمال کی جاتی ہے۔ محض اسلئے کہ وہ مجبور ہیں۔ وہ بھوکے ہیں۔ میں سمجھتا ہوں کہ گذشتہ سال ہی ٹیر گیس کا جو اسٹاک حاصل کیا گیا تھا وہ اب بھی موجود ہوگا۔ ایسی صورت میں یہ ۱۰ ہزار روپیے مزید ٹیر گیس خریدنے کیلئے نہیں دئے جاسکتے۔

بیچ۔ یس۔ آر۔ پی۔ کے بارے میں سوال کیا جاتا ہے تو کہا جاتا ہے کہ حالات کے لحاظ سے اسکو رکھا گیا ہے۔ میں پوچھتا ہوں کہ انکو ختم کیوں نہیں کیا جاتا۔ پہلے تو میں یہ چاہتا ہوں کہ انہیں ڈسبائنڈ (Disband) ہی کر دیا جائے۔ اور اگر آپ اس کو رکھتے ہیں تو میں یہ سوال کرونگا کہ آپ انہیں مفت کیوں کھلاتے ہیں۔ آپ اپنا ایک فائیو ایر پلان (Five Year Plan) رکھتے ہیں۔ آپ کو لیبر نہ ملنے کی بھی شکایت رہتی ہے۔ ایچ۔ ایس۔ آر۔ پی۔ کے لوگوں سے فائیو ایر پلان کا کام کیوں نہیں لیا جاتا۔ اگر ایسا انتظام کیا جائے تو مناسب ہوگا۔

پرچیز آف آرس اینڈ امونیشن (Purchase of arms and ammunition) میں تین چار سال سے چلا آ رہا ہے۔ حالانکہ آپ کہتے ہیں کہ کچھ ہٹالینس کو ڈسبائنڈ کیا گیا ہے۔ اگر دو ہٹالینس ڈسبائنڈ کئے گئے ہیں تو یہ ۳۶۲۸۰ روپیوں کو جیسے کا ویسا ہی کیوں برقرار رکھا گیا ہے؟ آپ یہ بھی کہتے ہیں کہ مزید کچھ ہٹالینس ڈسبائنڈ کرتے جارہے ہیں۔ ایسی صورت میں میں نہیں سمجھتا کہ یہ ایٹم ویسے کا ویسا ہی بغیر کمی کے کیوں بجٹ میں شریک کیا گیا ہے؟

ٹیمپوری پولس اسٹیشنس (Temporary police stations) کے بارے میں دوسرے آئریبل ممبر نے روشنی ڈالی۔ مجھے اس بارے میں زیادہ کہنا نہیں ہے۔ صوف بھی کہہونگا کہ آپ ایسے ۸۱ پولیس اسٹیشنس رکھ کر ان پر ۱۲ لاکھ کا خرچہ کر رہے ہیں۔ یہ بالکل غیر ضروری ہے۔ انہیں ڈسبائنڈ کیا جانا چاہئے۔ یا کم از کم جتنے بھی کم کئے جاسکتے ہیں کیا جانا چاہئے۔ اگر ایسا کیا جائے تو عوام کے مفاد کیلئے بہتر ہوگا۔

ریجنس کے سلسلے میں ایک آئریبل ممبر بتا چکے ہیں۔ مجھے سب ڈویژن کے بارے میں یہ کہنا ہے کہ ایک ایک ضلع میں ایک سے زیادہ سب ڈویژن ہیں۔ اب حالات کے لحاظ سے ہر ضلع سے کم از کم ایک ایک سب ڈویژن کو ختم کرنا چاہئے۔ رے کے تحت کافی بچت ہوسکتی ہے۔

سی۔ آئی۔ ڈی کی نسبت ایک سے زائد مرتبہ جن امور پر توجہ دلائی گئی ہے ان پر ہوم منسٹر صاحب کو توجہ کرنی چاہیئے۔ سی۔ آئی۔ ڈی۔ کا مقصد اپوزیشن کو زیادہ سے زیادہ کرش (Crush) کرنا ہے۔ یہ طریقہ ٹھیک نہیں ہے۔

اس میں بالیسی و تھ ریگارد ٹودی اینٹی سی ڈنٹ اینڈ امپلائمنٹ آف کینڈیڈیٹس۔ (Policy with regard to the anticident and employment of Candidates) کے لئے بھی رکنا گیا ہے۔ انڈین کانسٹی ٹیوشن آنے کے بعد یہی اس (Candidates) قسم کے الفاظ آج بھی کس طرح استعمال کئے جاتے ہیں۔ اگر کسی کو نوکری دینا ہو تو اس کے متعلق یہ دریافت کرتے ہیں کہ آیا اس کا سمبندھ کسی اپوزیشن پارٹی سے تو نہیں۔ اگر کوئی اپوزیشن کا سمپتھا ئیزر (Sympathiser) ہو تو اس کو نوکری نہیں دی جاتی۔ میں پوچھتا ہوں اگر کوئی اپوزیشن کا سمپتھا ئیزر ہے تو اس کا کیا گناہ ہے۔ کیا یہی آپ کی ڈیموکریسی ہے۔ یہ کہاں کی ڈیموکریسی ہے؟ اس سلسلے میں آنریبل چیف منسٹر کی توجہ بھی مبذول کرائی گئی۔ ہوتا یہ ہے کہ زمیندار طبقہ کے لوگ سی۔ آئی۔ ڈی میں اپنا اثر و رسوخ استعمال کر کے اس سے فائدہ اٹھانے کی کوشش کرتے ہیں۔ میں کریم نگر کی ایک مثال دیتے ہیں۔ وہاں ایک مکندریدی نامی ٹیچر ہے۔ وہاں کے بدنام پٹواری کے سلسلے میں کافی شکایتیں ہیں۔ پٹواری پولیس سے سازش کر کے ان کے خلاف یہ شکایت کرواتا ہے کہ وہ پی۔ ڈی۔ یف کے سمپتھا ئیزر ہیں۔ وہاں کے پٹواری اور سب انسپکٹر کے ساتھ سازش کر کے یہ شکایت کرتے ہیں کہ یہ پی۔ ڈی۔ ایف کے سمپتھا ئیزر ہیں تو اس پرائمری ٹیچر کا جس کو ۳۰۔۳۲ روپیہ ملتے ہیں دوسرے ضلع پر بھیج دیا جاتا ہے۔ اگر کوئی کسی کا سمپتھا ئیزر ہے تو اس کا یہ مطلب نہ لیا جانا چاہیئے۔ اس کے علاوہ ایک سب انسپکٹر کی رپورٹ پر یہ جب کچھ کر کے اس کو نکال دیا جاتا ہے لیکن ہوم منسٹر لیل لیوٹ پر رپورٹ کرتے ہیں تو اس کو صحیح نہیں مانتے۔ کیا اس کو ۵۰۔۵۰ میل کے فاصلہ پر کہیں اسی ضلع کے اندر نہیں رکھا جاسکتا تھا؟ کیا صرف ایک کانسٹیبل اور سب انسپکٹر کی رپورٹ کو منسٹر تک جھٹلا نہیں سکتا۔ کیا ہاؤز کے آنریبل ممبر کی رپورٹ کو صحیح نہیں مانا جاسکتا۔ یہ حالات ہیں۔ جب آپ جمہوریت کے گیت گاتے ہیں تو ان چیزوں کو ختم کرنا چاہیئے۔ اتنا کہتے ہوئے میں اپنی تقریر ختم کرتا ہوں۔

Shri R. B. Deshpande : Mr. Speaker, Sir. I have so far heard several arguments from the hon. Members of the Opposition. I would tell them that it serves no purpose to go into all the details and quote figures and statistics. I am not a statistician nor do I like them. Quoting figures is a mechanical process; there is not much of intellectual thought in it. Therefore when considering the increase in police expenditure, I would look at them from a psychological point of view; not merely from a mechanical point of view.

Our time is being wasted since morning in quoting so many types of figures, but no good suggestion is being put forward by the hon. Members of the Opposition.

(Interruptions. Several members rose)

شری بی۔ ڈی۔ دیشمکھ - یہ الفاظ میں سمجھا ہوں کہ ہاؤز کے لئے سوزوں نہیں ہیں۔ "ٹائم انز ویسٹڈ"، یہاں جو آنریبل ممبر آتے ہیں ان کے بارے میں یہ نہیں کہا جاسکتا کہ وہ ٹائم وِسٹ کرتے ہیں۔

Shri R. B. Deshpande: Hon. the Deputy Speaker will decide the matter. Hon. Members have no right to dictate. Without wasting the time of the House, why should not the Members of the Opposition give some concrete suggestions to improve the department.

(Interruptions)

مسٹر ڈپٹی اسپیکر - مناسب یہ ہے کہ ایسے الفاظ استعمال نہ کیے جائیں۔

Shri R. B. Deshpande: I request the hon. Members to have some patience. When I am behaving peacefully, they must also behave peacefully.

Shri G. Sreeramulu: On a point of order, Sir. I want to know from the hon. Member whether the time taken by him is a waste or not. In that way, our sitting here in the Assembly itself is a waste. There is no point in saying such things.

(Interruptions)

مسٹر ڈپٹی اسپیکر - ایک مرتبہ میں کہہ چکا ہوں کہ اس طرح کے الفاظ کا استعمال مناسب نہیں ہے۔

شری بی۔ ڈی۔ دیشمکھ - اگر ایسا ہوتا تو آنریبل ممبر کو اپنے الفاظ واپس لینا چاہیئے۔

Shri R. B. Deshpande: I should like to withdraw the words, if the hon. Deputy Speaker thinks it is against the decency of the House.

It has been put forward from time to time by the hon. Members of the Opposition that the present police is not efficient. I do not like to accept this statement, I would of

course like to make a difference between inefficiency and inexperience. The members may say that a portion of the Police Department is inexperienced, but they are not inefficient. I can quote hundreds of examples, but there is no time. Just after Police Action so many officers were imported into the State. I should like to ask members on both the sides of the House, if those people were inefficient. Not at all. Sometimes it is stated that the police of this State is also inefficient. There also I do not agree. But there is one defect looked from the psychological point of view—it is my personal opinion and others may differ with me. I often found, during the course of my tours, that there is no proper co-operation between the Muslim Police Officers and the Hindu Police Officers of the State.

I thought deeply over this matter. I admit that there is some lack of co-operation between these Officers, but then I am at a loss to understand why this point should be raised at all here. At least I am not able to make out any reason.

Another point that has been attacked with vehemence by the members of the Opposition is that there is no repatriation of the Officers who came from outside at all. It is unfortunate that the members of the Opposition should at this stage talk of repatriation. This word 'repatriation' that has been repeatedly said by the hon. Members of the Opposition at once reminds me of the sad and sorrowful events that took place all over Hyderabad some-time back in connection with the Mulki and non-Mulki agitation. In spite of all the troubles, our benign Government, the Police Department or the Home Minister so to say—in accordance with the wishes of most of the hon. Members of the Opposition has succeeded in repatriating almost all the Officers, except in a few cases where the circumstances and necessities demanded the retention of certain Officers. I would request the hon. Members not to criticise the Government just for the sake of criticism. When there is criticism there should be some constructive points. I would like to ask why the members of the Opposition do not put forward some constructive points just as some of my friends on this side of the House have the broad-mindedness to do as to how the Police Department should work?

There has been a lot of criticism in this House about corruption. There is a proverb in Marathi which says that

clapping cannot be done with only one hand ; two hands are needed for clapping. The same is the case with regard to corruption. The morale of the whole public has gone down—I am sure there will be the least contradiction in this respect. The public are as much responsible for corruption as the person who takes bribes. Some people go to the extent of compelling the Officers to accept bribes. I would like to ask, who is responsible for increasing this disease of corruption? If the people are honest in their views, and in their intentions and if there is moral integrity, the Officers cannot take bribes. We should not blame the Police Officers alone. What I mean to say is that when we do a certain thing we must try to understand whether we are responsible to a certain extent or not.

One of the members yesterday or day before yesterday happened to pass a very funny remark—I cannot say ‘humorous’, because humour has got a certain limit. I might in this connection recall the date when I was studying Constitutional Law in my LL B. class written by Dicy, where it is said that the British Parliament can do anything and everything except that it can not make a man a woman and a woman a man. One of the members yesterday happened to say that the Police had gone even to the extent of converting a man into a woman. I would only say ‘do not discourage or abuse the Police so much’. Reforms are being carried out in the Police and, as I pleaded in my last speech, let us have some patience. Everything will take its own time. We cannot change everything overnight. It is easy to say so many things, but to do all of them is miracle. I would once again request the hon. Members to make constructive criticism and not destructive criticism.

The other day, the hon. Leader of the Opposition threatened to resign his seat and just now one more Member also said he would resign. I would ask them ‘why should they make any delay in resigning’ ; why should they not resign just now ?

Shri K. Venkatrama Rao : What for ?

Shri K. Ananth Reddy : There are conditions attached to the resignation.....

Shri R. B. Deshpande : Why should they attach conditions for the resignation. They might say that since such and such a thing has not been done they were resigning....

Shri K. Venkatrama Rao : We said that if the Chief Minister could prove what we said was incorrect we would resign....

Shri R. B. Deshpande : I do not want to be interrupted. Why do the hon. Members not resign once the present Government is not prepared to do a certain thing. Let them resign at once and we are prepared to accept the resignations. Let them not utter such threats. This Government is not a weak Government and it will not be cowed down by threats of resignation.

Some members have criticised the administration of Jails. I was an inmate of the Central Jail in Aurangabad for 15 long months and there is not an iota of truth in the criticism levelled against the Jail administration. The jail administration is being improved to a large extent. The prisoners nowadays are being given very good treatment. As a matter of fact we (the Government) went to the extent of saying that the prisoners should be given a feast every week. The prisoners are being provided with a lot of amenities. In spite of all that is being done, it is being said that there are no reforms at all in the Jail administration. In this respect, I differ greatly with the opinions and criticism expressed by the hon. Members of the Opposition.

There are many more things which have been said by the Opposition Members. I am dead against the introduction of women into Police Department. Some of the hon Members tried to be humorous while speaking on this subject. I do not call it 'humour', because it cannot be 'humour' unless 'wit' is associated with it.

Wit should be seasoned with humour and humour should be seasoned with wit. I have got so many things to tell the House in this connection with reference to the Police Department, but unfortunately there is no time. I would however tell the House one instance. When I was in Parbhani Club about 4 years back, we gathered there to celebrate the Republic day on 26th January and in that connection we arranged a fancy dress programme. This incident will speak to the desirability or otherwise of having women in the Department. We had a beautiful D.S.P.—I do not say handsome. According to the fancy dress programme, he had put on a rose coloured sari. I put on a peasant's dress and nobody could recognise me in that dress. During the course of the entertainment, the question came up. "Where was the D.S.P.?" It was said that he may be somewhere outside. I said 'Just take

care of him, lest some constable may come and take him off". What I mean to tell the House is that the introduction of Police Department is highly undesirable. In Australia, Germany, women into this England. America, Russia and other foreign countries, they have got morale and unless we too come up to that standard, it is not desirable to have women in the police department.

One more word about the Police Department. I admit to a certain extent the Opposition members have really said good many points about the operation and practice of the Police. To cite my own experience, when I was going through my constituency I happened to go to one village & as I am in the habit of rising early & performing my Siva Puja, I went to a Brahmin Police Patel's house. There the Police Patel gave me all facilities and I took my meals also there. Somebody gave a report of my stay there to the Police Sub-Inspector of the place who fearing that the Patel might have told me, a congress man, all about him, threatened the patel saying 'You are responsible for telling all about me to a congress-man. Beware of the consequences'. Two months thereafter, with the help of some Marathas he got the Brahmin Police Patel belaboured and his nose cut away. This is the condition of the Police Department. That poor man is now undergoing treatment in the Osmania Hospital and whether he could get his nose restored or not is to be seen. The hon. Home Minister will excuse me if I am frank in this connection. The defect is at the top. If the hon. Minister is kind enough to at least probe into these matters and take strict action, I am quite sure that within a year or two—I cannot say within a month or two the matters will be set right. It is not a joke to run the administration; it is difficult to run ordinary families and these activities of the Police could be considerably checked. We have got also a Deputy Minister incharge of the Home Department. I request them both to take strict action against the criminal activities of the Police Department so as to bring the things to normalcy.

With these words I take my seat.

Shri K. Raja Mallu: Today we are discussing a very important subject because it attracts the opinion of the peasants in the villages and workers in the factories. The hon. Member who has just now closed seems to think that we entertain bad opinions about the police officers. It is not so.

Again, he would like to say that the Police are not inefficient but are rather inexperienced. It is not like that. I say it is their inability because they will be under the influence of the local Congress leaders which we are seeing every day in villages. The local Congress leaders and others working under them exert much pressure on these Police Officers. Recently some thefts occurred in my constituency and all those cases have been brought to the notice of the hon. the Home Minister and it has been represented to him how the local Sub-Inspector and other Police Officers have been influenced by the local Congress people who have tried their best to mislead them. We are even afraid to bring to the notice of the local officers such incidents because they are all amenable to the influence of the Congress leaders and that is the reason why we have brought the matter to the direct notice of the hon. Minister. As an example, I bring to the notice of the hon. Members of the House about a theft that took place in Khanapur Taluqa where about 80 tolas of gold and about 436 tolas of silver was stolen. On complaint the matter was investigated by the Police who reduced the stolen property to only 38 tolas which was in the beginning 80 tolas of gold. This matter too has been brought to the notice of the hon. Home Minister, and I do not know what action has been taken thereon. When we are spending so much money on the Police Department, it is a matter for consideration that they are, instead of doing their duty properly and helping the poor people, behave in a manner not expected of them. They take undue advantage of the ignorance of our poor people and threaten them and probe even into their house-hold affairs; unnecessarily harass them and take bribes from them. The local officers are not in a position to take any action against such people. What is the reason for this state of things? The reason is clear. Instead of taking any action, they even defend them. Such things are going on.

The defect lies at the bottom also. These Police officers are continuing since the British regime and instead of giving them a good training to enable themselves to behave people in a democratic way, but an altogether different training was given to them as a result of which they are taking undue advantage of the ignorance of the people and giving them troubles. I have brought to the notice of the hon. Minister three or four cases. If I refer to all those cases, one month may not be enough. Such things are occurring daily. When we are spending so much amount on Police and giving them so

many facilities, they must give sympathetic consideration to the grievances of the poor people.

A word on Court-affairs. On the one side, our people are very poor and are not in a position to spend money on Court affairs. They are not even in a position to pay the vakil fees. Often times justice is also much delayed. My appeal is to see that justice is not delayed, it should be cheap and within the reach of the poor people.

శ్రీ ఉప్పల మల్సార్ :

అధ్యక్షమహాశయా,

మన హైదరాబాదు స్టేటులోని పోలీసు శాఖమీద పెట్టే ఖర్చును గురించి ఇప్పుడు చర్చలు జరుపుతున్నాము. గత రెండు సంవత్సరములనుండి, ఈ పోలీసు శాఖమీద ఎక్కువ ఖర్చు అవుతున్నదని, ఈ ఖర్చు తక్కువ చేయమని మేము ఈ విధముగా కట్ హోషన్సు తీసుకు వచ్చి, పోలీసు శాఖమీద తక్కువ ఖర్చు చేయాలని ఎన్నో సలహాలు యిస్తూ వదేవదే చెబుతున్నప్పటికీ ఆ ప్రకారం చెబుతూన్నమాటలు అన్ని సరైనవి కావనుకున్నాం లేక అప్రెసియేషన్ పార్టీవారు చెప్పచున్నటువంటి మాటలు “మనం అమలులో పెట్టినట్లయితే మనం ఈ గద్దెమీద కూర్చుంటే లేము, ఈ స్థానంనుంచి తేచిపోయే పరిస్థితి వస్తుందనే ఉద్దేశం” తోనో అమలులో పెట్టకుండా ఉన్నట్లు కనిపిస్తోంది. ఈ పోలీసు శాఖను ఎందుకొరకు పెట్టారని అడిగితే ఆ పైవున కూర్చున్నటువంటి ఒక ఆనరబుల్ మెంబరుగారు ఏమన్నారంటే “దేశంలో శాంతిభద్రతలు స్థాపించడం కొరకు, ఈ రాజ్యాంగ గౌరవాన్ని నిలబెట్టడానికి ప్రజారక్షణ కోసము పోలీసును పెట్టామని” చెబుతున్నారు. ఈ పోలీసు ప్రజారక్షణ కొరకు వున్నదా, లేక ప్రజల జీవితావసరాల కొరకు సంపాదించుకునేవారి హక్కులను బెదిరించి తీసు కునేందుకొరకు ఈ పోలీసును పెట్టారా? అనేది ఇప్పుడు మనం తెలుసుకొనువలసి యున్నది. పోలీసు శాఖకొరకు 3 కోట్లు, ౨౯ లక్షల, 3౯ వేల రూపాయలు ఖర్చుపెడుతున్నారు. ఇన్ని కోట్లు రూపాయలు ఖర్చు పెడుతూ ప్రజల శాంతి భద్రతలను కాపాడటానికి పెట్టినటువంటి 33,౨౮౨ మంది పోలీసులకు అసలు పోలీసుశాఖ అవసరాలకొరకు వని చేస్తున్నటువంటి వారు ఎవరు? అట్టి వారికేమైనా ఈ డబ్బులోనుంచి ఖర్చు పెట్టబడుచున్నదా? పోలీసుకు సేవచేస్తున్నవారికిగాను, ఈ బడ్జెటులో ఏమైనా కేటాయించారా? అనేది మనం ఆలోచించ వలసియున్నది. ఈ పోలీసు శాఖను, ప్రజారక్షణ కొరకు, శాంతిభద్రతలకొరకు, వల్లెలలో కట్టెపులు పెట్టి, శత్రువులను పారదోలటానికి ఈ ఏర్పాటు చేశామని చెబుతున్నారు. కాని ఈ పోలీసు ప్రజారక్షణ ఏ విధంగా చేస్తోందనే విషయం చూచినట్లయితే ప్రజలు సంపాదించుకొన్న హక్కులను భగ్గుం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తోందని ప్రజల రక్షణ కొరకు ఏమాత్రం సహాయం చేయుటలేదని స్పష్టంగా కనబడుతోంది. ప్రభుత్వం ఎవరిపైతే పెనుకబడ్డ జాతులవారని గుర్తించిందో ఆ పెనుకబడ్డ జాతులవారి సాంఘిక ఆర్థికాభివృద్ధి ముందుకు పోతున్నదని చెప్పు కుంటున్నారో, వారి మాటలు ముందుకు పోతున్నాయే గాని చేసిన మేలు ఏమీ లేకపోగా ఈ పోలీసు భారము ఆ పెనుకబడ్డ జాతులవారి సెల్లిన బడలోందని ఈ ప్రభుత్వం గుర్తించడం

లేదు. ఆ భారము పెనుకబడ్డ జాతులవారి నెత్తిమీద పడి, ఇంకా దరిద్ర దశలోకి దిగజారి పోతున్నారని ఈనాటి పరిస్థితులు స్పష్టం చేస్తున్నాయి. గ్రామాలలో పోలీసు క్యాంపులను పెట్టారు. ఆ క్యాంపులలో ఎవరిచేత పని చేయించుకొంటున్నారు? పోలీసువారు శాంతి భద్రతలను కాపాడటానికి, ప్రజారక్షణకారకు వున్నారని చెబుతున్నారేగాని, ఆ పోలీసుకు పనిచేసే వారెవరు? వారికి ఎటువంటి రక్షణ కల్పించారు? ఈ నాడు నూటికి ౮౦ మంది కష్టపడు తున్నటువంటి శ్రమ జీవులనుండి ఈ పని తీసుకొంటున్నారు. అసలు ఈనాడు గ్రామాలలో పెట్టిచాకిరి తీసుకొనుట వున్నదా? లేదా? అనే ప్రశ్నకు జవాబు ఇస్తూ ఒక మినిష్టరుగారు ఏమన్నారంటే, ఈనాడు పెట్టిచాకిరి తీసుకోవడమనేది తోనేలేదని చెప్పారు. పెట్టి తీసుకుంటే పైసలు ఇస్తున్నారని కూడా చెప్పారు. ఈ ప్రకారం జరుగుతోందా అనే విషయం మనం ఆలోచించవలసియున్నది. గ్రామాలలో చూచినట్లయితే, యినాము భూమి యిచ్చాం, ఆ భూమిని చేసుకొని తింటూ పెట్టి చేయాలని, చెబుతున్నారు. కాని రెవిన్యూ మినిష్టరుగారు అటువంటిదేమీ లేదని పోలీసుకు పని చేసేదేమీలేదని జవాబు చెప్పారు. కాని గ్రామాలలో పెట్టిన పోలీసు క్యాంపులలో పెట్టి తీసుకుంటున్నారు, ఆ పెట్టి పని వంతు ఇక్కడ వున్నటువంటి ఒక గౌరవనీయ సభ్యునికి కూడా వచ్చిందని ఇక్కడ ఒక గౌరవనీయ సభ్యుడు మాట్లాడుతూ చెప్పారు. ఆ పెట్టి వంతు వచ్చిన గౌరవనీయ సభ్యుడు ఎవరంటే—నేనే (షేం, షేం) నేను ఈ శాసనసభనుండి ఇంటికి వెళ్ళేసరికి గ్రామ పోలీసువలేలు నూకల లక్ష్మీనరసింహారెడ్డి మా ఇంటికి వచ్చి, పెట్టి వంతు వచ్చిందే, మనిషిని వంపమని చెప్పాడట. మా ఇంట్లో 'నాకు తెలియదు' అని చెప్పారు. తరువాత కూడా మా ఇంటికి మూడు నాలుగు సార్లు నేర్పిందీని పంపారు. నేను చెప్పాను "మళ్ళి వస్తే రా మర్యాద దక్కదు, మెదలకుండా పొమ్మని" చెప్పాను. ఇక్కడ చూచినట్లయితే మినిష్టరుగారు పెట్టిచేయ వసరం లేదని చెబుతున్నారు. కాని గ్రామాలలో పటేలు పట్వారీలు వంతు పెట్టి పెట్టిచేయాలని చెబుతున్నారు. మా గ్రామంలో పెట్టిచాకిరి కోరితే చేయవద్దని చెప్పాను. బంద్ అయినది. కాని ఒక సారి గడచిన తరువాత అక్కడకు తహశీల్దారు వచ్చాడు. తలఫ్మాల్ చేయాలి మాదిగవాళ్ళు రావాలని సూర్యాపేట తహశీల్దారు నారాయణరావు అంటే వీళ్ళు తలఫ్ మాలుకు పోలేదు. తహశీల్దారు ముందు వెళ్ళి బావిగడ్డమీద కూర్చొని, పెట్టికి రాకపోతే మాన్యపు భూమిని జప్తు చేస్తామని హరిజనులకు చెప్పమని మాలీపటేలును పంపారు. ఆ ప్రకారం భూములను జప్తు చేస్తారని పటేలు ప్రచారం చేశాడు. అప్పుడు అక్కడకు హరిజనులు పోతే తహశీల్దారు ఏమన్నాడంటే "నేను వచ్చిందీ మీకు తెలియదా? కళ్ళు కనపడ్డం లేదా? మీరు ఎందుకు రాతేరు?" అన్నాడు. అప్పుడు వాళ్ళు నాలో చెప్పారు గదా "పెట్టి చేయము అంటే తహశీల్దారు మా భూములు జప్తు చేస్తానంటున్నాడు" అని చెప్పారు. నేను వెళ్ళి తహశీల్దారుతో చెప్పాను "వాళ్ళు పెట్టి చేయవద్దని నేను చెప్పాను. ఖాసూన్లో పెట్టి రద్దు అయినది" అని అంటే తహశీల్దారు "అయితే ఈ కొలతలు, డబ్బు వసూలు చేయడం ఎవరు చేయాలి?" అని అడిగాడు. ఈ పనులకు పైసలు ఇవ్వాలి. నేర్పిందీలున్నారు. వాళ్ళచేత చేయించు కోండి—అని చెప్పాను. హరిజనులను ఎందుకు పిలిపించారు? వాళ్ళ భూములను జప్తు చేస్తారని పటేల్ చెప్పాడంటే, జప్తు చేయడానికి రాతేరు. తలఫ్మాలు చేయడానికి వచ్చాడు—అని తహశీల్దారు అన్నాడు. కాని అటువంటి అధికారం నాకు వున్నదని అన్నాడు. క్యాంపులలో పెట్టి పోలీసు పటేళ్ళు, గ్రామ ప్రజలను నిర్బంధపెట్టి పని చేయించు

కొంటున్నారు. ఆనాడు సూర్యాపేటలో ఒక పోలీసు స్టేషనుంటే ఈనాడు ౫ స్టేషన్లు వున్నాయి. ౧౯౪౬ లో సూర్యాపేటలో ఒకటి, తుంగతుర్తిలో ఒక పోలీసు స్టేషనుంటే యీ నాడు అక్కడ ఆయిదు పోలీసు స్టేషన్లున్నాయి. ఆ పోలీసు స్టేషన్లలో ఇన్స్పెక్టర్లు ఇల్లువద్ద పని చేయాలి. యింకా జమీదార్లు, మొహూరిల్లుంటారు. వాళ్ళకు కూడా చేయాలి. కట్టెలు కొట్టితెచ్చి పెట్టాలి. గ్రామాలలో డ్యూటీకి పోయినప్పుడు అక్కడ రైతులను పట్టుకొని పది మానికల గింజలో, పది రూపాయలో, కోళ్ళనో, యివ్వమని నిర్బంధపెట్టి ఒప్పించుకొంటారు. దానికోసం “అక్కడకు పోయి తీసుకరా, యిక్కడకు పోయి తీసుకరా,” అని పంపిస్తుంటారు. యెవరైనా యివ్వకపోయి, తిరిగి వచ్చినట్లయితే “మీరు పెళ్ళి వాళ్ళను కలుసుకోలేదు, పూరికే తిరిగి వస్తున్నారు” అని నిర్బంధ పెడుతున్నారు. తుంగతుర్తి నబ్ ఇన్స్పెక్టరు సూర్యాపేట తాలూకా కొమ్మల గ్రామంలో గుర్రానికి గడ్డి తేలేదని, తోమటానికి రాలేదని ౯౦ ఏళ్ళ ముసలి వానిని పిలిపించి కొట్టాడు. ఆ విషయం అక్కడ రైతు వర్గం గొండ్ల సాయిలు పోయి అడిగితే అతనిని అరెస్టుచేసి సూర్యాపేట పోలీసు స్టేషనుకు పంపాడు. కేసు నడుస్తున్నది. అసలు సంగతి తెలియదు. కాని కేసు ఇప్పుడు నడుస్తోంది. అదే ఏరియాలో పెలుగువల్లి గ్రామంలో ౧౩౫౮ ఫసలీలో ఇక్కడ మిలిటరీ గవర్నరు చౌదరీగారు పెట్టిచాకిరీ రద్దు చేశామని చట్టం చేశారు. ఆ చట్టానికి కరపత్రముతో చేర్చి, ఆ ప్రకారం పెట్టిచాకిరీ చేయవద్దని ప్రచారం చేస్తే, తుంగతుర్తి అమీనుసాబు అక్కడ హరిజనులను ఒకచోట చేర్చి “రైతు కార్యకర్త ఎ. రంగయ్య ఎవరైనా పెట్టి చేస్తే చంపేస్తానన్నాడని” హరిజనులతో సంతకాలు పెట్టించి ఆయన మీద ఈ క్రింద విధంగా కేసులు పెట్టించాడు. ౧. పోలీసును కొట్టాడని, ౨. పెట్టి చేస్తే చంపేస్తానన్నాడని, ౩. ఒక కోమటిని రూ. ౫౦ పాట్లీ చందా కొరకు నిర్బంధించాడని కేసులు పెట్టారు. పెట్టిచాకిరీ ఖానూన్ ప్రకారం రద్దయిందని ప్రచారం చేస్తోంటే ఆ ప్రకారం కేసులు పెట్టారు. మా గ్రామం (సిరికొండ)లో సేను వచ్చేసిన తరువాత, అక్కడ పెట్టి తీసుకుంటున్నారని, ౬ మనుష్యులు పని చేస్తున్నారని తెలిసింది. మా రైతు కార్యకర్త “మీరు తప్పుకోండి, పెట్టి చేయవద్దు” అని చెబితే వారు ఆపని నుంచి యిళ్ళకు వచ్చారు. ఆ చట్ట ప్రకారం రద్దయి నప్పటికీ, నిర్బంధంగా గ్రామాలలో పెట్టి తీసుకుంటున్నారు. అక్కడ దోషిడి వర్గానికి సంబంధించిన చెన్నురు రామయ్య ఇంటిలో దొంగతనం జరిగిందని ఒక కార్యకర్తను, దేవరకొట్టి పెంకన్న ఇల్లు చెక్ చేసి అతనిని బయట నిలబెట్టి అతని ఇంటిలో గుడ్డలు బయటనుంచి పడేసి యీ గుడ్డ నీ ఇంట్లోకి ఎలా వచ్చిందని చెప్పి రైతు కార్యకర్తలను ౫ గురిని అరెస్టుచేసి అదాలత్లో కేసులు పెట్టారు. వీటి వాస్తవాన్ని మంత్రిగారు తెలుసుకోవాలి. హాయిగా ఇక్కడ బంగళాలలో నిడక్రింద కూర్చొని అందరు ప్రజలు బాగున్నారని చెబితే ప్రయోజనంలేదు. పెనుకబడ్డ జాతుల వారీని ముందుకు తీసుకు వస్తున్నాము, వాళ్ళ సౌకర్యాలకొరకు డబ్బు ఖర్చు పెడుతున్నాం, పెనుక బడ్డ జాతులవారందరు డేమంగా వున్నారంటూ ఇక్కడ కబుర్లు చెబితే సరిపోదు. మనము చేస్తున్న ఖానూన్లు మనమే అమలు పెట్టకపోతే తాగలేదు. పెట్టి రద్దు అయిందని క్రింద డిడగ్సులకు సర్కులర్ జారీచేసి ఈ ఖానూనును అమలులో పెట్టేటట్లు చేయాలి. అటుపైపు ఒక గౌరవనీయ సభ్యుడు మాట్లాడుతూ పోలీసుమీద ఖర్చువద్దు అనే దానికి సూచనలు చేయమని అడిగాడు. శత్రువులను దూరం చేసేందుకు పోలీసును పెట్టామంటున్నారు. ఆ శత్రువులనే పొండ్లు ఎక్కడనుండి వచ్చారు? ఏ దోషమునుండి వచ్చారు. ఈ పోలీసును ప్రజల సెట్టిమీద

పెట్టి వారే జీవితావసరాలను తీర్చుకుండా, వారి జీవితావసరాలకు మన ప్రభుత్వం చేయవలసిన సహాయం చేయకుండా, ప్రజలను నిర్బంధపెట్టి పని చేయించుకుంటూ ఈ పోలీసుశాఖ భారమును ప్రజల నెత్తిమీద పేస్తున్నాము. ఆ ప్రకారంగా ప్రజలనే శత్రువులుగా మారుస్తున్నామని ప్రభుత్వం గుర్తించుట తోడు. కడుపులో మంట మంటతూ, ఆకలితో పని చేస్తున్నవారికి ఏమీ చేయకుండా, వారినే ఇంకా ఎదురు దోపిడీ చేయడానికి ఈ ప్రభుత్వం ప్రయత్నం చేస్తోంది. పైగా పోలీసులను ప్రజారక్షణ కొరకు శాంతి భద్రతలను కాపాడడానికి వుంచామని చెబుతున్నారు. నేడు పోలీసులు ప్రజల టేముంకోసం పని చేస్తున్నారనేది పట్టి కల్గి. మన ప్రజా ప్రభుత్వాన్ని రక్షించడానికి, మనదేశాన్ని శత్రువులనుంచి రక్షించడానికి, పోలీసులు పని చేస్తారనేది పచ్చి అబద్ధము. నేటి ప్రభుత్వం నిలబడేందుకు మాత్రమే, యీ కౌగ్రిగెన ప్రభుత్వం నిలబడేందుకు మాత్రమే ఈ పోలీసు పని చేస్తున్నది గాని, ప్రజల శాంతి భద్రతల రక్షించడానికి గాను ఏ మాత్రమూ పని చేయడం లేదు. పోలీసులను పెట్టినంత మాత్రాన శాంతిభద్రతలు ఏర్పడవు. కడుపులో మంటతూన్న ప్రజానీకముయొక్క కడుపుమంటను తీర్చినప్పుడే శాంతి ఏర్పడుతుంది. ఇప్పుడు నేను ప్రభుత్వానికి చెప్పేదేమంటే, ప్రజల కష్టాలు తీర్చి, యీ పోలీసు ఖర్చును తక్కువ చేసుకొని, ప్రజల అవసరాలకు ఎక్కువ ఖర్చు పెడుతూ ప్రజలు అందరూ ఒకటే అనే భావంతో ఉన్ననాడు శాంతి ఏర్పడుతుంది. అప్పుడే మనదే నిజమైన ప్రజా ప్రభుత్వమని అనిపించుకొంటుందని చెబుతూ ఇంతటిలో ముగిస్తున్నాను.

شری مادھو راؤ سولائے (قندھار - محفوظ)۔ مسٹر اسپیگر سر - میں نے ہوم منسٹر صاحب کے ڈیمانڈ پر کٹ مشن پیش کیا ہے۔ یہ ظاہر ہے کہ پولس کو عوام کی جان اور مال کے حفاظت کی ذمہ داری کیلئے رکھا جاتا ہے۔ لیکن ہم دیکھتے ہیں کہ اس میں ہریجنوں کا کوئی لحاظ نہیں ہے۔ ہریجنوں کے متعلق مہاتما گاندھی جی نے کیا بتایا ہے اس کو ملحوظ نہیں رکھا جاتا۔ باوجود اسکے کہ ہریجنوں کے متعلق سرگولرس ہیں لیکن اس کا کوئی لحاظ نہیں کیا جاتا۔ پہلے تو انٹرویو میں ہی اس بات کا لحاظ ہونا چاہئے۔ لیکن کچھ نہیں کرتے۔ جب ہم ڈیوٹیشن (Deputation) لیجا کر بتلائے تو اس وقت کچھ لحاظ ہوا۔ میں بتا ہوں کہ ہریجنوں پر کیا کیا امتیاز ہوتے ہیں۔ ہریجنوں میں سے ایک سب انسپکٹر کو لیا گیا تھا۔ لیکن وہاں کا ڈی۔ وائی۔ یس۔ پی جو پرانا مہاپاتی ہے وہ کہتا ہے کہ میں تو اسکو کھپا دوں گا۔ وہ اس پر جیڑٹ موٹ کا الزام لگاتا ہے۔ یہ ظاہر ہے کہ ڈی۔ وائی۔ یس۔ پی کی بات ڈی۔ یس۔ پی۔ مانتے ہیں ڈی۔ یس۔ پی۔ کی بات ڈی۔ ائی۔ جی مانتے ہیں۔ اور ڈی۔ ائی۔ جی کی بات آئی۔ جی مانتے ہیں۔ اور پھر ہریجنوں کا کہاں کونسا وسیلہ ہے۔ لاکر کرشش کریں بھی تو کچھ نہیں ہوتا تو وہ ڈی۔ وائی۔ ایس۔ پی اس سب انسپکٹر پر یہ الزام لگاتا ہے کہ اس نے ایک کانسیٹیل سے ۱۰۰ روپے لئے ایک پٹرومس اور ایک کیمرہ لیا۔ حالانکہ کیمرے والا کہتا ہے کہ وہ تو مجھے واپس کر دئے ہیں۔ پٹرومس والا بھی یہی کہتا ہے کہ وہ تو ایک رات کے لئے مانگ کر لے گئے تھے واپس کر دئے ہیں۔ مگر ظاہر ہے کہ پولس کیس کو بنانے کیلئے کچھ نہ کچھ کرتی ہی ہے۔ ڈی۔ وائی۔ یس۔ پی۔ اپنی رپورٹ میں لکھتا

ہے کہ چونکہ مجھے اس کا شبہ ہے اسلئے ایسا عمل کیا جا رہا ہے بالآخر وہ ڈسچارج (Discharge) کر دیا جاتا ہے۔ ۸۔ ۱۰ مہینے سے وہ فاقہ کشی کر رہا ہے۔ اسکی کہیں داد رسی نہیں ہوتی کیونکہ وہ ہریجن ہے ایک دوسرے تعلقہ میں سب انسپکٹر پولس ہریجن لڑکی کو بلا کر جو جاگیری وقت کے غنڈے تھے انکو بھی پولس اسٹیشن پر بلاتے ہیں۔ وہ غنڈے وہاں سے تیاری کرتے ہیں۔ وہاں فسط آفسر تو ہریجن نہیں تھا وہ وہاں سے چلا جاتا ہے۔ اس پر بھی وہاں پولس اسٹیشن میں آکر پولس سب انسپکٹر کو مارتے ہیں۔ پیشے ہیں۔ وہ سب انسپکٹر ڈسچارج کیا جاتا ہے۔ میں ایک اور مثال دیتا ہوں۔ ایک کانسٹیبل دیہات میں دورہ پر جاتا ہے۔ اور ہریجنوں کے گھر میں گھسنا چاہتا ہے۔ وہ آدمی پولس پٹیل کے پاس جاتا ہے۔ اور بتانا ہے کہ یہ بی کیا کر گھر میں گھس رہا ہے۔ گاؤں والے آکر اس کو پکڑتے ہیں اور پوچھتے ہیں۔ لیکن سب انسپکٹر الٹا اسی شخص کو ڈراتا ہے کہ اس باڈریس آدمی پر تو نے حملہ کیسے کیا۔ ایسی کئی مثالیں ہیں۔ دیکھا جائے تو یہ ڈپارٹمنٹ یہاں سے وڈاں تک غلط ہے۔ ہریجنوں سے ہمدردی تو جٹائی جاتی ہے۔ لیکن مرہٹی میں ایک کہاوت ہے کہ (اسطرح کہتے ہیں۔)

اس سے ثابت ہوگا کہ حکومت کس حد تک ہریجنوں کی مدد کر رہی ہے۔ اور ان پر کتنا اتیاچار (اور انیائے) (ہورہا ہے۔ سہائما گاندھی کے دیشوں کے انوسار کہاں تک عمل ہو رہا ہے۔ اور کہاں تک کانسٹیبلوں پر عمل کر رہے ہیں۔ ہریجنوں کے لئے سرکولرس تو نکالے جاتے ہیں کہ ملازمت میں انہیں ساڑھے بارہ فیصد لیا جائے۔ اگر انکے کوالیفیکیشن کم بھی ہو تو انہیں لیا جائے۔ لیکن یہ صرف کاغذی عمل ہے احکام الماریوں ہی میں بند ہیں۔ اور رشوت بھی بے حد بڑھی ہوئی ہے۔ ہمیں معلوم ہے کہ ڈی۔ ایس۔ بی لاکھوں روپے رشوت لے کر بھگا دیتا ہے۔ اصل دیکھا جائے تو ایک ڈپارٹمنٹ بھی رشوت سے خالی نہیں ہے۔ میں رشوت کے بارے میں ایک مثال دیتا ہوں۔ ایک نواب صاحب تھے۔ وہ روزانہ ایک سیر دودھ پیا کرتے تھے۔ دودھ میں پانی نہ ملا یا جانے کے لئے انہوں نے ایک سی۔ آئی۔ ڈی کو رکنا۔ وہ شخص آدھا سیر دودھ خود پی لے کر آدھا سیر دودھ میں پانی ملا کر نواب صاحب کو دینے لگا۔ نواب صاحب نے دیکھا کہ دودھ تو اور پتلا آ رہا ہے۔ انہوں نے ایک دوسرے سی۔ آئی۔ ڈی کو اس کی نگرانی کے لئے رکھا۔ وہ پہلے آدمی سے بولا کیوں استاد الگ الگ ہی۔ پہلے شخص نے کہا نہیں آپ بھی اپنا حصہ لے لیجئے۔ اب وہ دونوں تین پاؤ دودھ نکال لیکر پاؤسیر دودھ میں تین پاؤ پانی ملا کر نواب صاحب کو دینے لگے۔ اب تو نواب صاحب اور پریشان ہوئے۔ انہوں نے ایک اور سی۔ آئی۔ ڈی کو نگرانی کے لئے رکھا۔ وہ آکر ان دونوں پہلے کے لوگوں سے کہنے لگا کہ تم لوگ ایسا کیوں کرتے ہو۔ وہ بولے آؤ یار تم بھی شریک ہو جاؤ۔ وہ بھی ان میں شریک ہو گیا اور دودھ پر کی بالائی بھی نکال لیجانے لگی۔ نواب صاحب نے دیکھا کہ اب تو دودھ پر بالائی بھی نہیں آئی۔ انہوں نے ان لوگوں کو بلا کر پوچھا۔ ان میں سے ایک شخص جیب میں بالائی رکھ کر نواب

صاحب کے پاس گیا۔ اور جب نواب صاحب نے پوچھا کہ دودھ پر بالائی کیوں نہیں آرہی ہے تو اس نے جیب میں سے بالائی ہاتھ میں نکل لیکر نواب صاحب کی موچھوں پر سے ہاتھ پھرا کر بتاتے ہوئے بولا۔ یہ دیکھتے نواب صاحب بالائی توھے۔ اتنی زیادہ ہے کہ آپ کی موچھیں تک بالائی میں بھر گئے ہیں۔ نواب صاحب کچھ افیون کھاتے تھے۔ وہ سمجھ گئے کہ ہاں ہاں ٹھیک ہے۔ اسی طرح آج ہاری حکومت کا حال ہے۔ غریب طبقہ کو تو حکومت کچھ دینا نہیں چاہتی۔ جسکے ساتھ ۶۰-۷۰ سال سے شریک رہکر یہ راج حاصل کیا۔ اگر عوام اور غریبوں کی بھلائی کیلئے کچھ نہیں کیا گیا تو یاد رکھئے کہ جن لوگوں نے پھوٹ ڈالکر حکومت کرنے والوں کو بھگایا ڈنڈے بازی سے راج کرنے والے کو جانا بڑا نو میں نہیں سمجھتا کہ یہ حکومت بھی رہ سکے۔ اور نہ یہ ڈپارٹمنٹ۔

ڈپٹی اسپیکر۔ اب وقت ختم ہوچکا ہے۔ ہاؤز برخواست ہونے سے پہلے میں یہ اعلان کرنا چاہتا ہوں کہ یہ سشن ۹ اپریل تک اکسٹینڈ (Extend) کیا گیا ہے۔ سوالات بھیجنے والے آنریبل ممبرس نوٹ کرلیں۔

اب ہم کل تک اڈجورن ہوتے ہیں۔

8.00 p.m. The House then adjourned till Half Past Two of the Clock on Tuesday, the 16th March, 1954.